

باوکه سیڤی

PDF4Kurd

دەزگای توئیژینەو و بلاوکردنەووی موکریانی

● باوکه سیرگی

- نووسینی: لیۆن تۆلستۆی
- وەرگیپانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوەرە: گۆران جەمال رواندزی
- پیتچین: محەمەد ئەمین شاسەنەم
- بەرگ: ھۆکر سدیق
- ژمارەى سپاردن: ٦٧٦ لە ٢٠١١ دراوەتی
- نرخ: ٢٥٠٠ دینار
- چاپی یەكەم ٢٠١١
- تیراژ: ١٠٠٠ دانە
- چاپخانەى رۆژمەلات (مەولیر)

زنجیرەى کتیب (٥٧٤)

MUKIRYANI

هەموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پارێزراوە
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

مەل پەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

(٤)

(رۆمان)

باوکه سیرگی

لیۆن تۆلستۆی

وەرگیپانی

ئەمین گەردیگلانی

کاتیک باوکی پرهنس سستپان کاساتسکی، که سهرهنگی گاردی ئه رتهش بوو، کوچی دوايي کرد، کورهکهي ته مهنی دوازده سالان بوو. ئه گهرچی دايکی زور به دژواری دهيتوانی دوری کورهکهي تامل بکات، به لام رازی نه بوو وهسيه تي ميترده خوالیخوشبووهکهي به جي نه هيني که گوتبووی کورهکهي لای خوی رانه گری و بينیری بو فيرگهي سهربازی. بویه ریزي بو وهسيه تي ميتردهکهي دانا و ناردی بو فيرگهي سهربازی. خوی و قارقارای کچيشی کوچيان کرد بو پترزبورگ تاكوو له کورهکهي نزيك بي و روظانی پشوودان چاوی پي بکهي.

کوره زور زیرهک و خاوهن مرخ و توانایی و له گهل ئه وهشدا زور له خوبایی بوو. ههر به هوی ئه و دهمار و لووت به رزییه وه له وانه زانستی و به تاييهت ماتماتيکدا که زوری حهز لینی بوو، ههروهها له مه شقه سهربازی و سوارکارییه کاندای له نیوان هاوپوله کاندای سهرباشقه بوو. ئه گهرچی له راده به دهر که له گهت بوو، به لام ئه و که له گه تیه نه ده بووه کوسپ و ته گهره له سهر ری چالاکییه کانی و دهموچاویکی زور جوان و ناسکی هه بوو. ئه گهر ئاله تي و تونده ته بیعت نه بوایه، له باری خده و ئاکاریشه وه بی وینه و گهنجیکی نمونه ده بوو. خوی له قهره ی خواردنه وه و رابواردن نه دهدا و زور راستویژ و ئاکار جوان بوو.

ته نیا شتی که ده بووه هوی ئه وه ی نه توانی له هه موو لایه نیکه وه نمونه بی، ههر ئه و توورپیی و زوهه لچوونه ی بوو که وای

(۸)

له سالانی چله کاندای رووداویک له پترزبورگ قهوما که هه مووانی تووشی سهرسوورمان کرد. پرهنس کاساتسکی^۱، فه رمانده ری سواره کانی ههنگی زرییوشان، که لویکی جوانچاک بوو و هه مووان چاوه روانی ئه وه بوون به زووترین کات بیته ئاجوودانی تاييه تي تیزار نیکولای یه که م و ریگایه کی پرشنگذار بگریته بهر، مانگیک بهر له زه ماوه ندی له گهل ده زگیرانه کهي، که کچیکی زور جوان و شوخ وشه نگ بوو و نه دیمه ی ژنی ئیمپراتور بوو و ئیمپراتورژن^۲ زوری خوش ده ویست، به شیوه یه کی کتوپر، وازی له خزمه تي سهربازی هینا و پیوه ندی له گهل ده زگیرانه کهي پساند و ملکیکی چکوله ی هه بوو ئه ویشی دا به خوشکه کهي و چوو بو پرستگه و له وی بوو به راهیب. ئه م رووداوه بو که سانیک که له هۆکاری سهرداپوشراوی ئه و بی ئاگا بوون زور بی مانای ده نواند، به لام بو پرهنس سستپان کاساتسکی خوی هینده کاریکی سروشتی بوو به خه یالیشیدا نه ده هات که جگه له وه چاره یه کی تری هه بی.

1- Kassatsky

۲- مه به ست ژنی ئیمپراتوره.

لى كىردىمۇ نەتوانى ددان بە خۇيدا بگىرى و ئەوى كىردىمۇ ئاژەلىكى دىر و ترسناك. پۇژىك زورى نەمابوو خويندكارىك لە پەنجىرەو فرىداتە خوارى كە بە چاوى تەشەر و تەوسەبىزەو لە بەردىلە سىروشتىيەكانى ئەوى رۋانىبوو. جارىكى دىكەش خەرىك بوو بە جارى داھاتوى خۇى رەش بىكات: دەورىيەكى پىر لە كۆلتىتى دابوو بە دەموچاوى ئەفسەرى رايىنەردا و ھۆمەنى بۇ بىردىبوو و دەلىن زورىشى لە ئەفسەرەكە دابوو، چونكە ئەفسەرى رايىنەر حاشاى لە قسەكەى خۇى كىردىبوو و درۆى كىردىبوو. ئەگەر لەو كاتەدا بەرپىرسى فىرگە نەھاتبايە و مەسەلەكەى پىوشبەسەر نەكردايە و ئەفسەرى رايىنەرى نەبىردايە تە دەرى و دواى بە كىشەكە نەھىنايە، پىرەنس دەرهجەى لى دەسەندرايەو و ھەتا پلەى سەربازىكى ئاسايى دەھاتە خوارى.

ستىيان كاساتسكى لە تەمەنى ھەژدە سالىدا بە دەرهجەى ئەفسەرى گەشىت و توانى بچىتە ھەنگى گاردەو كە تايبەتى خانەدانەكان بوو. ئىمپراتور نىكۆلاى پاولۇفىچ، كە ئەوى لە كاتى كۆلىژى ئەفسەرىيەو دەناسى، لە ھەنگەكەشدا بە چاوى رىزەو لى دەروانى، بە جۆرىك كە پىشېنى دەكرا پلەى ئاجوودانى تايبەتى پىر بىردى و كاساتسكى خۇشى زورى ئەو مەقامە بە دل بوو، ئەو ھەش نەك لەبەر ناو و دەسەلات و سەرامەبوون، بەلكو زياتر بەو ھۆيەى كە ئەشق و خۇشەويستىيەكى بەتىن لە دلدا بوو، بەلى، بەراستى ئەوينىكى گەرموگور ھەر لە زەمانى كۆلىژى ئەفسەرىيەو دەرهەق بە نىكۆلاى پاولۇفىچ لە دلدا بوو.

ھەركاتىك كە نىكۆلاى پاولۇفىچ دەھات بۇ زانكوى ئەفسەرى . كە زياتر بە سوارى دەھات . و بە قەلەفەتى لەبار و كەلەگەت و سىنگى پان و دەرپەرىو و بە يۇنىفۇرمى نىزامىيەو و لووتى قەلەنگى و بارىكى لە سەر سىللى و خەتى ردىنى سەر لاجانگى كە زور جوان و لەبەردلان بوو، بە ھەنگاوى قورس و قايم و شىرانە دەھات و بە دەنگى بەرز وەلامى دروودى خويندكارانى دەدايەو، ئەشقىكى ئاگرىن لە سىنگى كاساتسكىدا دەبزووت و ئەو سۆز و ئەشقە راست دەتگوت ئەو ھەستەيە كە بۇ يەكەم جار لەگەل دەزگىرانەكەى قسەى كرد و دللى وەك گرپىژىن لە ناخەو دەستى كرد بە قال بوون و ھەلچوون و ئاراقاراي لى ھەلگرت. بەو جىاوازييەو كە سەوداى ئەوينى نىكۆلاى پاولۇفىچ لە دلدا بەتىنتر بوو: كاساتسكى دەويست ئەشقى بىسنورى خۇى و ئامادە بوون بۇ گىانفېداىى لە بەرپىنى ئەودا نىشان بدا و نىكۆلاى پاولۇفىچ دەيزانى ئەو كەفوكولى خۇشەويستىيە ھەز و تاسەى زياتر لە ناخىدا دەجوولېنى و بە ئانقەست كارىكى دەكرد زياترى بۇ ئەو كارە ھان بدا و خۇى لە بەرچاوى شىرىن دەكرد. ئەو لەگەل خويندكاران يارى دەكرد و ئەوانى لە دەورى خۇى كۆ دەكردەو و قسەى لەگەل دەكردن، ھىندى جار بە شىوہەكى مىدالانە و بىر جار دۆستانە و ھىندى جارېش بە شكۆيەكى شاھانەو ھەلسوكەوتى لەگەل دەكردن. ئەو كاتەى كە كاساتسكى ھىشتا لە زانكوى ئەفسەرى بوو، دواى كىشەكەى لەگەل ئەفسەرى رايىنەر، كە نىكۆلاى پاولۇفىچ وەرپوى خۇى نەھىنابوو، پۇژىك كە ئىمپراتور

هاتبوو بۆ چاوپيڭكەوتنى خويندكاران، كاساتسكى خۆى لى نزيك كىردبۆۋە. نيكولاي پاولوفىچ بە شىۋەيەكى ئەكتەرەنە رۆلى گىرېابوو، بە پوۋيەكى گىرژەۋە خۆى لى لادابوو و بە لالووتىيەۋە قامكى بۆ لاي راداشتېوو و لەگەل ئەۋەى دور دەكەۋتەۋە گوتىۋى: «خۆ دەزانى من ئاگام لە ھەموو شتىكە، بەلام ھىندى شت ھەيە دەمەۋى نەزانم.» ئامازەشى بە دلى كىردبوو و گوتىۋى: «بەلام ھەموو شتىك لىرەدا تۆمار دەبى.»

بەلام دواتر، كاتىك ئەۋ خويندكارانەى تازە بوۋبۈنە ئەفسەر لەگەلى بەرەۋپوو بوون و هاتبوو بۆ يەكەكەيان ئىتر ئامازەى بەۋ كىشەيە نەكردبوو و ۋەك ھەمىشە دوۋپاتى كىردبۆۋە كە ئەۋان ھەموۋيان دەتوانن راستەۋخۆ قسەى لەگەل بكن و داۋاى لى كىردن كە بە راستى و دل پاكييەۋە خزمەت بە ئەۋ و بە ۋلاتەكەيان بكن. بەلئىشى دا كە ھەمىشە دۆست و ھاۋرپى نزيكى ئەۋان دەبى. ئەۋ قسانە ۋەك رابردوو كاريگەرييەكى قوۋلى لە سەر دلى ھەموۋيان دانابوو، بەلام كاساتسكى لەگەل ۋەبىر ھاتنەۋەى ماجەراكەى رابردوو دەستى كىردبوو بە گريان و سويندى خواردبوو كە بە گيان و دل خزمەت بە ۋلات و ئىمپراتورى خۆى دەكات.

كاتىك كاساتسكى چوۋە ھەنگى گاردەۋە، دايكى و كچەكەى سەرەتا چوون بۆ مۆسكۆ و لەۋيشەۋە گەرەنەۋە بۆ ملگەكەيان لە گوند. كاساتسكى نيۋەى ملگەكەى خۆى بە خوشكى بەخشى و ئەۋەى بۆ

ماپۆۋە و ئەۋەندە دەبوو كە بۆ ژيانى رەنگىنى ئەفسەرىكى گارد بەسندە بكات.

كاساتسكى بە ۋالەت يەكىك لە ئەفسەرانى گارد بوو، ۋەكوۋ زۆربەى ئەفسەرەكانى تر گەنج و لە ھەموو بارىكەۋە پوۋناك و فىكر و زىكرى تەنيا بەدەست ھىتانى ناۋبانگ و پىشكەۋتن بوو. بەلام گورانىكى قوۋل و پىر گرىۋگول خەرىك بوو لە ناخىدا سەرى ھەلدەدا. ئەم گورانە لە دەورانى مندالىيەۋە لە وجوديدا شكلى گرتبوو و ھەر جارەى بە شىۋەيەكى جۆراۋجۆر خۆى دەنۋاند و لە راستىدا ھەقىقەت تەنيا شتىك بوو. بەۋ مانايەى كە ئەۋىنىك لە دلىدا بلىسە بكىشى كە لە ھەموو كاريك و لە ھەموو بوۋارەكانى ژياندا سەرکەۋتوو بى و بە كەمال بگا. دەۋىست بە ھەر نرخیكە بىتتە ھۆى سەرسوۋرمان و سەرنجى خەلكى بۆ لاي خۆى رابكىشى. بۆ ۋىنە لە ۋانەكانى زانكو يان مەشقە سەربازىيەكانىدا ھىندە بە دل تىۋەدەچوو كە ھەموۋان ئافەرەمى پى بلىن و بە نمونەى بزنان. كاتىك بە ئامانجىك دەگەيشت ئامانجىكى دىكەى ھەلدەبژارد. بۆيە لە بوۋارى زانستدا باشتىن خويندكار بوو. لە زمانى فەرەنسيدا چونكە جارىك توشى ھەلە بوو، برىارى دا ئەۋ زمانەش ۋەك زمانى پوۋسى فىرېبى و ئاخىرى فىرى بوو. پاشان بۆ فىر بوۋنى شەترەنج زۆرى ھول دا و ھىشتا نەبوۋبۆۋە ئەفسەر، بوو بە شەترەنج بازىكى نمونە.

جگە لە رىسالەتى گشتى خۆى لە ژياندا، كە خزمەت كىردن بە تىزار و ۋلات بوو، ھەمىشە ئامانجىكى تىرشى ھەبوو كە بە دايدا دەچوو و

ئەو ئامانجەش ئەگەرچى شىتتىكى چووكە بوو، ئەو تەواۋى تواناي خۇى بۇ گەيشتن بەو ئامانجە تەرخان دەكرد و بۇ ئەو زىندوو بوو كە دەستى پىي رابگا. بەلام ھەر كە دەستى پىي رادەگەيشت ئامانجىكى تر لە مېشكىدا سەرى ھەلدەدا و جىگەى ئامانجەكەى پىشووى دەگرتەوہ. ھەر ئەو خولياى بى ھاوتا بوونە - ھەول دان بۇ شىتتىك كە ببىتە ھۇى ناو دەركردن و نمونە بوونى - تەواۋى ژيانى بە خۇيەوہ گرى دابوو. بەو شىوہىە كاتىك بوو بە ئەفسەر، ئامانجى ئەوہ بوو كە لە كارى نىزامىي خۇيدا بە بالاترىن پلەى كەمال بگا. لە ماوہىەكى كورتىشدا بوو بە ئەفسەرى نمونە. ئەگەرچى عەببە گەورەكەى ھەروا بەبى چاكسازى ماىەوہ و نەيدەتوانى ئالەتى بوون و زوو دەرھەلبوونى خۇى مەھار بكات و لەو خووخدەىەى خۇى وەرەز بوو، چونكە ئەو خدەىە تووشى ھىندى كارى ناپەسەندى دەكرد و زىانى بۇ پىشكەوتن و سەر كەوتنەكانى ھەبوو.

پاشان چونكە لە كاتى ئاخافتن لە كۆرىكدا بۇى دەر كەوت لە بوارى زانىارىي گشتىدا كورتى دىنى، برپارى دا ئەو كەم و كورپىيەى چارەسەر بكات و ھىندەى متالاكرد كە بە كاوى دلى گەيشت. دواى ئەوہ وىستى لە كۆرى گەورەكاندا بدرەوشىتەوہ و ھاتە سەر ئەوہى شىوہى سەما كردنەكەشى بگورپى و زورى نەخاىاند كە زور جوان و ھونەرمەندانە سەماى دەكرد و بۇ كۆرى سەماى ئەشرف و گەورەمالان بانگەيشتن دەكرا و ھەروہا بۇ زوربەى شەونشىنبىيە ھەلبىزاردەكانى تىزارى يەكەم كە تايبەتتەر بوو، بوارى بۇ رەخسا. بەلام ئەوانە ھىچكام وا

نەبوون دلى لىيان ئاو بخواتەوہ. خووى بەوہ گرتبوو كە لە ھەموو شونىنىك يەكەم بى و لەو جۆرە كۆرانەدا ھەتا مەقامى يەكەم مەودايەكى زورى ھەبوو. كۆمەلگاي گەوران لەو سەردەمەدا، بە بوچوونى من ھەمىشە و لە ھەموو جىيەك، لە چوار دەستە پىك دەھات. يەكەم ساماندارانى وابەستە بە دەر بار بوون. دوو ھەم ئەو كەسانەى دەولەمەند نەبوون بەلام لە نەجىمزادە پلە يەكەكان و وابەستە بە دەر بار بوون. سىيەم ئەو دەولەمەندانەى ھەوليان دەدا خۇيان لە مەقاماتى دەر بار نىك بەكەنەوہ. چوارەم كەسانىك كە نە ساماندار بوون و نە دەر بارى، بەلام ھەوليان دەدا بىنە نىو ئەو دوو دەستەىەوہ. كاساتسكى لەو دوو دەستەى يەكەم نەبوو، بەلام دوو دەستەكەى دواىي خۇشيان دەويست و لە كۆرەكانى خۇياندا پىشوازيان لى دەكرد. ئەو لە سەرەتاي ھاتتە نىو كۆمەلگاي گەورانەوہ ھەولى دەدا لەگەل خاتونىكى خانەدان كەين و بەىن ساز بكات و زور خىرا و بە سانايى كە چاوەرۋانى نەدەكرد، لەگەل كچىكى شوخوشەنگ ئاشنا بوو. بەلام زور زوو بۇى دەر كەوت ئەو كۆرانەى ئەو لىيان مىوان دەبوو، ھىچيان پلە يەك نىن و كۆرى لەوہ بالاترىش ھەىە و ئەگەرچى لەو كۆرە بالاىانەدا كە وابەستە بە دەر بار بوون وەرياندەگرت، بەلام لەوئ پىنەى لاقنگ بوو. بە ئەدەب و مېھرەبانىيەوہ قسەيان لەگەل دەكرد، بەلام بە ھەلسوكەوتياندا ديار بوو كە ئەو لە خۇيان نازانن و برپارى دا لە نىو ئەوانىشدا خۇمانە بى. بۇ ئەو كارەش دەبوو يان ببىتە ئاجوودانى تىزار (كە ھەمىشە چاوەرۋانى ئەو شانازىيە بوو) يان ببىتە زاواى يەكىك لەو

(۲)

دوو حەوتوو بەر لەو ریکەوتەى که بۆ زەماوەند لە بەرچاویان گرتبوو، کاساتسکی چووبوو بۆ قیلاى مالى دەزگیرانەکەى لە تسارسکوسلو^۴. مانگی مای بوو، هەواکەى گەرم بوو و ئەو لەگەڵ دەزگیرانەکەى لە نیو باخەکەدا پیاسەیان دەکرد. لەسەر رینگای نیو باخەکە و لە ژیر سیپەرى زیزفۆنەکان لە سەر کورسییەک دانیشتن. میترى بە کراسى والى سپیپەو زۆر جوان بوو و سەرچاوەى ئەشق و جوانى و حەیا بوو. سەرى داخستبوو و شان بە شانى دەزگیرانەکەى دانیشتبوو، جار جار سەرى هەلدینا و چاوى لە کاساتسکی دەکرد که لاویکی بالابەرز و جوانچاک بوو، ئەویش بە میهرەبانى و قورساختیەکی زۆرەو قسەى لەگەڵ دەکرد و زۆر بە پارێزەو دەدوا و دەترسا وشەیهکی کال یان ئاکاریکی نابەجى خۆشەویستەکەى زویر بکات و سەفا و شادییە ئاسمانییەکەى لى شلوی بکات.

کاساتسکی لەو جیلە پیاوانەى سالانى چلەکان بوو (که ئەمرۆ ئیتر لە هیچ کوی ئاسەواریان نەماوە) ئەوان ناپاکى کردن لە پێوەندیى جنسییان بە شێوەیهکی ئاگادارانە بۆ خۆیان بە رەوا دەزانى و بە شتیکی ناپەسەندیان دانەدەنا، بەلام چاوەروانى ئەو بوون دەزگیرانەکەیان لە ئاوى شەو پاکتر بى و سەرچاوەى شەرم و فهیت بى. هەموو کچانى شوینى خۆیان بە چاوە سەیر دەکرد و بە پێى ئەو باوەرە

بنەمالانە. ئەو هەش بریارىک بوو که دای و کچیکى زۆر جوان و شوخوشەنگى هەلبژارد که لەو بنەمالانەى وابەستە بە دەربار بوو. ئەو کچە نەک هەر لەو کۆرانهدا که ئەو حەزى لى دەکرد و دەیویست ئەندامیکى بەرز و خاوەن کەسایەتى بى و بە چاوى خۆمانە لیبیان دەروانى، بەلکوو کەسانى زۆر پایەبەرزیش هەولیان دەدا سەرنجى بۆ لای خۆیان راکیشن. ئەو کچە ناوى کۆنتس کۆرتکۆفا^۳ بوو. بەلام کۆرتکۆفا تەنیا لەبەر خۆش کردنى رینگای داهاتووى بۆ و دەدەست هینانى دللى ئەو هەولى نەدەدا. کچیکى زۆر جوان و دلرفین بوو و کاساتسکی زۆر زووى ئەویندار و شەیدای بوو. کچە لە سەرەتاوە بە شێوەیهکی ساردوسرانه هەلسوکەوتى لەگەڵ دەکرد بەلام دواتر لە ناکاو هەموو شتیک گۆرانی بە سەردا هات. کچە لەگەلى دلنەرم و میهرەبان بوو، بەتایبەت دایکى بە زۆرى بانگهێشتنى دەکرد بۆ مالى خۆیان و ریزی لى دەگرت.

کاساتسکی چووه خوازینی کچە و پتیا دا. کاساتسکی لەو هەى که ئاوا بە ئاسانى دەستی بەو بەختەوهرییه راگەیشت و هەروەها هیندیک لە تاییه تەندییهکانى هەلسوکەوتى دایک و کچ که لە روانگەى ئەو هەو نائاسایی دەنواند سەرى سوورمابوو. ئەو لە راده بەدەر ئاشقى کچە بووبوو و چاوانى ئاشق هەلبەت نابینایه و هەر بەو هۆیهو هەو شتە نەگەیشتبوو که هەموو شارەکه دەیانزانى و لى ئاگادار بوون، ئەویش ئەو هەو بوو که دەزگیرانەکەى ئەو سالیک لەو هەو پيش گراوى تیزار بووه.

4- Tsarskoe celo

3- Korotkavo

هەلسوکەوتیان لەگەڵ دەکردن. ئەم شێوە هەلسوکەوتە لەگەڵ ئەو کێشە و بێ بەندوباریانە یەکە پیاوان بۆ خۆیان بە رەوا دەزانن زۆر زیانبار و نادروست بوو. بەلام ئەم هەلسوکەوتە لەگەڵ هەلسوکەوتی لاوانی ئەمڕۆ کە هەموو کچان بە مێوینە یەک دەزانن کە جگە لە پەیدا کردنی نێرینە یەک بۆ خۆیان هیچ فکریکی تریان نییە، زۆر جیاواز بوو. بە بروای من زۆریش بەکەلک بوو، چونکە کچان کە ئاوا خۆیان بە رووگە ی پیاوان دەزانی و هەولیان دەدا تا رادە یەک ببە خودای ئەوین و پاک و شایانی ئەو پەرسنتە بن. بۆچوونی کاساتسکی سەبارەت بە کچان راست بەو جۆرە بوو و بەو چاوەش لە دەزگیرانە کە ی خۆی دەروانی. ئەو رۆژە ئەشوق سەرتاپای داگرتبوو و ئەوین لە ناخیدا قولی دەدا و ئەوینە کەشی بەری لە هەوەس بوو و بە دلێکی نەرم و سەرنجێکی لیوریز لە پەسن و ئەوینە و دەروانییە دەزگیرانە کە ی و بە گەوهەریکی پاک و بەنرخێ دەزانی.

هەستا سەرپێ و هەردوو دەستی بە مشتووی شمشیرە کە یەو گرت و بە قەلەفە تێکی زەبە لاهەو بەرە و پرووی دەزگیرانە کە ی راوەستا و گوتی: «من ئیستا لەم کاتە پاکەدا خەریکە لە نوورانیتە بەختە وەری دەگەم کە بە نسیبی پیاویک دەبێ.» بە بزە یەکی ئاویتە ی شەرمە وە گوتیشی: «ئەوێش ئیوێن، یانی ئیوێن کە ئەو بەختە وەرییە تان بە نسیب کردووم.»

ئەو لە قوناخێکدا بوو کە هیشتا زۆر لەگەڵ دەزگیرانە کە ی خۆمانە نەبوو و کە پێی بلێ «تۆ» چونکە لە ناخەو خوی لە ئەو بە کەمتر

دەزانی. ئەویندارانە چاوی لە چاوی دەبێری و ترسێک لە دلیدا بوو کە نەیدەهێشت بەو فریشتە یە بلێ «تۆ». ئاخیری گوشاری بۆ خوی هینا و دوا ی هیندی خۆهەلگوشین گوتی: «من لە سایە ی ئەوینی... تۆو خۆم ناسی و تیگە یشتە کە باشتر لەوەم کە بیرم لێ دەکردهو.»

- من لە مێژە ئەو دەزانم و هەر لەبەر ئەوێش هۆگرت بووم.»
بولبولێک کە لەو نزیکانە دەخویند و بە سروە یەکی نەرم گەلای دارەکان دەشینیو.

کاساتسکی دەستی دەزگیرانە کە ی گرت و لەگەڵ ئەوێ ماچی کرد فرمیسک لە چاوانیدا قەتیس ما. کچە لەرێوێ تیگە یشت کە قسە کە ی شوینێکی قولی لە سەر هەستی دەزگیرانە کە ی داناو. کاساتسکی ماوێهە ک بە بەردەمی کچەدا هات و چۆی کرد و بێدەنگ بوو، پاشان دیسان هاتوێ بۆ لای و لە تەنیشتی دانیشتی.

- دەزانی چی... دەزانی... دە ی جیاوازی چییە، بیلە با پیت بلیم «تۆ». من کاتیک بە دوا ی ئەوینی تۆو بووم دلەم بەری لە تەماح نەبوو. دەمویست لە نیو کومەلگای گەوراندا پێوێندی و ئاشنایی دامەزینم. بەلام دواتر کە تۆم بە باشی ناسی، بۆم دەرکەوت ئەوێ دەمویست لە چاوی پاک و گەورە یی تۆ زۆر بێنرخە. هیوادارم ئەو دانپیانانە ی من نەبیتە هۆی ئەوێ دلەت گەرد بگرێ.»

کچە هیچی نەگوت و تەنیا دەستی لە سەر دەستی دانا.
کاساتسکی تیگە یشت کە مانای ئەو دەست لە سەر دەست دانانە ی ئەوێهە کە: «نا، دلەم گەردی نەگرتووە!»

- بەلەن، تو گوتت كە..

دوودل ما كە ئەو قسەيەى لە دلدا بوو و دەويست دەريپرئ
لەوانەيە رووھەلمالداراوانە بئ. «... تو گوتت كە ھۆگري من بووى. منيش
باوەر بەو قسەيەت دەكەم. بەلام... بيوورە.. من پيماوايە تو جگە لەوھ
شتيكي ترت لە دلدا بوو كە بووبووھ ھۆى دل تەنگيت و ئازارى دەداى.
ئەو شتە چى بوو؟»

كچە لە دللى خويدا گوتى: «بەلەن، ئىستا كاتى خويەتى. يان ئىستا يان
ھىچ كات. دەزانم رۆژيک ھەر دەزانى. بەلام ھىندە ئەويندارى منە و
دەمپەرسى دلنيام دەستم لى ھەلناگرئ. بەلام ئەگەر ليم دلەند بئ و
بەجيم بيللى... بەراستى زور ترسناكە!»

ئەويندارانە و بە چاويكى پر لە خۆشەويستىيەوھ سەرنجى بالاي
بەرز و بەھيز و نەجيبى دا. ئەو ئىستا ئەم لاوھى زور زياتر لە نيكولاي
خۆش دەويست و ئەگەر نيكولاي تيزار نەبوايە ئەوى لە گراوھ
پيشووەكەى خۆى خۆشتر نەدەويست.

- بروانە، ھەيفە نيوانى ئيمە جگە لە راستى و پاكى شتيكى ديكەى
تيدابى. منيش بە ئەركى سەرشانى خۆمى دەزانم كە ھەموو شتيك بە
ئيوھ بليم. پرسيتان چيم لە دلدايە. ئەو رازەى كە لە دلدا شار دوومەتەوھ
ئەمەيە كە من لە پيش ئيوھدا كەسيكى ترم خۆشويستوھ.»

بە شيوھەيەكى نەرمونيان و پر لە ھەستى پارانەوھ دەستى لە سەر
دەستى كاساتسكى دانا.

كاساتسكى بیدەنگ بوو.

- ھەز دەكەى بزانى ئەو كەسە كى بووھ؟ تيزار...

- دەى، ئيمە ھەموومان ئەومان خۆش دەويئ. من باش دەتوانم بيهيئە
بەرچاوى خۆم كە ئيوھ لە ئەنيستيتو...

- نا، دواى ئەنيستيتو... بەلام دلدارييەكەمان كەمى خاياند. من بە
ئەركى ويژدانىيى خۆمى دەزانم كە پيت بليم...

- دەى، چى؟

- كە تەنيا دلدارييەكى ئاسايى نەبوو.

بە دەستى دەموچاوى خۆى گرت.

- مەبەستان چيە؟ يانى خوتان دايە دەستى و دەستت لەگەل تيكەل
كرد؟

كچە بیدەنگ ما.

- گراوى بووى؟

كچە ھەروا بیدەنگ بوو و ھىچى نەگوت.

كاساتسكى لە جيى خۆى ھەستا. سپى ھەلگەرا و رەنگى مردووى لى
نيشت، لەگەل ئەوھى شەويلاكەى دەلەرزى، بەرەرووى كچە راوھستا.
ئىستا وەبيري ھاتەوھ كە رۆژيک نيكولاي پاولوڤيچ لە بلواری نيؤفسكى
چاوى پيى كەوتبوو و بە ميھرەبانىيەوھ پيرۆزبايى لى كردبوو.

كچە گوتى: «ئەيەرۆ خودايە گيان، ستيفاً^۱ من چيم كرد؟»

۱- ستيفاً سووكەلەناوى ستيفانە بق خۆشەويستى.

- لىم نزيك مەبەۋە. نزيك مەبەۋە لىم. ئاخ چەندە ناخۇش و پرشورەيىيە!

پوۋى لى ۋەرگىپرا و رۆيشتەۋە بۇ مالى. لە مالى دايكى دەزگىرەنەكەي چاۋى پىي كەوت و پىي گوت: «پرەنس، ئەۋە چىيە؟ دەلىي بى تاقەتى!» بەلام بە دىتنى ناۋچاۋانى گرژى كاساتسكى رەنگى ھەلبىزكا و بىدەنگ بوو.

- ئىۋە دەتانزانى و دەتانويست ناۋى رەشى خۇتان بە ناۋى من سىيى بكنەۋە.

مشتى قوۋچاند و لەگەل ئەۋەي بەرزى كردهۋە گوتى: «ئاخ ئەگەر تو و كچەكەت ژن نەدەبوون...» ئەۋەي گوت و ۋەرسوۋرايەۋە و بە ھەلەداۋان رۆيشت.

ئەگەر دلدارى دەزگىرەنەكەي لە خەلكى ئاسايى بوايە، حەتمەن دەيكوشت. بەلام بۇ چارەپەشىي ئەۋ، ئەم دلدارە تىزار بوو، كاساتسكى خۇشى ئاشق و شەيداي بوو.

بۇ رۆژى دوايى مۇلەتى ۋەرگرت و ئىستىعفاي نووسى، وازى لە ئەرتەش ھىنا و گوتى نەخوشە، تاكوۋ بەۋ بيانوۋە ھىچ كەس ۋەرنەگرئ و رۆيشت بۇ گوند.

ھاۋىنى لە گوند رابوارد و گەشەي بە كاروبارەكانى خۇى دا. كە پايىز بە سەردا ھات نەگەرايەۋە بۇ پترزبۇرگ، بەلكوۋ چوو بۇ كەنيسەيەك و لەۋى بوو بە راھىب.

دايكى نامەي بۇ دەنووسى و ھەۋلى دەدا پىملى بكات و لەۋ بىرپارە پاشگەزى بكاتەۋە. بەلام ئەۋ لە ۋەلامى دايكىدا دەيگوت بانگى خودا لە ھەموو شتتىك گرینگترە و ئەۋ ئەم بانگەيشتەنى خوداي لە دللى خۇيدا ھەست پىن كردهۋە. تەنيا خوشكى، كە بۇ غورور و ھىمەت ھاۋسەنگى ئەۋ بوو، لە قسەي ئەۋ تىدەگەيشت. ئەۋ تىدەگەيشت كە براكەي بۇتە راھىب تاكوۋ لەۋ كەسانە سەرتر بى كە خۇيان لەۋ بە سەرتر دەزانن و باشىش تيگەيشتبوو. براكەي كاتىك پىي نايە كەنيسە، نىشانى دا ئەۋەي كە بە لاي خەلكەۋە گرینگ بوۋە و ئەۋ خۇشى بە گرینگى دەزانى، ئىستا بە سووك و بىبايەخى دەزانى و خۇى بە پىگەيەك گەياندوۋە كە لە سەر ئەۋىۋە بە چاۋى سووكايەتى لە كەسانىك دەروانى كە پىشتر ئىرەيى پىن بردبوون. بەلام ئەۋەي قارنكاى خوشكى تىدەگەيشت تەنيا ئەۋەندە نەبوو كە ئەۋى بۇ ئەۋ رىگايە رىنوۋىنى دەكرد. ئەۋ ھەستىكى تىشى لە دلدا بوو كە قارنكا لىي بى خەبەر بوو ئەۋىش ھەستىكى بەراستى ئايىنى بوو، كە لەگەل ھەستى غورور و خولياي ناۋبانگ ئاۋىتە دەبوو. ئەۋ دل تەزىن و بەخۇدا شكانەۋەي لە لايەن مېرېيەۋە (دەزگىرەنەكەي) كە ئەۋ بە فرىشتەيەكى پاكى دەزانى، ۋەھاي پوۋخاندبوو دەتگوت بە سەر دنياۋە نىيە، بە جارئ ھىوابراۋى كردهۋو، ئەۋ ھىوابراۋىيەش ئەۋى بەرەۋ خوداپەرستى گىراۋو، يانى گەرانەۋە بۇ ئىمانى سەردەمى مندالى كە ئەۋ قەت دللى لىي خافل نەبوۋبوو.

۱- قارنكا سووكەلەناۋى قارنارايە بۇ خۇشەۋىستى.

مېهره بان بې. هەر ئۇ پۇح سووكى و گوى رايه ليه ژيانى پووحانىي
 ئۇوى ئاسانتر ده كرد. هيندى كات له كه نيسه، كه به هوى نزيك
 بوونى له شاره وه خه لكيكى زور پوويان تى ده كرد، هيندى شت
 جاروبار دلته نكي ده كرد و پيى ناخوش بوو و واى لى ده كرد
 وه سوه سهى سهره پويى له كه للهى بى، بويه ئهركى گوى رايه لى بو
 سووك كردنى بارى دلى زور باش و كاريگهر بوو. له دلى خويدا
 ده يگوت: «ئهركى من بير كردنه وه و ناسينى ريگاي راست نييه. من
 ده بى ئه و ئهركه ي پيم سپيردراوه به ريوه ي بهرم، جا به وريايى
 راوهستان بى له همبهر يادگار پيروزه كاندا يان خوئنده وهى
 سروودى ئايينى له گهل كوم بيژان، يان تهنانهت ئه گهر بيخه نه
 ئه ستوى، كاروبارى حيسابداريى كليسه.» هەر ئه و گوى رايه لى و
 فرمان بردنه ي گهره قه شهى كليسه هموو جوره دېدونگيه كى له
 دليدا له نيو ده برد. ئه گهر ئه و فرمان بردنه كامل نه بوايه، يه كهاوى
 بوون و دريژه كيشانى نويژ و شيواويى ئاشتتى ناوه وهى په رستگه كه
 به هوى قهره بالغي و زور بوونى زيارهت كه رانه وه بوو، يان
 كه موكوورپى خده و هلسوكه وتى راهيبه كان، هموو ئه وانه ده بوونه
 هوى نازار و دل ناخوشى له ژيانيدا. به لام ئيستئا ئه و ناخوشيانه ي
 نهك به ئاسانى تامل ده كرد، بهلكو له واندئا ئوخزن و توانايى و
 خوراگريى ده دوزيبه وه. «نازانم بو ده بى پوزى چهند جار گوى بو
 يهك جور دوعا راكرم؟ تهنيا ئه وه ده زانم كه ده بى گوى بگرم و
 چونكه ده زانم ئه و گوى گرته پيوسته، به گوى گرتن كه يفم ساز

(۳)

كاساتسكى پوزى شفاعه تى مريم چوه په رستگه. گهره قه شهى
 په رستگه كه خوى سهرده ميك له چينى خانه دان و ستارىتس^۷ و
 هره ها نو سه ريكي بيرمهند بوو، يانى سهر به زنجيره ي ئه و
 راهيبانه بوو كه ئاخيزگه يان والاكى بوو و كتومت سهر يان له رپى
 ئه و ئه حكامى رپيه رييه دا داده نا كه هه ليا نېژا ر دبوو. ئه م گهره قه شه يه
 شاگردى پيرى به ناوبانگ ئامبروسيا^۸ بوو كه خوشى شاگردى ماكار،
 و ئه و يش شاگردى ليونيد^۹ و ئه و يش شاگردى پاييسى فيليچ
 كوڤسكى^{۱۰} بوو. كاساتسكى بوو به يه كيك له مريدانى ئه و مورشيده.
 جگه له وهى له كليسه ئاگادارى ئه وه بوو كه له هممووان زياتره،
 چيژى له و رهنج و نازارهش وهرده گرت كه بو ده ست راگه يشتن به
 كه مالى دهره كى و پاكيى دهر وون تاملى ده كرد. ههر به و جوره ي كه
 له سهر بازخانه نهك ههر ئه فسه ريكي نمونه بوو، بهلكو زياتر
 له وهى كه لنى داوا ده كرا ئهركى به جى ده هينا و په ره ي به سنوورى
 كه مال ددها، له مه قامى په هبانيشدا هه ولى ددها كامل بيت و نهك به
 كرده وه، بهلكو به نيته يش پاك و پاريزگار و خاكه را و گوى رايه ل و

7- Staryets
 8- Ambrocia
 9- Leonid
 10- Velitchkovsky

دهبی و ههست به شادی دهکه م.» گه وره قه شه دهیگوت هه ر ئه و جورهی خواردن بو دریژه پیدانی ژیان پیویسته، دریژه دانی ژیانی رووحانیش به بی خوراکي رووحانی مه حاله و ئه و خوراکه رۆحانییهش دوعا خویندن بوو. کاساتسکی باوه ری به خوراکری ئه و وته هه بوو و به راستی ئه گه رچی هیندی جار زوو ههستانی به یانیا ن و چوونه کلیسای به لاهه دژوار بوو، به لام ئه و دوعایه ی له کلیسا ده خویندرا سه رچاوه ی شادی و سه فای دهروونی بوو. ئاگادار بوون له ته سلیمی یه کجاری و بروای ته و او به دروستی ئاکار که هه مووی له سایه ی رینوینییه کانی پیره وه به ریوه ده چوو، ده بووه هوی نه شه و شاگه شکه بوونیکي رۆحی. هۆگری ئه و به م شیوه ژیا نه ته نیا به هوی ته سلیم بوون و که وی کردنی سه ره رۆیییه کانی نه فس و حاشا کردن له ئیراده ی خوی نه بوو، به لکوو به هوی هه وله کانییه وه بوو له ریگای گه یشتن به رازه کانی ئایینی مه سیح و له به رچاو گرتنی ئه رکه دینییه کان که دهست راگه یشتن پیتیا ن له سه ره تاوه ئاسان هاتبووه به رچاوی. هه موو سامانه که ی خوی دابوو به خوشکی و بۆشی به داخه وه نه بوو. له ته وه زه لی بیزار بوو. خاکه رایي له هه مبه ر که سانی له خوی چکوله ترده نه ک به لایه وه ئاسان، به لکوو سه رچاوه ی نه شه و دل خوشیش بوو. ته نانه ت زال بوون به سه ر هه وا و هه وه س و ته ماحدا به لایه وه دژوار نه بوو. پیر ئه وی به تابه تی له و تاوانه منع کردبوو. به لام کاساتسکی دل خۆش بوو که ده ی توانی خوی له و به نده ئازاد بکات.

ته نیا شتیک که ئازاری ده دا بیره وه ری ده زگیرانه که ی بوو و ئه وه ش نه ک هه ر بیره وه ری ئه و به لکوو وینه یه کی له وه ی که له وانه بوو به سه ری هاتبی. بی ئیختیار یه کی که له گراوه کانی ئیمپراتوری وه بیر ده هاته وه که دواتر شووی کردبوو و هاوسه ریکی شایان و دایکی بنه ماله یه کی به خته وه ر بوو. میرده که ی پله و پایه یه کی به رزی به دهست هینابوو، خاوه نی ده سه لات و جیگای ریزی هه مووان بوو. ژیا نیکی خۆش و شیرینی شی له گه ل ژنیکی په ژیا ن و میهره بان پیک هینابوو.

ئه و بیرانه له کاتی هیمنا یه تیدا سه فای دلی کاساتسکی تیک نه ده دا، به پیچه وانه وه ئه گه ر له و ساتانه دا ئه م بیرانه به زه نیدا تیده په رین، دلی شاد ده بوو، چونکه دهیدی له دوا ی ئه و نه گبه تی و ئازا وه یه پرگاری بووه. به لام هیندی کات هه بوو ئه وه ی ده بووه هه وینی ژیا نی و مانای به ژینی ده به خشی له ناکاو له به رچاوی ره ش ده بوو. هه لبه ت هه روا بروای پیی هه بوو به لام ئیتر به روونی نهیده دی. نهیده توانی ئه و دلنیا ییه ی که دهیویست له ناخی خویدا بیدۆزیته وه له گه ل بیره وه رییه کانی پیکه وه یان گری بداته وه، به داخه وه په شیمانیه ک دلی داده گرت و نهیده هیشت ئه و ریگایه بگریته به ر.

ته نیا گو ی رایه لی و کار و دوعا خویندن، ئه گه ر ته وای ساته کانی پرۆژانه ی پر بکر دایه ته وه، له و ته نگژیه ده ربازی ده کرد. ئه و به شیوه ی ئاسایی خوی دوعای ده خویند و کرئوشی ده برد. ته نانه ت زیاتر له کاتی ئاسایی. به لام دوعا کانی ته نیا به زمان بوو و رۆحی

لهودا به شداری نه دهکرد و پوژیک و هیندی جار دوو پوژی دهخایاند و پاشان بهره بهره وهکوو تهم دهروهییه وه. بهلام نهو یهک دوو پوژه زور سامناک بوو. کاساتسکی هستی دهکرد ئیختیاری به سهر خویدا نییه و له نووری یهزدانی بی بهرییه، له ژیر کارتیکه ری بیگانه یه کدایه و ته نیا کاریک که له دهستی دههات نهو بوو که پیر داوای لی دهکرد، نهویش نهو بوو که پشوو دریز بی و ددان به جهرگی خویدا بگری و هیچ ههنگاو یک هه لئه هینته وه. له سهریهک لهو جوړه کاتاندا به ئیرادهی خوئی نه ده ژیا، به لکوو دهیدی ئیرادهی پیر به سهریدا زاله و له نیو خوین و ده ماریدا له گه ریاندایه، نهو گوئی رایه لی و فه رمان بردنهش هینمایه تییه کی تاییه تی پی ده به خشی.

کاساتسکی بهو شیوهیه له یه کهم په رستگا که رووی تی کردبوو ماوهی ههوت سال ریگی پاریز و خوداپه رستی گرت بهر. له کوتای سالی سته مدها سهری تاشی و به پلهی قه شهیی گه یشت و ناوی سیرگی به سهر دا برا. نهو سهر تاشینه له دنیای دهروونی سیرگیدا پووداویکی گرینگ بوو. بهر له وهش هه ر جاریک که له ریوره سمی عیشای ره ببنیدا به شداری دهکرد هستی دهکرد باریکی قورس له سهر دلی لاجوو و چیژیکی ئاسمانی پوچی داده گرت. ئیستا خوئی ریوره سمی عیشای ره ببنی ریبه ری دهکرد و لهو کاتاندا له وانه بوو له خویشیانداندا شاگه شکه بی، دلیشی لیوریز دهبوو له نه شقیکی خودایی. بهلام نهو ههسته له گه ل تییه رینی زه مان سه فای خوئی له دهست دها و کهم رهنگ دهبوو، جاریک که به دلیکی خه مبار و

حاله تیکی خه مۆکه وه ریوره سمی عیشای ره ببنی به ریوه دهبرد هستی کرد نهو حاله تهش کاتی و زووتییه ره و به راستی نهو ههسته له ناخیدا خوئی له کزی دابوو، بهلام وهک خووخدهی لی هات.

له سهریهک سالی هه وته می سلوکی له په رستگا باوه سیرگی هستی به خه م و وه ره زی دهکرد. نهوهی دهبوو فیتر بی فیتری بوو بوو و نهوهی دهبوو دهستی پی رابگا، دهستی پی راکه یشتبوو و ئیتر هیچ کاریک نه ماوو بیکات. ههستی جارزی و سارد بوونه وهی له خویدا دهدی و بهره بهره خه ریک بوو به هیتر دهبوو. نهو کاته هه والی مهرگی دایکی پی گه یشت و ههروه ها هه والی شوو کردنی میزی، بهلام نهو گوئی به هیچکام لهو دوو هه والی نه بزووت و پی شلوئی نه بوو. هه موو نه شق و هوگریی دهروونی له سهر ژیانی پوچی و واتایی چر بوو بووه.

سالی چواره می سلوکی بوو دیتی ئوسقوف زور به نهرم و دلوقانی هه لسوکه وتی له گه ل دهکا و پیری کلیسهش داوای لی کرد و وهک نه رکیک خسته سهر شانی که نه گه ر خوئی هه زی لی بی، نه رکی گرینگتری پی ده سپیرن و نابی خوئی لی بیویری. نهو قسه یه ی پیر له دلیدا ههستی ناوبانگ خوازی به ناگا هینا و هه وای مه قامیکی پوچانی له سهری دا، نه وهش هه ستیک بوو که بو راهیب زور نه شیواو بوو. نهویان راکویست بو په رستگه یه کی نزیکی پایته خت. نهو دهویست نهو مه قامه رت کاته وه بهلام پیره که ی نهو نه رکه ی

پئ سپاردبوو و نه دهکرا سه رپنچی لی بکا و ناچار پئمل بوو،
مالئاوایی له پیر کرد و به رهو په رستگای تازه وه پئ کهوت.

گویزرانه وه بؤ په رستگه ی نزیک پایتهخت رووداویکی گرینگ بوو
له ژیانى باوه سیرگیدا. له شوینه تازه کهدا هه موو جوړه
وه سوه سه یه ک هه بوو و وزه ی سیرگی هه مووی بؤ خوږاگری له
هه مبه ر ئه وانهدا سهر ف ده بوو.

له په رستگه که ی پئشوو وه سوه سه ی ژن زوری ئازار دهدا. به لام
ئستا لیره ئه م وه سوه سه یه به وزه یه کی ترسناکه وه هئمنایه تی ئه وی
تیک دهدا و گه یشته جییه ک که ته نانه ت شکلیکی دیاری کراوی به خووه
گرت. ژنیک که ژیا نه پر تاوان و به گونا ه رمووده بووه که ی بوو بووه
بئیشه خو شکه ی سهر زاری هه مووان خو ی له باوه سیرگی نزیک
کرده وه و جوړیکی نازونوز ده کرد که ده یویست دلی بر فینئ و
ئاخریش روژیک قسه ی له گه ل کرد و داوای لی کرد که بچیت بؤ
سهر دانی. باوه سیرگی داواکه ی ئه و ژنه ی رت کرده وه به لام چه ز و
ویسته ده روونیه کانی به جوړیک هه ژابوو که ترس دلی داگرتبوو.
ترسه که شی به جییه ک گه یشت که نه ی توانی ددان به خویدا بگری و
ماجه راکه ی بؤ پیره که ی نووسی. به لام به وه به سنده ی نه کرد و به و
مه به سه ته ی به سهر چه زه ده روونیه کانیدا زال بی، راهییکی گه نج که
له ژیر چاوه دیربی خویدا بوو بانگی کرد و به سهر شهرم و فهیته
خویدا زال بوو و له لای ئه و ددانی به و لاوازییه ی خویدا نا و داوای
لی کرد که له هه موو جییه ک وه داوای بکه وی و جگه له کاتی عیشای

په بانی یان ئه و کاتانه ی که فه رمانی گه وره تر له خو ی به جئ دینئ، له
هیچ شوینیک چاوی لی خافل نه کات.

جگه له وه ش ئاخیزگه یه کی گه وره ی وه سوه سه له م په رستگا
تازه یه ئه وه بوو که زور له گه وره قه شه ی ئه م په رستگه یه بیزار بوو
که پیاویک بوو له چینی خانه دانه کان و زور شاره زای داب و نه ریت
و رپوره سمی ئه م کومه لگایه و له بواری ئایینیدا به داوی ناوبانگه وه
بوو.

بؤ زال بوون به سهر ئه و سهره روئیانه دا خاکه رایانه هه ولی دهدا،
به لام له قوولایی دلیدا داوه ریی به سهریدا ده کرد و به شتیکی
سووکوچرووکی ده زانی و ئه م هه سه ته ئاخری روژیک سینگی
قه لشته وه و کفاره ی کرد. دوو سال بوو هاتبوو بؤ ئه و په رستگا
تازه یه و ماجه راکه به م شیوه یه بوو. شه وی جیژنی شفاعه تی مریه م
له کلیسای گه روه ی په رستگه که رپوره سمیک به رپوه چوو. خه لکیکی
زور له ریگای دوور و نزیکه وه هاتبوون. باوه سیرگی له شوینی
هه میشه یی خو ی راوه ستابوو و دوعای ده خویند، یانی خه ریکی
ململانی بوو له گه ل خویدا، که هه میشه له رپوره سمی عیشای په بانی،
به تایبه ت له کلیسای گه وره کاتیک خو ی به رپوه به ری رپوره سمه که
نه بوو، ئه و خه یالانه دلی داده گرت. ئه و ململانی و کیشه ده روونیه
به و هویه بوو که دهیدی زوربه ی خانه دانه کان و به تایبه ت ژنه کانیان
بؤ مه رایى کردن و یانی ها دین بؤ کلیسه و هه ر ئه وه ش وای
لی ده کرد رقی هه ستئ و خو ی بخواته وه. هه ولی دهدا چاوپوشی

لهوانه بکات و سهرنجی ئه و پووداوانه نه دات که له دهوروبه ری خۆی دهیدی. دهیویست نه بیینی که چون سه رباز هه تا نیو کلیسا که له گه لیان دین و خه لک ده کیشننه دواوه و ریگا بۆ ئه ربابه کانیان ده که نه وه. دهیدی که ژنان راهیبه کان پیشانی یه کتر ده دن و به تایبه ت ئه و و راهیبه کی تر که بۆ جوانچاکی به ناوبانگ بوون. دهیویست له ناخه وه چاوی خۆی به سستی و جگه له شۆقی مۆمه کان له سه ر میزی کلیسه و وینه پیروژه کان و قه شه کان که خه ریکی کاروباری عیشای په بیانی بوون و جگه له دهنگی دۆعا و سه روودیک که کۆم بیژان ده یان خوینده وه هیچی تر نه بیینی و نه بیستی و هیچ هه سستی که له دلا نه بی و جگه له فه رامۆش کردنی خۆی و ئاگادار بوون له به چی هینانی فه رزیک که هه میشه کاتی گوئ شل کردن بۆ دۆعا و پارانه وه، که ئه و کاره شی زۆر کردبوو راهه ستابوو و هه ر کاتیک که پیویست بوایه کړنۆشی ده برد و خاچی خۆی ده کیشا. به رده وام له گه ل خۆیدا خه ریکی کیشه و مملانی بوو، هیندی جار به ساردوسرییه وه ده بووه قازی خه نیمه کانی و هیندی جار به نه رمی و بیریکی دژکام و خۆپاریزانه وه به سه ر خۆیدا زال ده بوو. ئه و کاته باوه نیکۆدیم¹¹ به رپرسی دیوی جلان، که له دلی ئه ودا سه رچاوه ی وه سه وه سه ی تاوان بوو. چونکه له لای گه وره قه شه ماستاوچیتی و مه راییه کرد و باوه سیترگی بی ئیختیار ده بووه قازی ئه و و له دلی خۆیدا ئه و ی به مسته حقه قی لۆمه و سه رکۆنه دزانی.

11- Nikodim

لینی نزیک بۆوه و دوا ی ئه وه ی کړنۆشیکی بۆ کرد گوتی که قه شه ی گه وره داوا ی کردوه له سه ره می کلیسه بچی بۆلای و چاوی پیی بکه وئ. باوه سیترگی عه باکه ی ریک و پیک کرد و کلاوی قه شه یی له سه ر نا و به پاریزه وه له نیو ئاپۆره ی خه لک هاته ده ری و چوو بۆ شوینی دیاری کراو.

دهنگیکی ژنانه ی بیست که دهیگوت:

“Lise, regardez a votre droite, c’est lui!”¹²

“ou ou? Il n’est pas tellement beau!”¹³

باوه سیترگی ده یزانی که بابته ی ئه و گفتوگۆیه خۆیه تی. بیستی وه ک هه میشه له کاتی وه سه وه سه دا له به رخۆیه وه ده سستی کرد به دۆعا خویندن «خودایه له وه سه وه سه ی تاوان بمپاریزه!» سه ری داخست و به په نای دوو تریبۆندا تیه ری که شوینی کۆم بیژان بوو و له ده رگای لای باکووری کلیسا که وه چوو ده ری. که له سه ره م هاته ده ری به پیی عاده ت خاچی خۆی کیشا و له هه مبه ر وینه ی پیروژدا وه ها خۆی کۆم کرده وه ده نگوت ده چیتته رکووع. پاشان سه ری به رز کرده وه و به لاچاویک له گه وره قه شه ی روانی، که که سیتی تر به جل و به رگی زۆر شیاو و رازاوه وه له په نای راهه ستابوو، به لام سه یری ئه و ی نه کرد.

1- فه ره نسبییه، یانی: لیز، بڕوانه لای راستی خۆت، خۆیه تی!

2- فه ره نسبییه، یانی: له کوئ؟ ئه م خۆ تا ئه و راده یه جوان نییه.

پیری په‌رستگه سوور هه‌لگه‌را و به نیوچاوانیکی گژه‌وه ته‌شه‌ری
پیدا‌دا: «باشه، برۆ... برۆ...!»

باوه‌سیرگی رۆژی دوا‌یی داوا‌ی لی‌بور‌دنی له پیری په‌رستگه و بر‌ا
رۆحانییه‌کانی کرد که خۆی ته‌سلیمی وه‌سوه‌سه‌ی غور‌ور کرده‌وه.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دوا‌ی شه‌ویک که هه‌تا به‌یانی خه‌ریکی دۆعا و
پارانه‌وه بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌وه‌ په‌رستگه‌یه بر‌وا و نامه‌یه‌کی بۆ
پیری مور‌شیدی خۆی نووسی و تکای لی‌کرد که یارمه‌تیی بدات
تا‌کوو بگه‌ریته‌وه بۆ په‌رستگه‌که‌ی پینشو و یانی بۆ لای خۆی. بۆی
نووسی که هه‌ست به‌که‌مايه‌سیی خۆی ده‌کات و بۆی ده‌رکه‌وتوه
که به‌ته‌نیایی و به‌بی یارمه‌تیی ئه‌و ناتوانی له‌گه‌ل وه‌سوه‌سه‌ی تاوان
به‌ر‌به‌ره‌کانی بکات و ددانی به‌تاوانه‌که‌یدا نا که که‌وتبووه داوی و
هه‌روه‌ها په‌شیمانیی خۆی ده‌ر‌بری. پیری په‌رستگه‌ی پینشو خیرا
وه‌لامی نامه‌که‌ی بۆ نارده‌وه. پیر له‌نامه‌که‌ی خۆیدا نووسی‌بووی که
هۆکاری هه‌موو کیشه و گرفته‌کانی فیز و لووت‌به‌رزیه. بۆی ر‌وون
کرد‌بووه که ده‌ره‌له‌بوون و هه‌له‌چوونی رق و توور‌په‌یه‌که‌ی به‌وه
هۆیه‌وه بووه، که هه‌رچه‌ند له‌ریگای خاکه‌راییه‌وه چاوپۆشیی له
پله‌وپایه‌ی رۆحانی کردووه، به‌لام له‌وه‌ کاره‌دا خودای له‌بیر نه‌بووه،
به‌لکوو ئامانجی ته‌نیا قایل کردنی فیز و ده‌ماری خۆی بووه. له‌به‌ر
ئه‌وه بلن «من که‌سیکم که پینوستیم به‌م شتانه‌نییه.» هه‌ر به‌وه هۆیه
نه‌یتوانیوه هه‌لسوکه‌وتی پیری کلێسه‌ تامل بکات. حه‌تمه‌ن پینی‌وايه
که‌سیکه که پشتی له‌هه‌موو بایه‌خ و شانازییه‌کان کردووه و ئیستا

وه‌کوو ئاژه‌لیک ده‌یخه‌نه به‌رچاوی خه‌لک. «ئه‌گه‌ر تۆ له‌به‌ر خاتری
خودا پشتت له‌شانازییه‌کان بگردایه، ده‌توانی ئه‌و سووکایه‌تییه زۆر
به‌ئاسانی تامل بکه‌ی. پۆز و ده‌ماری ئه‌شرفیانه هیشتا له‌ناختایه
و گه‌رکه‌ی دانه‌مرکاوه. من بیر له‌تۆ ده‌که‌مه‌وه کورم! دۆعام بۆ
کردی و خودا ئه‌و بیره‌ی خسته‌میشکه‌وه که پیت ر‌ابگه‌یه‌نم و بلیم:
"به‌شێوه‌ی ر‌ابردوو درێژه به‌به‌ر‌به‌ره‌کانی و خه‌باته‌که‌ت بده و له
مه‌ندی و خاکه‌راییی خافل مه‌به." له‌م دوا‌ییانه‌دا هه‌وال گه‌یشتووه که
پیری پاک‌داوین ئیلاریۆن^{۱۴} که له‌په‌رستگه‌ی تامبینۆ^{۱۵} گۆشه‌نشین
بوو و به‌دژکامی ژیا‌بوو. پیری په‌رستگه له‌منی پرسیه‌وه که براهه‌کم
پین‌شکنايه که بیت لیره‌بیته‌گۆشه‌نشین. هه‌ر ر‌است له‌وه‌ کاته‌شدا
نامه‌که‌ی تۆم به‌ده‌ست گه‌یشت. بچۆ بۆ تامبینۆ له‌وی چاوت به‌باوه
پایبسی^{۱۶} بکه‌وی که پیری ئه‌و په‌رستگه‌یه. من نامه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسم
و تۆش داوا‌ی لی‌بکه‌ حوجره‌ی ئیلاریۆن بدا به‌تۆ. پیت وانه‌بی
ده‌توانی جیگای ئیلاریۆن بگریته‌وه. به‌لام تۆ پینوستت به‌ته‌نیایی و
چاوه‌دیری هه‌یه تا‌کوو بتوانی به‌سه‌ر هه‌وا و ده‌ماره‌که‌تدا زال بی.
خودا بتخاته‌سه‌ر ریگه‌ی ر‌است!»

باوه‌سیرگی فه‌رمانی پیره‌که‌ی خۆی به‌جی‌هینا. نامه‌که‌ی ئه‌وی
پیشان پیری په‌رستگه‌دا و داوا‌ی لی‌کرد که ودمی بدا حوجره‌که‌ی و

14- Illarion
15- Tambino
16- Paissi

ئەوى تىدايە بىداتەوہ بە پەرسنگە و دواى ئەوہ پۇيشت بۇ چلەخانەى تامبىنۇ.

پىرى پەرسنگەى تامبىنۇ كە بەرپوہبەرىكى كارزان بوو لە بنەمالەيەكى بازركان و دەولەمەندا لە داىك بووبوو. پىرى كلپسە باوہسىرگى زۇر بە ئاسانى و بە ئارامى وەرگرت و ئەوى لە حوجرەكەى ئىلارىئوندا نىشتەجى كرد. سەرەتا سوختەيەكيان پى سپارد تاكوو خزمەتى پى بكات. بەلام دواتر لە سەر داواى باوہسىرگى ئەو كورەيان لە حوجرەكەى دوور خستەوہ و ئەو بە تەنيا مايەوہ. ئەو حوجرەيە لە راستىدا زاخەيەك بوو لە كىو دايانبرىبوو و تەرمى ئىلارىئونىشان ھەر لەويدا ناشتوبو. لای داوہى حوجرەكە گۆرى باوہ ئىلارىئون بوو، لای پىشەوہش كە ژوورىكى چكۆلە بوو بۇ خەوتن، دۇشەكىكى كا و مىزىكى چكۆلەى لى بوو، پەفحەيەكيش كە وىنەى پىرۆز و ھىندى كىتىى لە سەر داندرابوو. دىوى دەرەوہى دەرگاكە پەفحەيەكى پىوہ بوو، كە پۇژى جارىك راھىبىك لە پەرسنگەوہ دەھات و خواردنى بۇ دەھىنا و لە سەرى دايدەنا.

لەو كاتەوہ ئىتر باوہسىرگى بوو بە دژكام و گۆشەنشىن.

(۴)

لە سالى شەشەمى گۆشەنشىن بوونى باوہسىرگىدا و لە شەوى كەرنەقالدا، دەستەيەك ژن و پىاوى لە چىنى دەولەمەندان و خۇش رابوئرانى شارەكەى نىكيان دواى خواردن و خواردنەوہيەكى زۇر ھاتنە سەر ئەوہى كە سەيرانىك بە تروىكا بكن. ئەو تاقمە برىتى بوون لە دوو پارىزەر و خاوەن ملكىك و ئەفسەرىك و چوار ئافرەت. ژنەكان يەكيان ھاوسەرى يەكىك لە پارىزەرەكان بوو و يەكىكى ترىشان ھاوسەرى خاوەن ملكەكە و سىھەمىش دشى ئەو بوو كە كچىكى عازەب بوو، چوارەمىش ژنىكى شوخوشەنگ و دەولەمەند بوو كە تەلاقى لە مىردەكەى وەرگرتبوو و كارى نااسايىى دەكرد و خەلكى شارەكەش بە ھوى ئەو ئاكارە سەير و دەلووكارانەيەوہ تووشى سەرسورمان بووبوون.

ھەواكەى زۇر خۇش بوو و رىگاكەش تەكووز و لەبار. نىكەى دە وىرست كە لە شارەكە دوور كەوتنەوہ، راوہستان و دەستيان كرد بە راويژ كردن كە چكەن. بگەرىنە بۇ شار يان درىژە بە رىگا بدەن.

«ئەو كارە مەحالە. تەنانەت ئىوھش كە بۆ ھىچ كارىك بەرگىرەوھەتان نىيە، لىرە مەحالە بتوانى مەرز بپەرئىنى.»
 «مەحالە؟ گرىو دەكەين.»
 «باشە، ئەگەر تۆ شەوئى توانىت لە لای ئەو بمىنئىتەوھەرچىيەكت بوئ دەتدەمى.»

«A discretion.»^{۱۹}

«لە لایەن ئىوھشەوھەروا!»

«زۆر چاكە، با برۆين!»

قۇدكايان دا بە كاشەوانەكان و سەندووقى پەر لە پىراشكى و شەراب و شىرىنى خۇيان ھەلىانگرت. ژنەكان بەتەى گەرم و كەلپۆسىيان لەبەر كردبوو. كاشەوانەكانىش خەرىكى مشتومر بوون كە كاميان لە پىشەوھە برۆا، لە كۆتايىدا يەكيان كە لە ھەموويان گەنجتر بوو و زۆر پەرشۆر و لەخۆبایی بوو لە بەرىكەوھە دانىشت و قامچىيەكەى ھەلسوورپاند، گوراندی و زەرەى لە زەنگۆلەكان ھەستاند و سىرە و خشەى كاشەكان لەسەر بەفرەكە بەرز بۆو، كاشەكان بە نەرمى و دەكرى بلەين بەبى ھىچ ھەلبەزدا بەزىك بە سەر بەفرەكەدا دەخوشىن. ئەسپەكەى نىوھەراست كە كلكى لە ژىر قايشى كەفەلیدا گرى درابوو، بە نەرمى و چالاكى غارى دەدا. رىگای رىك و تەكووز و پرتاو بە ژىرياندا دەخوشى بۆ دواوھە و كاشەوانەكان بە خۆ

۱- فەرەنسىيە، يانى بە دلى خۆم.

ماكوڤكىنا^{۱۷}، ئەو ژنە جوان و شوخەى كە تەلاقى وەرگرتبوو، پرسىي: «ئەم رىگايە بۆ كوئ دەچى؟»
 پارىزەرىك كە دەيوست دلى بىوھژنەكە بە دەست بەئىنى، گوتى:
 «ئەمە رىگاي تامبىنۆيە كە نزيكەى دوازده وىرست لىرەوھە دوورە.»
 «ئەى دواى تامبىنۆ دەگاتە كوئ؟»
 «دواى ئەو دەچىتە پەرسنگە و شارەكە.»
 «يانى ھەر ئەو شوئىنەى كە باوھسىرگى بەناوبانگ لەوئى گوشەنشىن بووھ؟»

«بەلى، راست ئەوئىيە!»

«ھەر ئەو كاساتسكىيە، دژكامى جوانچاك؟»

«بەلى!»

«Messeiurs et Masdamset.»^{۱۸} با بچىن بۆ لای كاساتسكى. لە تامبىنۆ پشوو دەدەين و خواردن دەخۆين. با لىرە ماتل نەبىن و وەرئىبكەوين.»

«ئاوا بى ناتوانىن بگەرئىنەوھە بۆ مالى.»

«قەيناكا! شەوئى ميوانى كاساتسكى دەبىن.»

«پەرسنگە ميوانخانەيەكى ھەيە كە زۆر خۆشە. من كاتىك

پارىزەرى داکوڤكىكارى ماخىن بووم لەوئى ماومەتەوھە.»

«نا، من شەوئى ھەر لە حوجرەى كاساتسكى دەمىنمەوھە.»

۲- فەرەنسىيە، يانى خانمەكان و ئاغانان.

نواندنه وه ههوساره كانيان له پشتی ئهسپهكان رادهكيشا. يهكيك له پاريزه رهكان و ئهفسهريك كه بهرهوروي ماكوڤكينا دانيشتبون قسهيان گهرم كردبوو و هيچ شتيك نه مابوو باسي نهكهن، بهلام ماكوڤكينا، بالته كه لپوسه كه ي له خو ي پچابوو، به بي جو له دانيشتبوو و كه وتبووه گومي بير و خه ياله وه. له دلي خويدا ده يگوت: «هه مووي هه ر ئه وان هه و سه رتاپاي هيچ و پوچي و سووكايه تيبه! بهردهوام ده بي چاوم له و دهموچاوه سوور و بريقه دارانه بي كه بوگه ني ئاره ق و جگه ره ي بهرگيان لي دي. هه مووي هه ر ئه و قسانه و ئه و ئاكاره گلاوانه، ئه وه ي باسيشي دهكهن هه ر ئه و قسه قور و بي تامانه يه! چه ندهش له خو رازين و دلتيان كه جگه له وه نابي بي و هه تا كاتي مه رگ دريژه به و ريگايه ده دن. به لام من ناتوانم. ئه م جو ره ژيانه بو من ته نيا خه م و داخي پيوه يه. من شتيكم ده وي كه ژيان ژيره و ژوور بكات. لانيكه م وهك ئه و ماجه رايه ي كه به سه ر ساراتقييه كان هات. ئه گه ر به هه له نه چووبيتم ساراتقي بوون. به سواري كاشه و پوژيكي سارد و توفوبه ند هينده روشتن هه تا هه موويان ره ق هه لاتن... ئيستا ئه گه ر ئه م هاو رپيانه ي من بووايه ن چييان ده كرد؟ چه تمه ن زور خو يريپيانه هه ركام له بي ري ده ربا ز بووني خو ياندا ده بوون. هه ركه س له بي ري خويدا ده بوو. رهنگه منيش هه رهك ئه وان بووايه م. به لام من لانيكه م جوان و دلرفيتم. ئه مانه ش ئه وه ده زانن. به لام ئه و راهيبوچكه يه! ياني به راستي چاوي له حاستي جواني ژنان كو يره؟ نا، ئه مانه هه موويان وهك يهك وان، كه چاويان

به ژنيكي جوان ده كه وي ئه ژنو يان ده له رزي. راست وهك خو يندكاره كه ي زانكو ي ئه فسه ري، پايزي رابردوو! به راستي چه ندهش گه وچ بوو.»

گو تي: «ئيقان ئيقانو فيچ!»

«به لي فه رموون!»

«چه ند سالي ته مه نه؟»

«كي چه ند سالي ته مه نه؟»

«كاساتسكي ئيتر!»

«پيموا چل سال و بري.»

«هه ركه سيك بچيت بو لاي وه ريده گري؟»

«به لي. به لام نهك هه ميشه!»

«ئه و به تانيه له لاقم بهالينه. نا ئاوا! وه ي چه نده دهسته و ستاني!

نا، زياتر! گه رمتر، ئاوا! پيوست ناكا ئه وه نده لاقم پيكه وه بگوشي.»

ئاخري گه يشتنه مي شه يهك كه حو جره ي راهيبي لي بوو.

ماكوڤكينا له كاشه كه ي دابه زي و به هاو رپيكاني گوت كه دريژه به

ريگاي خو يان بدن. ئه وان هه وليان دا له كه ري شه يتاني دابه زينن.

به لام ماكوڤكينا توور به بوو و فه رماني پيدان كه دريژه به ريگاي

خو يان بدن. ئه وان روشتن و ئه و به ته نيا به و بالته سپييه وه كه له

پيستي گه مال بوو، تووله رپيه كي گرته بهر كه ده چووه ئه شكه وته كه ي

راهيب. پاريزه ر له كاشه كه دابه زي و چاوي تيبري.

(۵)

باوه سیرگی شهش سال بوو لهو زاخه یه دا گوښه نشین بوو. تهمه نی چل و نو سال بوو. ژیا نی پر بوو له خه م و مهینه ت، به لام نهک به هو ی روژوو گرتن و دوعا خویندنه وه. نه وانه بو نهو زهحمه ت نه بوون. پهنج و نازاری سه ره کیی نهو خه باتی دهروونی بوو، خه بات له گهل خویدا. به جوړیک که چاوه پروان نه بوو نه م کاره تا نهو راده یه دژوار بی. سه رچاوه ی په نجه که ی نهو له دوو لاره بوو، په کیان شک و گومان و نهوی دیکه یان هه وهس. نه م دوو نه یاره هه میشه پیکه وه هه لیان ده کوتایه سه ری. نهو پیی وا بوو نه م دوو نه یاره پیکه وه پیوه نندیان نییه و نهو دوو دوژمنه له یهک دوورن. که چی ئیستا یه کگرتو بوون. هه رکاتیک به سه ر شکدا زال ده بوو، بلیسه ی هه وه سیش داده مرکا. به لام نهو پیی وا بوو نهو دوو به لایه له لایه ن دوو شه تیانی جیا وازه ون و به جیا جیا له گه لیان ده که و ته خه بات و به ره ره کانی.

له دلی خویدا ده یگوت: «خودایه، خودایه! بوچی ئیمانیک قایم پی نابه خشی؟ هه لبت به لای هه وهس راسته قینه یه. ته نانه ت قه دیمیه کانش له گه لیدا به ره به کانتیان کردووه. هه دیسی ئانتونیوی

قه دیس و دیتران... به لام نهوان ئیمان و باوه ریان قایم بوو، به لام بو من سات و کات و روژانیک هه یه که دلم سار ده بیته وه و له شیله ی گیانبه خشی ئیمان خالی ده بی. بوچی نه م دنیا یه ت ئاوا جوان خولقاندووه و که لک و هرگرتن له و دنیا یه ی خو ت به تاوان داناره و داوات له به نده کانی خو ت کردووه پاریزی لی بکه ن؟ بوچی وه سوه سه ت بو گیانی ئیمه خولقاندووه؟ وه سوه سه! خودایه یانی هه ر نه وه وه سوه سه نییه که من دهمه هو ی خو م له شادی و چتره کانی ژیان لادم و توشه یه ک بو نه و دنیا بنیرم که له وانه یه هه ر نه بی و زیاتر له شتیکی خه یالی ده چی؟» که نهو بیره به میشکیدا هات ترسیک دلی داگرت و له خو ی بیزار بوو. به خو ی گوت: «بوونه وه ری چه په ل! تو به و ئیمان له روزکه وه ده ته وی بییه قه دیس؟» دوا ی نه وه ی جنیوی به خو ی دا و له خو ی تووره بوو، دهستی کرد به دوعا خویندن، به لام هه رکه دهستی کرد به پارانه وه، وینه ی گیانداری خو ی له زهمانی رابردوودا هینایه به رچاو که له کلیسه ی په رستگه ریوره سمی عیشای ره بیانی به ریوه ده برد و جل و به رگ و کلاوی جوړاوجوری له سه ر ده کرد و به قه لافه تیکی شاهانه وه راده وه ستا، سه ری راده وه شانند و له دلی خویدا ده یگوت: «نا، نه وه راست نییه. نه وانه هه مووی فیل و ته له که یه. ده کری خه لک فریو ده ی، به لام خو ت و خودا ناتوانی هه لخه له تی نی. من له کو ی و رو حانییه تی ئاسمانی له کو ی! من پیاولکه یه کی گه مژه و شیای و به زه بیم و له وه زیاتر هیچ نیم!» ئاته گی عه باکه ی خو ی لادا و لاقه کز

و ره‌قه‌له‌کانی خوی له ژیرپاتۆلێکدا دی و ته‌وسه‌بزه‌یه‌ک نیشته سه‌ر لیوی و سه‌ری راوه‌شاندا.

پاشان ئاته‌گی عه‌باکه‌ی دادایه‌وه و ده‌ستی کرده‌وه به‌ پارانه‌وه و دوعا خویندن و خاچ کیشان و سوچه‌ بردن. گوتی: «یانی ده‌بی ئه‌م جیوبانه‌ بیته‌ گوری من؟» وه‌ک بلیی شه‌یتان بوو سرتاندا به‌ گوئییدا: «به‌لی، پیخه‌فیک که‌ مالی ته‌نیاپییه‌ گوڤه‌ و له‌گه‌ل گوڤه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌. ئه‌وانه‌ هه‌مووی فیئل و درۆیه‌!» شان و ملی ڤووتی بیوه‌ژنیکی هینایه‌ به‌رچاوی که‌ سه‌رده‌میک پیوه‌ندی له‌گه‌لیدا هه‌بوو. خوی قیت کرده‌وه و درێژه‌ی به‌ دوعاکه‌ی دا و که‌ فه‌رزه‌که‌ی^{۲۰} به‌جی‌هینا، ئینجیلی هه‌لگرت. لیک‌ی کرده‌وه و خوداوا‌راستان ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ کرایه‌وه که‌ ئه‌و زۆر جار له‌به‌ر ده‌یخوینده‌وه: «خودایه‌ من ئیمانم به‌ تۆ هه‌یه‌. یارمه‌تیم بده‌ با له‌گه‌ل ئیمان‌لاوازی به‌ر به‌ره‌کانی بکه‌م.» که‌ ئه‌وه‌ی گوت ته‌می شک و درپۆنگییه‌کانی که‌ دل‌ی داگرتبوو ڤه‌وییه‌وه. هه‌روه‌ک چۆن به‌ پارێزه‌وه شتیکی له‌رزۆک و خۆنه‌گرتوو له‌ شوینیک داده‌نن، ئه‌ویش ئاوا ئیمانی خوی له‌ سه‌ر پایه‌یه‌کی له‌رزۆک دانایه‌وه و به‌ پارێزه‌وه کشایه‌وه نه‌ک بکه‌ویته‌ خوارئ. چاوبه‌نده‌که‌ی کیشایه‌وه سه‌ر چاوی و هیمنایه‌تی بال‌ی به‌ سه‌ر گیانیدا کیشا و دوعایه‌ک که‌ له‌ سه‌رده‌می مندالییه‌وه هه‌میشه‌ به‌ر له‌ خه‌و ده‌یخویند، خویندییه‌وه: «خودایه‌

۱- مه‌به‌ست فه‌رزی په‌رستگه‌یه‌ که‌ هه‌موو راهیبیک ده‌بی رۆژی چه‌ند به‌شی لی بخوینته‌وه.

وه‌رمگه‌ره، خودایه‌ وه‌رمگه‌ره!» به‌ خویندنی ئه‌و دوعایه‌ نه‌ک هه‌ستی به‌ ئۆخژن کرد دل‌یشی ڤر بوو له‌ شادی. خاچی خوی کیشا و له‌ سه‌ر چرپا باریکه‌که‌ی خوی ڤاکشا و جله‌ هاوینییه‌کانی گرمۆله‌ کرد و نایه‌ ژیر سه‌ری. له‌رپوه‌ خه‌وی لیکه‌وت و له‌ خه‌وه‌ سووکه‌که‌یدا پیی وا بوو زڤه‌ی زه‌نگوله‌ی کاشه‌یه‌ک ده‌بیستی. هه‌روه‌ها گوئی له‌ لیدانی ده‌رگاکه‌ش بوو. به‌لام نه‌یده‌زانی خه‌ون ده‌بینی یان به‌خه‌به‌ره‌. هه‌ستا و دانیشته‌، به‌لام ڤروای به‌ هۆش و هه‌ستی خوی نه‌ده‌کرد. دیسان ته‌قه‌ی ده‌رگای حوجره‌که‌ی دووپات بووه‌. به‌لی، ته‌قه‌ی ده‌رگابوو. که‌سیک هاتوو به‌ حوجره‌که‌ی و له‌گه‌ل ته‌قه‌ی ده‌رگاکه‌ ده‌نگی ژنیکیشی بیست.

«خودایه‌، یانی ئه‌وه‌ی له‌ کتیبی ژیا‌نی قه‌دیسه‌کاندا نووسراوه‌، ڤاسته‌؟ یانی به‌راستی شه‌یتان بو‌ به‌لاریدا بردنی مرۆف و ڤمووده‌ کردنی به‌ تاوان خوی ده‌کاته‌ شیوه‌ی ژن؟ به‌لی، ده‌نگی ژنیکه‌ و چ ده‌نگیکی ناسک و شه‌رمن و خۆشیشی هه‌یه‌! په‌ککوو!» تفیکی له‌ عه‌رزه‌که‌ کرد تاکوو شه‌یتان له‌ خوی بتارینئ. به‌ خوی گوت: «نا، خه‌یاله‌!» چوو بو‌ ئه‌و شوینه‌ی که‌ چوارپایه‌ی دوعا خویندنه‌که‌ی لی‌بوو، به‌ شیوه‌ی خوی که‌ خووی پی‌گرتبوو و هه‌ر ئه‌و کاره‌ش ده‌بووه‌ هۆی سووکنایی هاتن و هیور بوونه‌وه‌ی و شادیی به‌ دل‌ی ده‌به‌خشی، به‌ ئارامی چۆکی دادا. قژه‌ درێژه‌که‌ی به‌ سه‌ر نیوچاوانیدا شوڤ بوو بووه‌ و ته‌ویلی سافی به‌ قژی درێژی پشته‌سه‌ریه‌وه له‌ سه‌ر

مافووره سارد و نمدار و چکوله که دانا. کزهبا له که لینی ژیر
دهرگا که وه ده هاته ژووری.

دوعایه که پیری تهرکه دنیا پی مه ن^{۲۱} فیزی کردبو و له سهر ئه و
باوه ره بوو که بو دور خستنه وهی تاپو و دهنگی خه یالی کاریگه ره،
له مه زامیردا خویندییه وه. ئه نامی لاواز و سووکی له سهر لاقه کز و
به لام به هیزه کانی خوئی بهرز کرده وه و هه ولی دا که هه روا دوعا
بخوینی. به لام به جیی دوعا خویندن بی ئیختیار گوئی شل کرد.
دهیویست باشتر گوئی لی بی. به لام هه موو شتیک ئارام بوو. میچه که
دلۆپه ی ده کرد و تنوک تنوک ده تکایه نیو له گه نیکه وه. دهره وه ته مومژ
بوو و ته میکی چر پوو بهری زه ویی داگرتبوو. ئارام بوو. زور ئارام.
له نا کاو خسه خشیکی له بهر په نجه ره که وه بیست و هه ره ئه و دهنگه
شیرین و ناسکه ی پیشوو که ته نیا ده گونجا له گه رووی ژنیکی
جوانه وه بیته دهری، هاته گوئی که گوتی:

«دهرگا که لی بکه وه با بیمه ژووری. بیکه به خاتری حه زه ته ی
مه سیح دهرگا که لی بکه وه...»

دهنگوت ته واوی خوینی له شی رژییه نیو دلی و له ویدا په نگی
خواردده وه. زور به زه حمهت توانی هه ناسه هه لکیشی و که وه ته
دلۆکوتی. «خودایه یارمه تیم بده. دوژمنه کانت له نیو به ره...»

«خو من ئیبلیس نیم.» دیار بوو ئه و لیوانه ی که ئه و وشانه ی لی
هاته دهری، بزه یان لی نیشوووه. «من ئیبلیس نیم. ژنیکی تاوانبارم که

رینگام لی شیواوه. مه ترسه، گومرا نیم. به راستی رینگام لی شیواوه،
لیقه و ماوم.» پیکه نی. «خه ریکه له سه رمانا ره ق هه لدیم، په نایه کم
دهوی.»

باوه سیترگی نیوچاوانی به په نجیره که وه نا تا کوو ببینی. به لام
چرایه کی چکوله که له ژیر وینه ی پیروژدا هه لگرابوو ئه م دیوی
شووشه که ی رووناک کردبووه و له دهره وه هیچ شتیک نه ده بیندرا.
هه ردوو دهستی به م لا و ئه ولای ده موچاوییه وه گرت و له نیوان
هه ردوو له پی دهستییه وه روانی. ته مومژ بوو، داریک و له لای
راستیشه وه روخساری ژنیک که وه ته بهرچاوی. به لی، هه ره له وی، له
چهند سانتی مه تریی چاوانی روخساری شیرین و میهره بان و ترس
لی نیشوووی ژنیک بوو که کلاویکی تیسکنی له سه ردا و بالته یه کی
پیتسی تیسک دریژی سپیی له به ردا بوو و بو لای ئه و خوئی
دانه واندبوو. چاویان به یه کتر که وت و له ریوه یه کتریان ناسییه وه.

نه ک ئه وه ی پیکه وه ئاشنا بن. قه تیان یه کتر نه دیتبوو. به لام
به تاییهت باوه سیرگی به روانی ژنه دا ههستی کرد که ده ناسی و له
زمانی ئه و تیده گا. دوا ی ئه وه ئیتر نه ده کرا وا بیر بکاته وه که ئه م ژنه
ئیبلیسه نه ک ژنیکی جوان و خوین شیرین و شه رمن.

گوتی: «تو کی؟ لیره چیت دهوی؟»

ژنه به له بزیکی دل رفینانه و نازیکی شیرینه وه گوتی: «تکایه
دهرگا که لی بکه وه، خه ریکه له سه رمانا ره ق ده بم. خو پیم گوتی
رینگام لی شیواوه.»

«بەلام ئىۋە چۆن...»

«خۆ من پياۋخۆر نىم. تۆخودا دەرگاگەم لى بگەۋە و رېگام بدە با بىمە ژوورى، پاشان ھەرچىت پى خۇشە لىم بېرسە. ئىستا ھىندەم سەرمايە خەرىكە رەق ھەلدىم.»

ژنە بەپاستى ترسابوو و ئەو قسەيەى بە دەنگىكى لەرزۆك و گرياناۋىيەۋە دەرېرى.

باۋەسىرگى لەبەر پەنجىرەكە چوۋە ئەۋلاۋە و چاۋىكى لە وىنەى مەسىح كرد بە تاجە چوكلە دارەكەيەۋە. خاچى خۇى كىشا و لەبەر وىنەى مەسىحدا كرنۇشى برد و گوتى: «خودايە، يارمەتىم بدە.»

پاشان چوو بۆ لاي دەرگاگە و بەرەو ھەيۋانىكى چكۆلەى سەرداپۇشراۋ كرىدەۋە و بە كويىرە كويىرە چۆلەپىچى دەرگاي دەرەۋەى دۇزىيەۋە و دەستى كرد بە كرىدەۋەى، لە پشت دەرگاگەۋە ترپەى پى دەھات. ژنە لە پشت پەنجىرەكەۋە ھات بۆ بەردەرگاگە. لەپر ژنە قىژاندى: «ۋەى!» باۋەسىرگى زانىى كە پىي كەۋتۆتە نىۋ گۆلاۋى بەردەرگاگەۋە كە دلۇپەى مىچەكە بوو لەۋىدا گۆلاۋى بەستىۋو.

دەستى لەرزى و نەيتۋانى چۆلەپىچى پشت دەرگاگە لىبا، چونكە زۆر توند بوۋبوو.

«ۋەى، ئەۋە چى دەكەى؟ دە بىكەۋە مردم. رېگام بدە بىمە ژوورى! سەرتاپام خوساۋە. ھەموو گيانم بەستۋويەتى. ئىۋە ھەر لە

بىرى رۆخى خۇتاندان كە بە دۇعا و پارانەۋە بىكەنە بەھەشتى و لە بىرى مندانىن كە خەرىكە رەق ھەلدىم...»

باۋەسىرگى دەرگاگەى بە توندى بۆ لاي خۇى كىشا و چۆلەپىچەكەى ترازاند. كە جۆلەپىچەكە ترازان، بىئەۋەى بىر لە كارى خۇى بىكاتەۋە بە توندى پالى پىۋەنا بۆ دەرې و دەرگاگە بە ژنەدا درا. لە ناكاو بە شىۋەى قەدىمى ھەلسوكەۋتى خۇى لەگەل ژنان، گوتى: «ئاخ، ببوورە!»

ژنە بە بىستى ئەم «ببوورە» يە زەردەيەكى گرت و بە خۇى گوت: «ئەۋەندەش كە باسى دەكەن دېر و خوينتال نىيە.» گوتى: «قەيناكا. ئىۋە دەبى من ببوورن!» ئەۋەى گوت و خۇى كرد بە ژوورىدا. «ھەلبەت من قەت ئىجازە بە خۆم نادەم كە بىمە ھۇى ئازارتان. بەلام لەم بارودۇخەدا پىشېبىنى نەكراۋە...»

باۋەسىرگى گوتى: «تكايە فەرموو ۋەرە ژوورى!» ئەۋەى گوت و چوو لەۋلاۋە پراۋەستا.

بۇنىكى خۇش و توند كە ئەۋ سالانىكى زۆر بوو ئىتر نەبىستىۋو بە سەرىدا ھات. ژنە لە ھەيۋانە چكۆلەكە تىپەرى و چوۋە نىۋ حوجرەكەۋە. راھىب دەرگاي دەرەۋەى داخست، بەلام پشتى نەخست و بە دواى ژنەدا چوۋە حوجرەكەۋە و بىئىختىار و بەردەوام دۇعاى دەخويند. «خودايە، عىسا مەسىح، كورى خوداى مەزن. خۆت رەحم بە منى تاۋانبار بگە. خودايە تاۋانبارم. رەحم بە منى بىچارە بگە!»

ئەو وشانەى تەنیا لە دایدا دووپات نەدەکردهوه، بەلکوو لیویشی دەبزواند.

گوتی: «تکایە فەرموون، فەرموون.»

ژنە لە چەقی حوجرەکەدا راوهستاوو و ئاو لە بەلتەکەى دەچۆرا و دەپژایە سەر تەرکی ژوورەکە و چاوی لە باوهسیزگی دەکرد. چاوانی بزەى تیگەرابوو.

«ببۆرە کە خەلوەتەکەم لى تیکدای. بەلام خۆت بپوانە تووشی چ بارودۆخیک بووم.» پاشان دەستی کرد بە درۆ کردن: «... ئیمە لە شار هاتینە دەرئى بۆ گەپان بە سواری کاشە و من لەگەل هاوریکانم گریوم کرد کە بە تەنیا و بە پێیان دەتوانم لە قورۆبیوڤکا^{۲۲} وه بگەریمەوه بۆ شار، رینگام لى شیوا و ئەگەر بە ریکەوت تووشی حوجرەکەى ئیوه نەبوايم...»

درۆکانى کە گەیشتە ئیرە لەو کارەى خۆى شەرمەزار بوو و شوینەوارى پەشیمانى لە پوخساریدا وها خۆى نواند کە ناچار بوو کۆتایى بە قسەکانى بینى. چاوه‌ڕێ نەبوو ئەو بەو شیوه‌یه‌ ببنى. باوه‌سیزگی ئەو جۆرەى ژنە چاوه‌پوانى بوو جوانچاک نەبوو. لە بەرچاوى سەرنج‌پاکیش بوو. قژى درێژ و پىشى ماش‌وبرنجى و تۆزى لوولى و هەروەها لووتى بارىک و چاوانى کە کاتیک لە ئەوى دەروانى وەک ئاور دەبریسکایەوه، شوینىکى قوولى لە سەر دلى دانا. باوه‌سیزگی بۆى دەرکەوت کە ژنە درۆ دەکا.

22- Vorobyovka

چاویکی‌تری لى کرد، پاشان سەرى داخست و گوتى: «بەلى... هەروایە... من دەچمە ئەو پشته و حوجرەکە بۆ ئیوه بەجى دەهيلم.»

چرا چکۆلەکەى لە دیوارەکە کردەوه و مۆمىکی هەلکرد. کړنۆشیکى بۆ ژنە برد و چووه کولینى تەنگ و بارىکی پشت دیوارەکە و ژنە گویى لە دەنگى بوو کە شتىکى لە زهوى دەپژاندا. بە پیکەنینەوه بە خۆى گوت: «حەتمەن خەریکە سەنگەر دەگرئى. لىم دەترسى.»

بالتە پىستەکەى داکنەند و کلاوه‌کەى بە لەچکە‌یه‌کى دەستچنەوه کە قژى پى داپۆشيبوو لە سەرى کردەوه. بە پىچە‌وانەى ئەوهى گوتبووى ئەو کاتەى لە بەر پەنجیرەکە بوو، گیانى نەخووسابوو. درۆى کردبوو تاکوو کارىک بکات باوه‌سیزگی دەرگاگەى لى بکاتەوه. بەلام ئەوهى درۆ نەبوو کە کەوتبووه نىو ئاوه‌کەوه و لاقى چەپەى هەتا قولاپەى لە ئاوه‌کەدا خووسابوو. کەوشەکەى پر بوو لە ئاو. لە سەر تەختە بارىکەکە دانىشت کە تەختە‌یه‌ک بوو مافوورە‌یه‌کى بارىکى لە سەر راخراوو و دەستى کرد بە داکنەندنى کەوشە‌کانى. حوجرەکە زۆر جوان و نوڤلى هاتە بەرچاوى. ژووریکى تەسک بوو لە بارى پانى سى ئارشىن و بارى درێژى‌یه‌کەى چوار. زۆر پاک و خاوین بوو. ژوورکە هیچى تیندا نەبوو جگە لەو چرپا بارىکەى ئەو لەسەرى دانىشتبوو، رەفحە‌یه‌کیش بە دیوارکەوه بوو و چوارپایە‌یه‌کیش لە سووچى ژوورەکە و شوینى تاییه‌تى چۆک‌دادان و دۆعا خویندن داندراوو. کەلپۆسىک و کراسىک بە بزمارى پشت دەرگاگەوه هەلواسرابوون. لە سەروو چوارپایە‌کەوه

چرايهك به ديوارهكهوه بوو و وينه‌ی مه‌سيحي به تاجه چوكله‌دارهكه‌يه‌وه رووناك ده‌كرده‌وه. حوجرهكه بوئيكي سهيري لي دهات. بوئي روئي زهيتوون و ئاره‌قه‌ی له‌ش و خوئل، ژنه هه‌موو شتيكي حوجرهكه‌ی كه‌وته به‌ردل، ته‌نانه‌ت بوئه‌كه‌شي. لاقى ته‌ر بووبوو، به‌تايه‌ت يه‌كيان كه زور خووسابوو. ئازارى هدا و خيرا دهستی كرد به داكه‌ندني كه‌وش و گوره‌وييه‌كاني. له‌و ماوه‌يه‌دا به‌رده‌وام بزه‌ی له‌سه‌ر ليو بوو، دلخوشييه‌كه‌شي نه‌ك به‌و هوييه‌ی كه به ئامانجی گه‌يشتبوو، به‌لكوو زياتر به‌و هوييه‌وه بوو كه توانييووی كارئك بكات كه ئه‌و پياوه سهير و سه‌رنج‌پاكيش و به‌ناوبانگ و جوانچاكه تووشي شه‌رمه‌زاري بكات. به‌خوي گوت: «وه‌لامی منى نه‌دایه‌وه، به‌لام گرینگ نيه!»

«باوه‌سيڤرگى، باوه‌سيڤرگى! نازانم ده‌بى ئيوه هه‌ر ئاوا بانگ بكه‌؟»

ده‌نگيكي ئارام گوتى: «چيت ده‌وى؟»

«ببوورن كه خه‌لوته‌كه‌م لي تيك‌دان. به‌لام چبكه‌م. ناچار بووم. گيانم له‌مه‌ترسي‌دا بوو. خه‌ريك بوو له‌سه‌رمانا ره‌ق هه‌لده‌هاتم و له‌وانه‌يه نه‌خوش كه‌وتببتم. سه‌رتاپام خووساوه و لاقم خه‌ريكه هه‌لده‌وه‌رى!»

ده‌نگه ئارامه‌كه وه‌لامى دايه‌وه: «ببوورن، به‌لام من ناتوانم هيچ يارمه‌تبييه‌كتان بده‌م.»

«ئه‌گه‌ر ئاوام بزانييايه دلنيا به نه‌ده‌بوومه هوي ئازارتان. به‌ياني زوو

ده‌روم!»

باوه‌سيڤرگى وه‌لامى نه‌دایه‌وه و ژنه گويي له‌ده‌نگى بوو كه ويژه‌ويير له‌به‌رخوييه‌وه قسه‌ی ده‌كرد. ويژه‌چوو دوعا بخويين.

ژنه پرسى: «تكات لي ده‌كه‌م مه‌يه بو ئه‌م ديو. چونكه من ده‌بى جله‌كانم داكه‌نم و وشكيان بكه‌مه‌وه.»

باوه‌سيڤرگى بي‌ئوه‌ی وه‌لامى بداته‌وه هه‌روا خه‌ريكي دوعا خويندن بوو.

ژنه كه هه‌ولئى هدا كه‌وش و گوره‌وييه خووساوه‌كاني داكه‌نى، له‌دلى خويدا گوتى: «به‌لئى، پياو ئه‌وه‌يه!» هه‌رچى كه‌وشه‌كه‌ی ده‌كيشا، نه‌يده‌توانى دايبكه‌نى و وه‌ك چه‌قه به‌لاقييه‌وه نووسابوو، ئه‌وه‌ش زور سهير و پيكه‌نينى هاته به‌رچاوى و كه‌وته پيكه‌نين. سه‌ره‌تا ده‌يويست بيده‌نگ پيكه‌نى. به‌لام پيئى وا بوو ده‌نگى پيكه‌نينه‌كه‌ی شويني له‌سه‌ر داده‌نى. ئه‌وه‌ش راست ئه‌و شته بوو كه ئه‌و ده‌يويست. و هه‌ولئى دا كه‌متر به بيده‌نگى پيكه‌نى. پيكه‌نينه‌كه‌شى پر له‌نه‌شه و سروشتى و شيرين بوو، هه‌ر به راستيش شويني له‌سه‌ر باوه‌سيڤرگى دانا.

ژنه له‌دلى خويدا گوتى: «به‌لئى من پياوى ئاوام خوش‌ده‌وى، به‌و چاوه‌گه‌شانه‌وه ده‌لئى پشكوى ئاگره، ئه‌و دهموچاوه نه‌جيم و ساكاره، كه توانايى ئه‌ويينيكي پر له‌خولياى هه‌يه! ئه‌گه‌رچى به‌رده‌وام خه‌ريكي دوعا و نزايه و وشكه مه‌سه‌بييه‌كى تونده، به‌لام خوش‌ده‌وى. ئافه‌رت قه‌ت له‌و جوړه شتانه‌دا به هه‌له‌ ناچى. له‌و كاته‌وه كه دهموچاوى به شووشه‌كه‌وه نووساند و چاوى به من كه‌وت، تيگه‌يشت و زانيى. ترووسكه‌ی ئه‌شق له‌چاوانيدا دره‌وشايه‌وه و ئه‌و ترووسكه‌يه هه‌روا

مايه وه. چه ز و مهيل له دليدا هه له سووني هيتايه وه. دلي بۆ من كه وته
ليدان و كه لكه لهي هه وهس له ناخيدا سه ري هه لدا! «ئه وهي گوت و
ئاخري تواني كه وشه كه ي داكه نئ و پاشان دهستي كرد به داكه ندني
گوره وييه كاني. بۆ داكه ندني ئه و گوره وييه مل دريژانه ي ناچار بوو
داويني كراسه كه ي هه لدا ته وه و داين كيشي. ديسان به له بزيكي
شه رمانه وه گوتي: «نه يه ي بۆ ئيره ها!»

به لام له وديوي ديواره كه وه هيچ دهنگيك نه هات.

ورته ورت و دؤعا خويندني باوه سيترگي هه روا به رده وام بوو و جگه
له ويش تريه و خشه ي جوولانه وه ي ده هات. ژنه به خوي گوت:
«حه تمه ن خه ريكه سوچه دهبأ. به لام ئه و سوچه بردن و دؤعا و
پارانه وه يه هيچ كه لككي نيبه. خه يالي هه ر له لاي منه. هه روه ك من كه
بيرم له لاي ئه وه.» گوره وييه ته ره كاني له لاقى دامالي و دريژه ي به
قسه كاني دا: «... راست ئه و هه سته ي مني له دلدايه و خه يالي هه ر له
لاي پوز و به له كي منه!» له سه ر چرپا كه ي باوه سيترگي دانيشت و لاقى
له ژير خويدا كو كرده وه. ماوه يه كي زور ئاوا دانيشت و پاشان چوكي
هه لدا، ئه ژنوي له باوه ش گرت و مات و بيده نگ چاوي له شوينيك بري.
«به لئ، به و بيده نكييه، له م سه حرا چول وه و له، هيچ كه س ئاگادار نابي...»
له جي خوي هه ستا و گوره وييه كاني برد بۆ به ر كووره كه و به لاي
زاركي كووره كه دا هه ليواسين كه تيني گه رماي لي ده هاته ده ري. ئه و
زاركي گه رمازييه به شيويه كي تايبه ت دروست كرابوو. سووراندی و
پاشان به لاقى رووتي گه راوه بۆ لاي چرپا كه، ديسان وه ك پيشوو لاقى

له ژير خويدا كو كرده وه و چواره شقي دانيشت. هيچ دهنگيك له پشت
تيغه كه وه نه ده هات. چاويكي له كاژميره چكوله كه ي كرد كه به مليدا
هه لواسرابوو. سه عات دووي دواي نيوه شه و بوو. «هاورپكانم ده بي
نزيك سه عات سي بگه ريئه وه. ته نيا سه عاتيكم ده رفه ت هه يه. ياني چي!
ياني ده بي ليره به ته نيا دانيشم؟ قه ت شتي وا نابي! من كه سيك نيم
بتوانم به ته نيا هه لبه كه م. ئيستا بانگي ده كه م.»

«باوه سيترگي! باوه سيترگي! سيترگي ديميتريچ! پره نس كاساتسكي!»

هيچ دهنگيك له پشت تيغه كه وه نابيسترئ.

به دهنگيك كه پيشانده ري ئازاريكي زور بوو گوتي: «گوئ بگره، ئه و
كاره ي تو ئه و په ري بي ره حمييه. من ئه گه ر ناچار نه بوايه م بانگم
نه ده كردي. من نه خو شم. نازانم بۆ ئاوا حال م تيك چوو.» له سه ر
ته خته كه خوي له گه زدا و دهستي كرد به ناله و نووكه نووك: «ئاخ!...
وه ي!...»

سه يرش ئه وه بوو له ريوه هه ستي به لاوازي و بي هيزي كرد.
هه ستي كرد هه موو گياني ژان ده كات و سه رتا پاي ده له رزي، له پر
تاوياويكي قورس جه سته ي گه رم دا هينا.

«گوئ بگره، يارمه تيم بده! من نازانم بۆ ئوام لي هاتوو! ئاخ...»

وه ي!

قوپچه ي كراسه كه ي كرده وه. به روكي ئاوه لا كرد و سينگ و مه مكي
رووت كرد، قولئ هه تا سه رووي هه نيشكي هه لكرد و قوله سيي و
ناسكه كه ي وه ديار خست. كا تيك پيسيري ئاوه لا كرد و مه مكي وه ديار

کهوتن، مه مک نه بوون به لکوو دوو مانگ بوون له ژیر هه وری کراس هاتنه ده ری. خوی له سه ر ته خته که شل کرد و دیسان دهستی کرده وه به ناله و نوکه نووک: «ئاخ، ئاخ، وهی، وهی... خودای گه وره بگه فریام، ئاخ سوو تام!»

له ته وای ئه و ماوه یه دا باوه سیترگی له نیو خه لوه تیه که ی خویدا پاره ستابوو و دوعای ده خویند، کاتیک دوعا کانی شه وی ته و او بوو، چاوی له نوکی لووتی خوی کرد و هه روا به پیوه و له ناخی دل وه دوعای خویند و پارایه وه: «یا عیسا مه سیح، کوری پاکی خودا! روحم به رۆحی من بکه، به ته نیا جیم مه هیله!» به لام هه ر له و کاته دا ناله و هاواری ئه و دیوی دیواره که ی ده بیست و خشه خشی کراسی هه وریشم که ژنه دایده که ند. ترپه ی پی پیه تیه ژنه کاتیک به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو ئه وی تووشی دل کوته کردبوو. ئاگای لی بوو که ده ست به پان و به له که نه رم و شله کانی خویدا دینه. ههستی ده کرد که زور بی هیز و توانایه و سات له گه ل سات خه ریکه ده روه خی و هه ر به و هویه ش به رده وام ده پارایه وه. ههستی راست وه ک ههستی ئه و که سایه تیه چی رۆکه ده چوو که کاتیک ده یویست ریگا بیری و چاو له هیچ شوینیک نه کات، که چی له هه موو لایه که وه دهنگی فریودهر و وه سو هسه بزوی بانگیان ده کرد. باوه سیترگی دهنگی ده بیست و ههستی ده کرد مه ترسییه ک له و دیوی تیغه که وه بۆسه ی بۆ ناوه ته وه و پشت دیواره که گیژاوی تیدا چوونه، ژوورسه ری و ده وره وری به ته له و داوی پر مه ترسی ته ندراره و رزگار بوونی ئه و ته نیا له وه دایه که

ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش چاو له هیچ کوئیه ک نه کات و بۆ ئه و مه ترسییه نه گه ری. به لام له نا کاو هه زی چاو لی کردن دلی داده گری و به سه ری دا زال ده بی.

«گوی بگره، ئه و که مه ترخه می و سه رساردیه ی ئیوه له مرۆفایه تی به دوره.»

باوه سیترگی له دلی خویدا گوته: «باشه، ده چم بۆ یارمه تیه. به لام هه ر ئه و کاره ی که ئه و پیره دژکام و له خودا ترسه کردی و ده ستیه کی له سه ر سینگه ژنه خراپکاره که دانا و دهسته که ی تری له سه ر سگی مه نقه لی. به لام خو من لی ره مه نقه لی پر له پشکوم نییه.» چاویکی به ده وره وری خویدا گیرا. چراکه له وی بوو. قامکیکی له سه ر بلنسه ی چراکه راگرت و نیوچاوانی گرژ بوو. چونکه خوی ئاماده ده کرد که ژانی سووتانه که ی قامکی تامل بکات و تا ماوه یه ک ژانی هه ست پی نه کرد. به لام له پر، ته نانه ت به ر له وه ی ژانیک هه ست پی بکا، دهستی کیشا دواوه و له گه ل ئه وه ی رایوه شانده به خوی گوته:

«نا، من ئه و کاره م له ده ست نایه.»

«تو خودا، خو تو مرۆقی و دلت هه یه، ئاخ.. خودایه! ئاخ خودایه گیان

چبکه م! ئاخ بۆ ده ته وی من بمرم؟... نا، نابین!»

باوه سیترگی گوته: «ئیه ستا دیم.» ده رگا که ی کرده وه، به لام بی ئه وه ی چاو له ژنه بکا، به ته نیشته دا تیه ری و له ده رگای حوجه که چوه ده ری و له دالانه که، ئه و شوینه ی ئیزنگی لی ده شکانده، به کویره کویره

کۆلکه‌داریکی که ئیزنگی له سهر ده‌شکاند دۆزیه‌وه و پاشان ته‌وره‌کەشی له په‌نا دیواره‌که هه‌لگرت.

گوتی: «هه‌ر ئیستا!» قامکی شاده‌ی ده‌سته چه‌پی له سهر کۆلکه‌داره‌که دانا، ته‌وره‌که‌ی هه‌لینا و له گرینچۆ به‌ره‌وخواری قرتاندى. قامکه قرتاوه‌که‌ی سووکت له داریکی وه‌ک خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه و که‌وته‌وه سهر کۆلکه‌داره‌که و دواى چه‌ند جار هه‌لبه‌ز دابه‌ز که‌وته سهر عه‌زه‌که.

ئهو به‌ر له‌وه‌ی هه‌ست به‌ ژان بکات، زرمه‌ی ته‌وره‌که‌ی بیست. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ده‌رفه‌تی سه‌رسوورمانی هه‌بى، ژانیکى زۆر و کزانه‌وه‌ی هه‌ست پى‌کرد و هه‌روه‌ها گه‌رمایى داچۆرانی خوینه‌که‌ی. له‌رپوه نووکی قامکه قرتاوه‌که‌ی له ئاته‌گی عه‌باکه‌ی پىچا و توند به‌ رانى خۆیه‌وه گوشى و گه‌رايه‌وه بۆ نيو حوجره‌که، به‌ره‌و‌رووی ژنه‌ راوه‌ستا، سه‌رى داخست و پرسى: «چیه‌؟ چیتانه؟»

ژنه‌ سه‌رى هه‌لینا و که چاوى به‌ په‌نگه هه‌لبزرکاوه‌که‌ی باوه‌سىرگی که‌وت سپى هه‌لگه‌رابوو و ده‌ستی چه‌په‌ی به‌ ئاته‌گی عه‌باکه‌یه‌وه ده‌له‌رزى، سه‌رى سوورما و له ناکاو هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زارى کرد. خیرا له سهر ته‌خته‌که هه‌ستا و بالته‌که‌ی هه‌لگرت و خۆی داپۆشى.

«به‌لى، حاله‌م زۆر خراپه‌... سه‌رمام بووه‌... من... باوه‌سىرگی... من...»
باوه‌سىرگی که‌ ده‌موچاوى به‌ نوورىکی ئارام و ئاویته‌ی شادى ر‌ووناک بووبۆوه، چاوى له چاوى ژنه‌ برى و گوتى: «خوشكى به‌رپىز، بۆ ده‌ته‌وى ر‌وحى هه‌رمانى خۆت به‌ تاوان ر‌مووده بکه‌ی؟ وه‌سوه‌سه

ده‌بى بیته سهر دنیا، به‌لام قور به‌ سهر ئهو که‌سه‌ی که وه‌سوه‌سه به هۆی ئه‌وه‌وه بیته سهر زه‌وى. له خودا بپارپۆه و دۆعا بکه له تاوانت خوش بى.»

ژنه گویى بۆ قسه‌کانى باوه‌سىرگی شل کردبوو. له ناکاو ترپه‌ی تراویکی بیست که ده‌تکایه سهر عه‌رزى. که چاوى لى‌کرد دیتی له ئاته‌گی عه‌باکه‌ی باوه‌سىرگییه‌وه خوین ده‌چۆرى و ده‌تکیته سهر ته‌رکی حوجره‌که.

«چیت له ده‌ستت کردووه؟» زرمه‌که‌ی تاویک له‌مه‌وبه‌رى وه‌بیر هاته‌وه و ده‌ستی کینشا و به‌ په‌له چراکه‌ی هه‌لگرت و چوو ده‌رى. دیتی قامکه براوه‌که‌ی باوه‌سىرگی له په‌نا کۆلکه‌داره‌که که‌وتوو. به‌ په‌نگى بزرکاوتر له باوه‌سىرگی گه‌رايه‌وه بۆ نيو حوجره‌که و ده‌یویست شتیکی پى بلى. به‌لام باوه‌سىرگی به‌ شینه‌ی ر‌ویشته‌وه بۆ خه‌لوه‌تییه‌که و ده‌رگاکه‌ی له سهر خۆی داخست.

ژنه گوتى: «بمبوره! من چۆن ده‌توانم ئهو تاوانه‌م قه‌ره‌بوو بکه‌مه‌وه؟»

«برۆ!»

«لیم گه‌رى با زامه‌که‌ی قامکت بۆ بیه‌ستم.»

«لیره برۆ!»

ژنه بى‌ئه‌وه‌ی هه‌چ بلى به‌ په‌له جله‌کانى له‌به‌ر کرده‌وه و بالته‌که‌شى کرده به‌رى و چاوه‌روان دانیشت. زرمه‌ی زه‌نگوله‌ی کاشه‌کان له ده‌روه‌وه ده‌بیسترا.

«باوهسیږگی، من ږنگای ژیانم دهگورم. تکایه یارمه تیم بده و ئاگات

لیم بی.»

«برؤ!»

«تکایه بمبووره و متفه ږکم بدهیه!»

دهنگی باوهسیږگی له پشت تیغه که وه هات که گوتی: «بیکه به خاتری

باوک و کوږ و ږوخی پیروږن، برؤ!»

ژنه به گریان وه له حوجره که هاته دهږی. پاریزهر هات به ره و پیری.

«باشه، دیاره من گریوه که م دؤراندووه. له کوږ داده نیشی؟»

«جیاوازی نییه، له هر کوږیه که بی!»

ژنه له سووچیکي کاشه که دانیشته و هه تا مالی زمانی نه گه را.

سالیک دواتر سهری خوږی تاشی و بوو به خوشکیکي ته رکه دنیا و

ژیانی پر له مهینه تی په رستگه ی گرت بهر و بوو به راهیبه یه کی توبه کار.

ئو له سهر دهستی باوه ئارسنی^{۲۲} توبه ی کرد، که هیندی جار نامه ی بو

دهنوسی و له بواری دین و بیر و باوه ږدا ږینوینی ده کرد.

(۶)

باوهسیږگی حوت سالی دیکه له حوجره که ی خویدا گوشه نشین
مایه وه. سهره تا زوربه ی ئو خیر و سه دهقانه ی بویان دهینا، وهک
چایی و قهند و نانی سپی و شیر و جل و بهرگ و ئیزنگ، وه ریده گرت.
به لام بهر بهر و له گه ل تیپه ږینی زه مان خوږی له گه ل ژیانیکي
دژوارتر راهینا و چاوپوږشی له که ل و پهل و خوږاکی باش و
خوش بژیوی کرد. هه تا ئو جییه ی که جگه له هیندی نانی ږهش،
ئو ویش جاریک له هه وتوودا، هیچی دیکه ی وهرنه ده گرت. ئو وه ی که
زیاره تکه ران پینان ددها و به زور بویان به جی ده هیشت هه مووی ددها
به و هه ژار و دهستکورتانه ی که هانایان بو ده برد.

باوهسیږگی ته وای کاتی خوږی له حوجره دا راده بوارد و له و
ماوه یه شدا یان خه ریکي دؤعا و پارانه وه بوو یان له گه ل ئو که سانه
ده که و ته دمه ته قی و ئاخافتن که ده هاتن بو سهردانی، ئو
زیاره تکه رانه ش که ده هاتن بو لای، ږوژ له گه ل ږوژ زیاتر ده بوون.
سالی دوو سی جار بو چوونه کلپسه له حوجره که ی ده هاته دهږی،
یان جاروبار بو هینانی ئو یان کو کردنه وه ی ئیزنگ و سووته مه نی،
کاتیک له زور پیویست ده بوو.

ماجه راکه‌ی ماکوؤکینا پینج سال دوی گوشه‌نشین بوونی باوه‌سیزگی پروی دابوو و زور زوو هه‌واله‌که به ولاتدا بلاو بووه و هه‌موویان له و سهردانه شه‌وانه‌یه‌ی ژنه و ئال‌وگور به سهردا هاتنی ژیانی و توبه کردن و ته‌رکه‌دنیا بوونی ئاگادار بووبوون. دوی ئه‌وه ناوبانگی باوه‌سیزگی زیاتر په‌ره‌ی سهند و له دلی خه‌لگدا جیی کرده‌وه. تا قمی ئه‌و که‌سانه‌ی که له ریگای دوور و نزیکه‌وه دهاتن بو سهردانی به‌رده‌وام له زیاد بوون بوو. چهن راهیبی تریش له نزیک حوجره‌که‌ی ئه‌و نیشته‌جی بوون و بوون به جیرانی. هه‌روه‌ها کلیسایه‌ک و میوانخانه‌یه‌کیشیان له‌وی دروست کرد. ناوبانگه‌که‌ی هه‌روه‌ک ئاساییه‌ بووه هوی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شاخ‌وبال به که‌راماته‌که‌ی بدهن و به شاتوشووت گه‌وره‌ی بکه‌نه‌وه. خه‌لک له ریگای زور دووره‌وه نه‌خوشه‌کانیان ده‌هینا بو لای و له سهر ئه‌و باوه‌ره‌ بوون که بو شیفای نه‌خوشینه‌کانیان ودمی هه‌یه.

یه‌که‌م شیفابه‌خشیی ئه‌و له سالی هه‌شته‌می گوشه‌نشینییه‌که‌یدا بوو. شیفای به می‌رمندالیکی چوارده سالانه به‌خشی که دایکی هاتبوو بو لای و پیداگری ده‌کرد که باوه‌سیزگی ده‌ست به سهری منداله‌که‌یدا بیئی. باوه‌سیزگی قه‌ت به خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات که بتوانی که‌سیک شیفای بدات. ئه‌و ئه‌م جوره‌ خه‌یالانه‌ی به تاوانیکی گه‌وره ده‌زانی و پیی وا بوو به هوی خو‌په‌رستییه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر که‌سیک دیعایه‌ی ئه‌وه بکات. به‌لام دایکی کوره‌ ده‌ستی له پارانه‌وه هه‌لنه‌گرت و خو‌ی خست به سهر که‌وشه‌کانیدا و به لالانه‌وه گوتی بوچی

خه‌لکی دیکه‌ی شیفای داوه‌ که‌چی کاریگه‌ری ودمی پیروزی خو‌ی له کوره‌که‌ی ئه‌و دریخی ده‌کات، مه‌سیحی لی کرده‌ تکاکار که ده‌ستیان به پوه‌وه نه‌ئی. کاتی باوه‌سیزگی له سهر ئه‌وه پیداگری کرد که شیفای ته‌نیا به ده‌ست خودایه، ژنه گوتی ته‌نیا داوا له ئه‌و ده‌کات که ده‌ست به سهری کوره‌که‌یدا بیئی و شیفای پی به‌خشی، گوتیشی که دوعای ئه‌و یه‌کاویه‌که. باوه‌سیزگی نه‌چوو ژیر بار و خو‌ی کرده‌وه به نیو حوجره‌که‌دا. به‌لام روژی دوی (پایز بوو و شه‌وانه هه‌واکه‌ی زور سارد بوو) کاتیک له حوجره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری تاکوو ئاو بیئی، چاوی به‌و ژنه بیچاره‌یه که‌وت له‌گه‌ل کوره‌ لاواز و زه‌رده‌له‌که‌ی هه‌روا له به‌ر ده‌رگای حوجره‌که‌ی راوه‌ستاون، له‌گه‌ل هاتنه‌ ده‌ری ژنه به‌ره‌و پی‌ری هات و دیسان ده‌ستی کرد به لالانه‌وه. ئه‌و کاته نه‌قلی قازییه‌ زالمه‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه و ئه‌گه‌رچی به‌ر له‌وه دلنیا بوو که نابی بچینه‌ ژیر باری ویستی ئه‌و ژنه، که‌چی ئیستا دروونگیه‌ک دلی داگرت که خو‌شی پیی سهر بوو ئه‌و ماوه‌یه دل‌په‌قانه خو‌ی گرتوو و ویستی ژنه‌ی به‌جی نه‌هیناوه. پاشان ده‌ستی کرد به دوعا خویندن و هینه‌ پاراپه‌وه که بریاریک له دلیدا شکلی گرت و ناخی پروناک کرده‌وه. بریاره‌که‌ش ئه‌وه بوو که ویستی ژنه به‌جی به‌یئی، چونکه پیی‌وابوو ئیمانی ئه‌و دایکه له‌وانه‌یه بیینه هوی نه‌جاتی جگه‌رگوشه‌که‌ی و خو‌شی له‌و نیوانه‌دا ته‌نیا که‌ره‌سه‌یه‌کی که‌م‌بایه‌خه له ده‌ستی خودادا.

چوو بۆ لای ژنه و ئهوهی ئهوه لینی دهویست کردی و دهستی به سهری کورهدا هیئا و دوعای به سهردا خویند.

ژنه لهگهڵ کورهدا کهی رۆیشتن و دوا مانگیگ کورهدا چاک بۆوه. لهو ناوچهیه بوو به دهنگۆ که ودمی پیروزی پیری پاکداوین باوهسیرگی (ئوهوش نازناویکی تازه بوو) بۆ شیفای نهخوشی یهکاویهکه. دوا ئهوه ههوتوویهک نهبوو نهخوش و کهله لانهیهن بۆ لای و داوای شیفای لئ نهکهن. چونکه جاریک پیمل بووبوو ئیتر نهیده توانی یارمهتی خهلکی نه دات. دهستی به سهری نهخوشهکاندا دههینا و دوعای بۆ دهکردن، زۆربهی نهخوشهکان به دوعای ئهوه چاک دهبوونهوه و ناوبانگی باوهسیرگی له ههموو جیههک دهنگی دایهوه.

بهم شیوهیه باوهسیرگی دوا ئهوه نۆ سالهی که له پهراستگه رایبواردبوو، سیزده سال به تهریکی و دووره پهریزی لهو حوجرهیهدا ژیان به سهر دهبرد. شاندى پهراستگه پیریکی سهربهستیان پهیدا کردبوو که زۆریان برۆا پی ههبوو. ریشیکی سپی و دریزی ههبوو. بهلام مووی سهری، ئهگه رچی ته نک بووبوو، بهلام هیشتا رهش و لوول بوو.

(۷)

چهند ههوتوویهک بوو که بیریکی بهردهوام میشکی باوهسیرگی داگرتبوو. ئهویش ئهوه بوو که بلینی کاریکی باش بی پیملی پله و پایهیهک بی که خوی به پی مهیل و به دلخوازی خوی قه بوولی نهکردوو، به لکوو له لایه ن ئارخی ماندریت و گوره پیری پهراستگه وه به سهریدا سهپاوه. ئهوه حالهش دوا چاک بوونهوهی کورهدا میرمنداله چارده سالانه که له ناخیدا سهری هه لدا بوو. دوا ئهوه هه موو مانگیگ و هه موو ههوتوو و رۆژیک ههستی دهکرد که ژیان خهریکه له ناخه وه دهپووکیته وه، به ره به ره له نیو دهچی و ژیان پواله تی بایه خ پهیدا دهکا. راست دهتگوت تووره که یه که که هه لیان گیترا بیته وه.

باوهسیرگی به چاوی خوی دهیدی که بۆته ئامرازیک بۆ راکیشانی سهرنجی زیاره تکه رانی پهراستگه، که هه رکه س نیاز و داواکارییه کی لینی هه یه و هه ر به و هویهش پیشه واکانی پهراستگه بارودوخیکان بۆ ره خساندبوو که ئاسووده تر بی. بۆ وینه کاریکیان کردبوو که ئه و به کاری جهسته ییه وه خوی ماندوو نهکات و هه موو پیداویستیه کانی بۆ دابین دهکرا و له ئه و یان دهویست ته نیا ئه رکیک به جی بیئی، ئه ویش پازی کردنی ئه و که سانه بوو که ئاتاجی دوعا و پارانه وهی ئه و بوون و متفه رکیان لینی دهویست و هه ر به و نیازهش دههاتن بۆ پهراستگه. بۆ کارناسانی رۆژانیکان بۆ دیاری کرد که ئه و بتوانی وهلامده ره وهی ویست و داخوازی له ش به بار و زیاره تکه ران بی.

ژووریکیان بۆ وهگرنتی پیاوان تهرخان کرد و ههروهها شوینتیکی لاجامه دار بۆ ژنانی نیازمهند، که بۆ زیارهت و دست لیدانی جلهکانی هورووژمیان دههینا نهیدهن به زهویدا و نهکهوئته ژیر دست و پینان و ئه و بتوانی به شیوهیهکی شیاو دۆعیان به سهردا بخوینی و تهبهروکیان بدات. پینان دهگوت که خه لک پیوستیان پنیه تی و ئه و ئه گهر بیهوئ ریز بۆ یاسای ئه شقی مه سیح دانئ، که داوا له هه مووان دهکا یه کترین خۆش بوئ، ناتوانی ئه و که سانه له دیتن و زیارهتی خۆی بی بهش بکات که پیوستیان پنیه تی و خۆشیان دهوئ، خۆلادان له و جووره مروقه ليقه و ماوانه ش ئه و په ری دل ره قییه. بۆیه به ناچاری قه بوولی کرد. به لام هه رچی زیاتر پیملی ئه و ژیانه ده بوو زیاتر ههستی ده کرد ئه وهی له کاکل و مانادایه ده بیته توئکل و سه رچاوهی ئاوی ژیان له دلیدا وشک ده بی و ئه وهی دهیکا زیاتر بۆ خه لکه نهک بۆ خودا.

خه لکی ئامۆژگاری ده کرد و بۆ رینگای ژیان رینوینی ده کردن یان ته نیا دهستی ته به روکی به سه ریاندا ده هینا، دۆعیای بۆ نه خۆش و له ش به باران ده کرد یان گوئی بۆ ئه و خه لکه راده گرت که سه بارهت به شیفادان و ته به روک و ئامۆژگارییه به نرخه کانی سپاسیان لئ ده کرد و شوکرانه بژیر بوون. هه لبهت نهیده توانی دلخۆش و رازی نه بی و گوئ نه دا به و هه موو شوین دانان و کاریگه رییهی له سه ر خه لک هه یبوو. پیی وا بوو چرایه که خودا هه لیکردوه و هه رچه ندیش ئه و بیره له میتشکیدا زیاتر ره گاژوی ده کرد، زیاتر ههستی ده کرد که

پۆحی خودایی له دلی دوور ده که وئته وه و تیشکی هه قیقی که له سینینگدا بوو خه ریکه ورده ورده ده کووژئته وه. «کاره کانی من چهندهی له بهر رهزای خودایه و چهندهی له بهر خه لکه؟» ئه وه پرسیاریک بوو که به ردهوام ئازاری ده دا و دل و می شکی ریک ده گوئی، به لام ئه و پرسیاره ی به بی وه لام ده هیشته وه و نهک به و هۆیهی که هه یج وه لامیکی بۆی نه بی، به لکوو به و هۆیه بوو که نهیده ویست خۆی له هه مبه ر ئه و وه لامه دا ببینی و له گه لی تیبکه وئ. له ناخی دلیدا ههستی ده کرد که شهیتان کاریکی کردوه که ههستی خزمهت کردن به خه لک له پۆحیدا جیگای ئه شقی خودا بگرئته وه. هۆی ئه و ههسته ش ئه وه بوو که به و رادهیهی له رابردوودا دژوار بوو بۆی که خه لوه ته که ی لئ تیک بدهن و ئه و له ته نیاییه که ی دابیرن ئیستا له ته نیایی و دووره په ریزی بیزار بوو. ئه گه رچی کاتیک له گه ل نه خۆش و ليقه و ماوان به ره وروو ده بوو خه مه کانیان دلته نگی ده کرد به لام له قوولایی گیانیدا به هاتنیان ههستی به دلخۆشی ده کرد و ئه و په سن و تاريفاته ی ئه وانی زۆر به لاوه شیرین بوو.

ته نانهت ئه و کاته ش که بریاری دابوو خۆی له خه لک به دوور بگرئ و پرویان لئ وه ربگیرئ، به وردی بیرری له چۆنیه تی ئه و بریاره ی خوی کردبووه و له هه موو لایه نیکه وه هه لیسه نگانده بوو. کراس و پانتۆلیک و قاپووت و کلاویکی لبادی پهیدا کردبوو و بیانوی ئه وه بوو که ئه وانه ی بۆ ئه و دهسته نگ و هه ژارانه ده وئ که دین بۆ زیارهتی، به لام هه موویانی گل دایه وه و به هه یج که سی نه دان.

له بیرى ئەوهدا بوو سەرى بتاشى و ئەو جلانە لەبەر بکات و ڕیگای دەشت و سەحرا بگریته بەر. بە خەيال بوو سەرەتای ڕیگا بە مەودای سیتسەد و یرست بە شەمەندەفەر بپروات و دواى بپینی ئەو مەودایە بە شەمەندەفەر، بە پیتان ڕیگای بیابان بگریته بەر و لەم گوندەوه بۆ ئەو گوند بپروات، بەلام دوودل بوو که پۆیشتنی باشترە یان مانەوهی. سەرەتا زۆر دوودل بوو بەلام دواتر دوودلییهکەى پەوییهوه و ملی بۆ پەواله ئاساییهکەى پیتشوی داخست و خۆی دایە دەست ئیبلیس و جل و بەرگە لادینییهکەى بۆ یادگاری هەلگرت، تاکوو ئەو بیر و هەستانهی زەمانیک گرنگی پى دەدان، لەواندا بیبیینی و دلای پیتان پوون بیتەوه.

پوژ لەگەڵ پوژ ژمارەى زیارەتکەر و نەخۆش و لەش بەبار زیادى دەکرد و دەرفەتى بیر کردنەوه و چاوەدیری و دوعا و تاعەتى بۆ نەهیتشتبوو. هیندی جار لە کاتى گەش بینی و هیواداریدا پینی وا بوو وەکوو خاکیک وایە که سەر دەمیک کانیویک لەویدا هەلقولیوه. «جۆگەله ئاویکی پووناک و گیان بەخش بوو که بە ئارامی لە مندا پەوان بوو. ئەو کاتەى که ژنە هەولای دا هەلمخەلەتینی. ئەوه ئاوی ژیانى راستەقینە بوو.» باوەسیرگی زۆر جار بە هەیهجانەوه بیرى لەو شەوه دەکردهوه که «ئەو» (که ئیستا بووبووه دایە ئاگنیا^۲) هەولای دابوو هەلیفریوینی. ئەو ژنە ئەو شەوه لەو ئاوی ژیانەى نۆشى و زیندوو بوو. بەلام لەو پوژە بە دواوه هیچ ئاویک لەو

کانیاوه هەلنەقولیبوو. ئەگەرچی توونی و سیوشکەهەلاتوووان دەهاتن و بە پالەپەستۆ یەکتریان دەدا دواوه و بە ئاواتی قومیک ئاو بوون لەو کانیاوه، تاکوو پینی زیندوو ببەوه، چونکه ئاوهکه وشکاوی هاتبوو و جگە لە قور و زیلاقەیهک که لە ژیر پیتاندا جلقەى دەهات هیچی تریان دەست نەدەکهوت. لە کاتى گەش بینی و هیواداریدا که ئیستا زۆر تووشی ئەو حالەته دەبوو، ئاوی بیر دەکردهوه. بەلام حالەتى ئاسایی ئەو شەکهتى بوو و لە ناخەوه دلای بە خۆی دەسووتا.

بەهار هات. شەوی بەر لە جیژنی پەنجاهە^۲، باوەسیرگی لە کلیسای نزیك حوجرەکەى که ئەویش وەک زاخەکیوهکه دابرابوو، پۆرەسمی عیشای پەبانیی بەجی هینا. ئەم کلیسایە زۆر چکۆله بوو، تەنیا جی بیست و دوو سى کەس دەبوو و پى بوو لە نوێژخوین که هەموویان ملکدار و بازرگانی دەولەمەند بوون. باوەسیرگی دەرگای حوجرەکەى بۆ هەموو کەس ئاواله بوو، بەلام ئەو پاهیبەى که بۆ خزمەتى ئەو دەست نیشان کرابوو و پاهیبیکى تریش که وەکوو کیشک هەموو پوژى لە پەرستگەوه دەهات، ڕیگای هەژار و بیئەنواکانیان نەدەدا بچنە ژووری. ئاپۆرەى زیارەتکەرەن که نزیکەى هەشتا کەس دەبوون و زیاتریان ژن بوون لە دەرەوهى

۲- جیژنیکە که جوولەکه و نەسرانییهکان، هەرکام بە شیوهى خوین، حەوتەمین یەکشەممەى دواى جیژنی پاک بەرپۆهە دەبن. لە لای مەسیحییەکانیش ریزگرتتە لە خۆیابوونی پوژ بە سەر حەواریوونی مەسیحدا.

کلیسا باوه ستابوون و چاوه ری هاتنه دهره وهی باوه سیرگی بوون تاکوو ته به پروکیان بداتی. باوه سیرگی ریوره سمی عیشای ره ببنایی به جی هینا و چوو له سهر گوری پیره دژکامه کهی بهر له خوئی دوعا بخوینی که له نیو نه و حوجره یه دا نیشته جی بوو و ههر له ویشدا ناشتبویان به دالانی زاخه که دا رویششت و نویژکه ران به دوایدا، له ناکاو لاقی تیکه ل هات و سهره نگرئ بوو. نه گهر نه و بازرگانه ی پشت سه ری و راهیبیکه که نه رکی جانکوشی له و کلیسایه به جی ده هینا له وی نه بوایه ن و نه یانگرتایه ده که وت به زه ویدا و جییه کی ده شکا.

ژنه کان قیژاندیان: «نه یه رۆ نه وه چبوو باوکه گیان، باوه سیرگی دهردی تو له گیانم، وهی خودایه گیان، پروانه رهنگی بۆته چوری شیر!»

به لام باوه سیرگی خیرا وه خو هاته وه و نه گهرچی رهنگی زور په ری بوو، راهیب و بازرگانه کهی له خوئی دور خسته وه و هه روا دریژه ی به سروود و دوعا خویندن دا. باوه سراپیون^{۲۶} و سوخته کان و خاتوو سوفا ئیقانو قناش، که له نزیك حوجره کهی باوه سیرگی نیشته جی بوو بوون و چاوه دیریان لی ده کرد، داویان لی کرد کوتایی به ریوره سمه که بهینی.

به لام باوه سیرگی به بزده که وه که به ئاسته م له ژیر سمیلیه وه دهر که وت گوتی: «نا، هیچ نه بوو، هیچ نه بوو، عیشای ره ببنایی بۆ نه وه نابی بیبری!»

له دلی خو شیدا گوتی: «نه وه نه رکی قه دیسه کانه، جگه له وه هیچ کاریکی تر ناکه ن!»

له پشت سه ریشیه وه گوئی له دهنگی سوفا ئیقانو قننا بوو که گوتی: «وهی، چهنده پیایکی مه زن و پیروزه! راست فریشته یه کی خودایه به رواله تی مروقه وه!» بازرگانیکیش که له وی بوو و دهستی باوه سیرگی گرتبوو و نه یهیشتبوو بکه وی، نه ی توانی بیدهنگ بی و وته که ی نه وی دوویات کرده وه. باوه سیرگی قسه ی نه و که سانه ی ده بیست که هه ولیان دها پیملی بکه ن که کوتایی به نویژه که بهینی، به لام گوئی به و قسانه نه ده بزوا و دریژه ی به کاره که ی خوئی دها. دیسان به دالانی باریکی زاخه که دا به کومهل تییه رین و گه رانه وه بۆ کلیسه چکوله که و له وی باوه سیرگی به شی کوتایی نویژی شیوانی توزئ کورت کرده وه و دوا بی پی هینا.

دوا ی عیشای ره ببنایی نه و که سانه ی له وی بوون یه ک به یه ک ته به پروکی پندان و چوو بۆ لای کورسی به رده رگای زاخه که که له ژیر دار ناره وه نیک داندرا بوو. ده یویست توزئ پشوو بدا و هیندیک هه وای تازه هه لمژی. ههستی ده کرد که نه و کاره زور پیویسته بوئی، به لام که له زاخه که چوو دهرئ اپوره ی خه لکی چاوه پروان و تامه زرو هوروژمیان بۆ هینا و هه موویان خوازیاری ته به پروک بوون

و داوای یارمه تی و پینونییان دهکرد. هیندیک له و ژنانه ی بۆ زیاره ت هاتبون کار و ژیانان ته نیا ئه وه بوو له م په رستگه بۆ ئه و په رستگه و له لای ئه م پیره وه بۆ لای پیریکی تر دهگه ران. بۆ سه ر هه موو مه رقه د و چاک و پیریکی ده چوون و تامه زرۆبانه و به دلکی پر له خولیاوه زیاره تیان دهکرد. باوه سیرگی له گه ل شیوه ی ژیان ی ئه و جوړه که سانه ئاشنا بوو، که ئه وه ش داب و په سمیکی زۆر نارۆحانی و پوه ته ی و له راستیدا ساردوسر بوو. پیاوانیکی زیاره تکه ریش هه بوون که ئه وانیش زیاتر سه ربازی له خزمه ت ده رکراو و بیزار له مال و جی بوون، هه روه ها پیره پیاوانی که له لا و هه میسه سه رخۆش که له م په رستگه وه بۆ ئه و په رستگه ده چوون و هه گبه ی خویان له کۆل ده نا و قه ستیان ته نیا ئه وه بوو زگی خویان تیر بکه ن. به لام ژن و پیاوی گوندنشین و وه رزیره ی هه بوون که به داخوازی و چاوه پروانی خۆپه سندانه ده یانویست له چنگ ئازار و کیشه ی ژیان پرگاریان ببی و گیره گرتنه کانیان چاره سه ر بکه ن و بۆیان پوون بیه وه که به قازانجیانه یان نا که که چه که یان بدن به فلان کور، یان فلان دوکان به ئیجاره بگرن و په له زه وییه ک بکرن. یان باری ئه و تاوانه له سه ر شانی خویان لابه ن که به ده م خه وه وه که وتوون به سه ر مندالیکی ساوادا و خنکاندوویانه یان به هوی پتوه ندیی ناره وای جنسییه وه مندالیکیان بووه. باوه سیرگی له زوه وه له ته وای ئه و کیشه و ئاریشانه ئاگادار بوو و زۆر به لایه وه سه یر و سه رنج پراکیش نه بوون. ئه و ده یزانی که ئه و مرقانه هه یچ شتیکی تازه ی فیر ناکه ن و

هه یچ هه ستیکی ئایینی له ناخیدا هه لئاگیرسین. به لام به دیتیان شادمان بوو چونکه ده یدی ئه وانه که سانیکن که پیوستیان به ته به پروک و قسه کانی ئه و هه یه و خوشه ویسته له لایان و هه ر به و هویه ش ئه گه رچی لیان بیزار بوو، به لام له نیو ئه واندا هه ستی به دلخۆشی ده کرد. باوه سراپیون ده یویست ئه و هه موو خه لکه جارزکه ره له ده وری حوچه که ی باوه سیرگی دوور بخاته وه و پیی ده گوتن باوه سیرگی ماندووه. به لام ئه و که لامی ئینجیلی وه بیر هاته وه که مه بنه به رگری ئه وانه (مناله کان) با لیم نزیک بنه وه. له وه ی که ئه و بیره به میشکیدا هات خه م دلای داگرت و گوتی: «پیشیان پی مه گرن، با بین بۆ لام.»

له جیی خوی هه ستا و چوو بۆ لای ئه و لاجامه یه که ئاپوره ی خه لک له و دیویه وه تیک ده قرقژان و به شان و ملی یه کتریدا هه لده پرووچکان. ده ستی کرد به پیدانی ته به پروک به و خه لکه تامه زرۆیه و وه لامی پرسیاره کانی دانه وه، ده نگی جوړیک بوو که خۆشی به و بیگوروتینییه ی دلای گیرا و به زه یی به خۆیدا هات. به لام ئه گه رچی ده یویست گوی له دانه دانه یان بگری و نیازیان به جی به یئی، به لام نه یده توانی و ده رۆستی ئه و کاره نه ده هات. دیسان به رچاوی تاریک بوو. ئه ژنوی له رزی و سه ری له گێژه وه هات، ناچار بوو ده ست به لاجامه که وه بگری. دیسان هه ستی کرد خوین به ره و سه ری داده به رزی. سه ره تا ره نگی هه لیزرکا و پاشان سوور هه لگه را.

گوتی: «به لئ، وا دیاره بیهیلمه وه بۆ سبهینی باشه. ئەمڕۆ ئیتر ناتوانم.» به سهریه که وه ته به پروکی دا به هه موویان و گه رایه وه بۆ لای کورسییه که. بازرگانه که دیسان قوڵی گرت و له سهر کورسییه که دابنیشانند.

دهنگی پارانه وه یه ک له نیو ئاپۆره ی خه لکه که وه بهرز بۆوه: «باوه، به ته نیا جیمان مه هیله! باوه گیان، به بی تو به دبخت و چاره رهش ده بین!»

بازرگان له گه ل دانیشانندی باوه سیرگی له سهر کورسیی ژیر ناروه نه که، ئه رکی ئاگاداریی ئه وی وه ئه ستۆ گرت و به رپرسانه به رگری لئ ده کرد و نهیده هیشته خه لکه که هورووژمی بۆ بینن، هه لبه ته زۆر به هیواشی قسه ی ده کرد، به جوړیک که ئه وه ی ده یگوت باوه سیرگی نهیده بیست. به لام له بزلی قسه کردنه که ی تووره و حاکمانه بوو.

«برۆن، دوور که ونه وه! ته به پروکی پیدان، ئیتر چیتان ده وی؟ یاللا، زوو که ن، به روکمان به رده ن! ئه گه ر نه پۆن وه بهر زه بری قامچیتان ده ده م! ده ی برۆ، ده ی پووری برۆ! به و مه چه که به نده ره شه ته وه. زوو که ده ی، له بهر چاوم ون به! تو بۆ هه ر دینه پینشی؟ برۆ دواوه، ئیتر ته واو بوو. خودا یار بی سبهینی وه رنه وه! ئەمڕۆ ئیتر ته واو بوو، باوه سیرگی توانایی نه ماوه، برۆن به دوا ی کاری خۆتاندا، ته واو!»

پیریژنیک گوتی: «باوکیله، ته نیا لیم گه ری، با به تاقه پروانینیک چاوانم به و روخساره نوورانییه ی پوون بیته وه.»

«گوتم برۆ، مه یه پینشی! من چاک ده زانم ئه و تاقه پروانینه ت یانی چی!»

باوه سیرگی تیگه یشت که کابرای تاجر به توندی له گه ل خه لک ده جوولیته وه و به دهنگیک که دهنگوت له ناخی بیریکه وه دیته ده ری، به پاریزگار که ی خۆی گوت که به تووره یی خه لک نه تارینی. دهیزانی که بازرگان گوئ به قسه ی ئه و نادات و هه روا له گه ل خه لک به تووره یی ده جوولیته وه و خۆشی هه زی ده کرد به ته نیا بمیتیته وه و پشوو بدات، به لام پاریزگار که ی نارد که به و په یامه دلخۆشیی خه لک بداته وه.

کابرای تاجر وه لامی دایه وه: «باشه، باشه توندوتیژی ناکه م. ته نیا داویان لئ ده که م بارودۆخی جه نابتان له بهر چاوی بگرن. ئاخه ئیوه نازانن ئه و خه لکه، دوور له گیانت، هه تا نه تان نیرن بۆ به هه شته ده ست به ردار نابن. به تو زقال رهحم و به زه یان له دلدا نییه. ته نیا له بیر ی خۆیاندان... خو به زمانی خو ش پیم گوتن ئەمڕۆ ئیتر ته واو بوو. سبهینی وه رنه وه، به لام خو ئه و خه لکه قسه یان به گویدا ناچی.»

بازرگان ئه و قسه یه ی کرد و هه موو خه لکه که ی تارانند. ئه و له و کاره دا زۆری جوامیری و غیره ته له خۆی نیشان دا، چونکه له هه موو کاریکدا لایه نگری نه زم بوو و هه زی ده کرد ده سه لات ی خۆی بنوینی و خه لکه که له ده وری باوه سیرگی دوور خاته وه. به لام زیاتر له وهش هۆی ئه وه بوو به چاوی ئیره ییه وه له باوه سیرگی ده روانی. ئه و بازرگانه بیوه پیاو بوو و تاقانه که چه که شی

باوه سىزىڭكى ديسان پىتى گوت كە ھەستى و بىر لە خۆى بىكاتهو كە كارەكەى چەندە دژوارە و بەو حالەشەو بەوپەرى رەزايەت و مل كەچىيەو ۋەنجامى دەدات، ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا و دواى بىدەنگىيەكى چەند چركەيى گوتى: «باشە، ئەمشەو كچەكەت بىنە. من دوعاى بە سەردا دەخوئىنم. بەلام ئىستا زور ماندووم.» پىلووى چاوى لە سەريەك دانا و گوتىشى: «ئاگادارت دەكەمەو.»

بازرگان لە سەر نووكى لاقى و بە پىدزە دور كەوتەو. ئەو دەيوست ترپەى پىنى نەبىتە ھوى ئازارى باوھسىزىڭكى، بەلام ھەر ئەو ھوى ھوى ئەو ھوى سىرپەى چەكەكانى لە سەر زىخەكە زياتر بى و گوچكە ئازار بدات. رۇيشت و باوھسىزىڭكى بە تەنيا بەجى ھىشت.

ژيانى باوھسىزىڭكى سەرلەبەرى نوپژ و تاعەت و خزمەت كردن بە كليسە بوو، ھەر ھەھا بە دەنگەو ھوچوونى خوازىار و لىقەوماوان و پارانەو ھوچوونى پزگارى و چارەسەريان. بەلام ئەمرو زورى بەلاوھ دژوار بوو. بەيانى يەككىك لە پاىبەرزانى ھەرگرتبوو كە لە رىڭايەكى دورەو ھاتبوو و ماوھىەكى زور لەگەل ئەو پەيقىبوو. پاشان خاتوونىكى ھەرگرتبوو كە لەگەل كورەكەى ھاتبوون، ئەو كورە مامۇستاي زانكو بوو، لاويكى لادىن بوو لەسەر پىداگرىي دايكى، كە ژنىكى زور دىندار بوو و دلى لىورپژ بوو لە سوژ و ئەمەگ دەرھەق بە باوھسىزىڭكى ھاتبوو. ژنە لەبەر باوھسىزىڭكى پارايەو كە لەگەل كورەكەى بدوئ و بەرھو رىڭاي راست رىنموونى بىكات، پەيقىن لەگەل كورە زور ناخوش و جارزكەر بوو. مامۇستاي لاو ديار بوو ھەز

ناكات لەگەل پىاوى رۇحانى باخىوئ و ھەرچى ئەو دەيگوت پەسندى دەكرد و دەتگوت ئەو بە شىاوى باس و ئاخافتن لەگەل خۆى نازانى. باوھسىزىڭكى دەيدى كە كورە ئىمانى بە خودا نىيە و لەگەل ئەو ھوشدا دل خوش و بىخەم و ئاسوودەيە. بىرھىنانەو ھى ئەو دىدارەش زور تال و ناخوش بوو بە لايەو.

جانكوشى چاودەپرى ئەو گوتى: «ھەزەت لە خوارنە بىھىنمە خزمەتتان باوھ گيان؟»

«خراپ نىيە، بريك بىنە!»

جانكوش چوو بو حوجرەكەى باوھسىزىڭكى كە دە ھەنگاو لە دەرگاي زاخەكە دور بوو و باوھسىزىڭكى لەوئ بە تەنيا مايەو.

سەردەمىك باوھسىزىڭكى بە تەنيا لە خەلوھتى خویدا بوو و ھەموو كارەكانى خۆى دەيكرد و خوارنەكەشى نانى جوئى متفەر كراو بوو، بەلام ئىستا توانايى ئەو كارانەى نەمابوو، پىيان سەلماندبوو كە ئەو ھەقى نىيە بارى لەش ساغىيى خۆى لە بەرچاو نەگرئ و خوراكى بەبى گۇشتيان بو ساز دەكرد كە تايبەتى ماوھى رۇژوو گرتنەكەى بوو، بەلام وزبەخش بوو. ئەو لەو خوراكانەى دەخوارد بەلام كەمى دەخوارد، ئەگەرچى زور بە ئىشتياوھ دەيخوارد و چىژى لە خواردن ھەردەگرت. بەلام ئىستا ھەك رابردو نەمابوو كە لە خواردن بىزار بوو و چىژ ھەرگرتنى لە خواردن بە تاوان دەزانى. ئەمروش زور بە چىژەوھ خوارنەكەى خوارد. ژەمە خوراكەكەشى تۇزى سووپى گەنمەرەشە و پەرداخىك چايى و لەتىك نانى سپى بوو.

جانکوش رویش و ئه و له سه ر کورسی ژیر دار ناروه نه که به ته نیا مایه وه.

به هار بو و ئیواره یه کی زور خو ش و فینک. داری تووس و سپیدار و ناروهن و به پروو کراسی تازه ی گه لایان له بهر کردبوو. بنجی به لالوو که کیویله له پشت ناروه نه که وه به چرووی پشکووتووی سپی خو ی داپوشیبوو و هیشتا په لکی ناسکی گوله سپیه کانی نه وه ریبوو. چهند بولبول، یه کیان زور نزیک و دوو سی دانه ی تریشیان له خوارتره وه له نیو لکو پوپی ده وه نه کانی قه راغ رووبار، سه ره تا هیندیکیان جیکه جیک کرد و پاشان ده ستیان کرد به خویندن. له لای چومه که وه و له مه و دایه کی دووره وه، دهنگی چهند کریکار ده هات که گورانیان ده گوت و دیار بوو له مه زرا ده گه رانه وه. خو ر له پشت دارستانه که وه ئاوا بوو و تیشکی مه یله و زه ردی له نیوان په رده ی ئامال سه وزی داره کانه وه ترووسکه ی ده هات. له و لایه وه هه موو شتیک ته واو سه وزیکی کال و له لایه کی تریشه وه، یانی لای ناروه نه که وه، سه وزیکی توخ بوو. قسقانج به بالی قورسه وه ده فرین و کاتیک خو یان له شتیک ده دا، تلپ ده که وتن به زه ویدا.

باوه سیرگی کاتیک شینوه که ی خوارد دهستی کرد به دو عا خویندن له دلای خویدا و له په ستا دو عاکه ی دووپات ده کرده وه. «عیسا مه سیح، کورپی خودا، رهحمان پی بکه!» پاشان له مهزامیر سروودیکی خویند و له و سه روبه نده دا چوله که یه ک له نیو ده وه نیک ده رپه ری، له سه ر عه رزه که نیشته وه و به قه قنه و جریوه جریو لی

نزیک بووه، به لام له ناکاو له شتیک ترسا و هه لفرییه وه. باوه سیرگی دو عایه کی ده خویند و له ودا باسی ته رکه دنیایی خو ی ده کرد به لام زور به په له کوتایی پی هینا تا کوو که سیک بنیری به دوی بازرگانه که دا تا کوو کچه نه خو شه که ی بیئی. له خو را هوگری کاری ئه و کیژه بوو بوو. بویه هوگری بوو بوو چونکه جیاوازییه کی تیدابوو. تازه بوو به لایه وه، تازه ییه که شی ئه وه بوو که باوکی و کچه که خو شی هه ردوویکیان ئه ویان به پیاویکی پیرو ز و خاوهن و دم ده زانی و پییان وابوو دو عاکه ی گیرا ده بی و یه کاویه که. ئه و خو ی حاشای له و توانایه ده کرد به لام له ناخیدا ئه وه ی به راست ده زانی و بروای به خو ی بوو.

زور جار خو شی تووشی سه رسوورمان ده بوو که چو ن بوو ئه و، ستیپان کاساتسکی، توانیویه تی بیته پیاوچاکیکی ئاوا به رجه سته و خاوهن و دم و په رجو.

به لام گومانی له وه نه بوو که په رجو ی له ده ست دی و توانایی ئه وه ی هه یه. چونکه نه یده توانی ئه و په رجویانه ی که به چاوی خو ی دیبووی، بروای پی نه کات. له یه که میانه وه که میرمندالیکی کز و زه رده ل بوو هه تا دوا یین که سیان که پیریژنیکی کویر بوو و به دو عای ئه و سو مای چاوی به ده ست هینابوو.

ئه گه رچی سه یر ده هاته به رچاو. به لام شتیکی راسته قینه بوو. کچی کابرای بازرگانیش به و هو یه سه رنجی ئه و ی راکیشابوو چونکه که سایه تیه کی تازه بوو. ژنیکی لاو و گهنج بوو که باوه ری پی ده کرد

و ئيمانی پيی هه بوو، ههروهها بهو هویه ی که فرسه تیکی تر بوو که توانایی شیفابه خشیی خوی بنوینی و بناغهی ناوبانگ و گه ورهیی خوی پتهوتر بکا. له دلی خویدا گوتی: «خه لک هه زاران ویرست ریگا ده برن هه تا بین بو لای من و گوزارشتی کارهکانی من له پوژنامهکاندا دهنووسن، تیزار له کاری من ئاگادار ده بی و ناوبانگی تواناییهکانی من سه رانسهری ئه وروپا ده گریته وه، ئه وروپای کافر.^{۲۷}» له ناکاویش بو ئه و شایی به خو بوونهی خوی ههستی به شه رمه زاری کرد و دیسان دهستی کرده وه به دوعا خویندن و پارانه وه. «خودایه، پاشای مه زنی ئاسمانه کان، هه ر توی که سوکنایی به دلله پرژان و برینداره کان ده به خشیی، هه ر توی پوچی راسته قینه، له دلی ئیمه دا نیشته جی به. ئیمه له چه په لی و تاوان پاک بکه وه و پرگارمان بکه له ناوبانگ په رستی که ته نیا له مروقی که م جیکه لدانه ده وه شیتته وه و ده بیته هوی گومرایی و چه واشه بوون.» ئه و دوعایه ی دوویات کرده وه و وه بییری هاته وه که چه نده له و چه شنه دوعایانه ی کردووه و هه تا چ پاده یه ک بوته مایه ی خو بیینی و هه وا لی بلیند بوون. دوعاکانی ئه و بو خه لکی په رجوی خولقاندووه، به لام نه ی توانیوه خوی له ته له ی خه یاله سووک و چرووکهکانی خوی پرگار بکا.

۱- به پیی ئایینی ئورتودوکس (ئیمانی راست) ئایینزاکانی تری مه سیح و به شیوه ی سه رته تایی دینهکانی جگه له دینی مه سیح، هه موویان بانگه شه ی کوفرن.

ئه و دوعاکانی خوی له سه ره تایی گوشه نشینیدا وه بییر هاته وه. سه رده میک بوو که له خودای ده ویست پاکی و خا که راییی و ئه شقی خوی به دلی ئه و به به خشیی و ههروهها وه بییری هاته وه که پیی وا بوو خودا هه موو ئاواتهکانی به جی دینی. ئه و سه رده میک پاک بووه، قامکی خوی به ته ور قرتاندووه. نووکی چرچی قامکه برا وه که ی هه لینا و ماچی کرد. به بییریدا هات کاتیکیش که به هوی تاوانه وه له خوی بیزار بووه پاک و به دوور له هه وا و هه وهس بووه و کاتیکیش که سه ربازیکی پییری مهستی وه رگرت که داوای خیری ده کرد، یان ئه و کاته ی پیخه فه که ی خوی دا به ژنیک که قهستی فریودانی ئه و بوو، دلی لیوریز له ئه شق بووه. به لام ئیستا؟ یانی که سیکی خو ش ده ویست؟ یانی سو قیا ئیقانو قنای خو ش ده ویست؟ باو که سرا پیو نی خو ش ده ویست؟ یانی ده رهق به هه موو ئه و که سانه ی که ئه مرۆ هاتبوون بو سه ردانی، ده رهق به و لاوه بییرمه نده، که ئه و ئاوا زانایانه قسه ی له گه ل کردبوو تا کوو پاده ی زانستی خوی پی بنوینی و تا کوو ئه و بزانی هه ولی روحانیی ئه و نه بوته هوی ئه وه ی له فره زانی به ری بی، ده رهق به هه موو ئه وانه یانی به راستی ئه شقی له دلدا بوو؟ خوشه ویستی و ئه شقی ئه وانی ده رهق به خوی هه ست پی ده کرد و زوری پی خو ش بوو، پیویستی به و خو شه ویستی هه بوو، به لام خوی ده رهق به ئه وان ئه و ئه شقه ی له دلدا نه بوو. دلی له ئه شق خالی بوو. له خا که راییی و جوامیری و پاکیش به ری بوو. دلخو ش بوو که بازرگان پیی گوتبوو که چه که ی بیست و دوو سالانه و

ئەو دەبويست بزانی جوان و شوخوشه‌نگه يان نا؟ بۆيش له بازگانى پرسى كه كچه‌كه‌ى لاواز بووه يان نا، مەبه‌ستى ئەوه بوو بزانی نه‌خوشى، جوانى و دل‌رفينييه‌كه‌ى زايه نه‌كردوه!

له دلى خويىدا گوتى: «يانى به‌راستى من هه‌تا ئەو راده‌يه داكشاوم؟ خودايه يارمه‌تيم بده. جاريكى تر له و چالى سووكييه دهرمه‌ينه. هيزى خوراگرى و به پيوه راوه‌ستانم پى به‌خشه. خودايه، خودايه گيان.» هه‌ردوو ده‌ستى له سه‌ريه‌ك دانا و ده‌ستى كرد به دوعا كردن. بولبوله‌كان گاله‌يان ده‌كرد. قسقانجيك به‌ره‌و لاي ئەو فرى و به پشت مليدا هه‌لگه‌را. ئەو خيرا ده‌ستى برد و خستيه خوارى. «يانى ئەو به‌راستى هه‌يه؟ ئەگه‌ر من له دهرگايه‌كى له دهره‌وه داخراو بدهم چى؟.. قوفلى دهره‌وه‌ى دهرگاكه دياره. ئەگه‌ر چاوم هه‌بوايه ده‌متوانى ببينم. قوفله‌كه‌ش ئەم بولبولانه و ئەم قسقانجه زي‌رپانان.. قوفل ئەم سروشته‌يه و من ئەو نيشانه‌يه نابينم. له‌وانه‌يه ئەو لاوه‌ى ئەم‌رۆ به‌يانى راست بكا!» به‌دهنگى به‌رز ده‌ستى كرد به دوعا كردن، ماوه‌يه‌كى زور له‌به‌ر خويوه‌ه ورتەى هات، هه‌تا ئەو بيرانه له زهينى چوونه دهرى و ئەو ديسان هيمنايه‌تى و دلنايى خوى وه‌ده‌ست هينايه‌وه. له دهرگاي دا و به‌و جانكوشه‌ى گوت كه هاته دهره‌وه: «ليگه‌رى با ئەو بازرگانه و كچه‌كه‌ى بينه ژوروى.»

بازرگان كه ده‌ستى كچه‌كه‌ى گرتبوو هات و كچه‌ جوانه‌كه‌ى به باوه‌سيترگى سپارد و خوى به په‌له چووه دهرى.

كچىكى قز زي‌رپى و له‌راده به‌ده‌ر سپى و ناسك، ئەندامىكى زور له‌بار و ريك‌وييك، دل‌رفين و نه‌رم‌ونيان، روخساره مندالانه‌كه‌شى ترسيكى پيوه ديار بوو، سمت و مه‌مكى زور خر و پر و جوان و هه‌وه‌س‌وروژين بوو. باوه‌سيترگى له سه‌ر كورسييه‌كه‌ى خوى مايه‌وه كه له به‌رده‌رگاي چوونه ژوروه‌وه‌ى زاخه‌كه داندرابوو. كاتيك كچه هات و له به‌رده‌ميدا راوه‌ستا و ئەو ته‌به‌رۆكى پيدا، سه‌رنجى وه‌ك تووله‌مار به سه‌ر به‌ژنى له‌بارى كچه‌دا خوشى و ترسيكى خسته دايه‌وه. كچه به به‌رده‌ميدا تينه‌پرى و ئەو هه‌ستى كرد چزوويه‌ك له دلى هه‌لچه‌قى و موچرگيى به سه‌رتاپايدا هينا. ديتى ژنيكى چيژخواز و كال‌فامه. هه‌ستا و چوو بۆ نيو حوجره‌كه‌ى. كچه له سه‌ر كورسيه‌يه‌ك دانىشتبوو و چاوه‌روانى ئەو بوو.

كاتيك پتي نايه نيو حوجره‌كه‌وه، كچه هه‌ستا سه‌ر پى.

گوتى: «ده‌مه‌وى بچم بۆ لاي باوكه گيانم!»

«مه‌ترسه! كووت ديشى؟»

«هه‌موو گيانم!» ئەوه‌ى گوت و ده‌موچاوى به بزده‌يه‌كى شيرين

پوون بووه.

باوه‌سيترگى گوتى: «خه‌مت نه‌بى، هيج نازاريكت نامينى. دوعا

بكه!»

«چ كه‌لكيى هه‌يه! ئەو هه‌موو دوعايه‌م كردوه. هيج كه‌لكيى

نه‌بووه!» هه‌روا بزده‌ى له سه‌ر ليو بوو. «ئىستا ئيوه دوعا بكه‌ن و

ده‌ستتان به سه‌رمدا بينن. من ئيوه‌م له خه‌وندا ديتوه.»

«چۆن، له كۆئ بووم؟ چيم دهکرد؟»

«دېتم دهستان له سەر سنگم داناوه. ئاوا!» دهستی باوهسیرگی گرت و له سەر سنگی خۆی دانا و توند به مهكمی نهرمی خۆیهوه گوشیی. «ئیره!»

باوهسیرگی دهستی خۆی شل کرد و خستییه ئیختیاری كچهوه.

پرسیی: «ناوت چیه؟» سهرتاپای له رزی و ههستی کرد دۆراوه و دیوی ههوهس زنجیری پساندبوو.

«ماریا! بۆ دهپرسی؟»

كچه دهستی باوهسیرگی گرت و ماچی کرد، پاشان دهستیکی له نیوقه دی و رهینا و خۆی پێوهگوشی.

باوهسیرگی گوتی: «چی دهكهی؟ ماریا، تۆ شهیتانی!»

«به لئ، رهنگه وابی. مهگین چ دهبی؟»

توند خۆی به باوهسیرگییهوه گوشیی و ههردوو دهستی له نیوقه دی و رهینا و له سەر تهختهكه له پهنایدا دانیشت.

بهیانی باوهسیرگی له زاخهكه هاته دهري.

له دلئ خۆیدا گوتی: «یانی ئه و بهدکاری و شوورهییه راستهقیینه بوو؟ ئیستا باوکی دئ و كچه ههموو شتیکی بۆ دهگێرتهوه. ئه و كچه شهیتانه. ئیستا چبكه م؟ ئاخ، ئه مه هه ر ئه و بیورهیه كه من قامکی خۆم پئ قرتاند.» هه لیگرت و گه رایه وه بۆ نیو حوجره كه.

جانكوش دیتی و گوتی: «ئیزنگت دهوئ؟ تكایه بیوره كه بده به من.»

تهوره كهی دایه دهستی و چووه ژووری. كچه خهوی لئ كه وتبوو. باوهسیرگی چاویکی تهژی له ترسی لئ كرد. جل و بهرگی وه رزی پیری هه لگرت له بهری کرد و قژی خۆی به مقهست هه لپاچی و به توله پیه كدا به ره و لای رۆوباره كه داگه را. به قه راغ رۆوباره كه دا ملی پیه نا و هه تا كاتی نیوه رۆ به رده وام هه نگاوی نا و رانه وه ستا. چووه نیو جار ه جۆیه كه وه و له ویدا راكشا. دواي هیندی پشوو دان هه ستا و وه ریکه وته وه و لای ئیواری گه یشته گوندیکی قه راغ چۆمه كه، به لام نه چووه نیو دئ و به هه له مووتیکی چری كه ناری رۆوباره كه دا هه لژنا.

بهیانی زوو بوو، نیو سه عاتی مابوو بۆ خۆره لات. هه موو شتیك به خوناوه خووساو و ولات خه می لئ ده باری و كزه بایه کی به ره به یان له لای رۆژئاوا وه ده هات. «ده بی كۆتایی به و كار ه به نیم. خودایه ك له گۆریدا نییه. به لام چۆنی كۆتایی پئ به نیم؟ خۆم هه لدیرم؟ به لام من مه له وانم. ماسی خۆ له ئاودا ناخنكی. چۆنه خۆم هه لواسم؟ به لئ، هه ر به و پشتینه. خۆم به و لقه داره دا هه لده واسم!» ئه م رینگه چاره یه هینده سانا و به بی له مپه ر بوو كه ترسی لئ نیشته. ده یویست به جۆره ی خووخده ی خۆی له كاتی هیوا بر اویدا دۆعا بكات. به لام په نا بۆ كئ به ری؟ له دۆعا كانیدا هانا بۆ كئ به ری؟ ئیتر بر وای به بوونی خودا نه بوو. دلئ به تال و هه تال، كانیایکی وشكا وه اتوو! دانیشته، هه نیشکی كرده كۆله كه و لا ر وومه تی كرده سهر له پی دهستی و له نیو سه وزه لانییه كه دا خۆی راكیشا. له ناكاو خه و چاوی پئ قورس

کرد و وها به سه‌ریدا زال بوو که نه‌یتوانی سه‌ری له سه‌ر له‌پی دهستی راگرئ. دهستی دريژ کرد و سه‌ری کرده سه‌ر قوآی خووی و خووی له کهوت. به‌لام خه‌وه‌که‌ی ته‌نیا ساتیکی خایاند. زوو خه‌به‌ری بووه. به‌ جوړیک که نه‌وه‌ی دهیدی نه‌یده‌زانی به‌ خه‌و ده‌بیینی یان بیروه‌ریبه‌که و دیته‌وه یادی.

دیتی منداله، مندالیکی ورد له مالی دایکی له گونده‌که‌ی خویمان، عاره‌بان‌یه‌ک هات و خاله نیکولای سیرگی یوچیچ به‌ ریشی دريژ و ره‌ش و پانه‌وه که ده‌تگوت خا‌که‌نازه، دابه‌زی. له‌گه‌ل پاشنکا^{۲۸} که کچیکی له‌ر و لاواز بوو به‌ چاوانیکی میهره‌بان و روخساریکی شهرمن و به‌سته‌زمانه‌وه. نه‌و پاشنکایه‌شیان به‌و وه‌سفانه‌وه هینابوو بو نیو کوړی کورانی می‌رمندال و ده‌بوو نه‌و کورانه یاری له‌گه‌ل بکه‌ن و سه‌رگه‌رمی بکه‌ن که نه‌وه‌ش زور کاریکی ناخو‌ش بوو، چونکه پاشنکا کچیکی چاو و گوی‌به‌سراو بوو، ئاخری کاریان به‌ جییه‌ک گه‌یشت که بی‌که‌نه گالته‌جاری خویمان و داوایان له‌ی ده‌کرد که نیشایان بدات چو‌ن مه‌له ده‌کات، نه‌ویش له سه‌ر زه‌وی راده‌کشا و له سه‌ر وشکانی ده‌ست و لاقی راده‌وه‌شاند و لاسایی مه‌له‌ی ده‌کرده‌وه، هه‌موو پی‌ده‌که‌نین و تیتالییان پی‌ده‌کرد، پاشنکاش که ده‌یزانی بوته‌ر شقنجاړی نه‌و کورانه، په‌له‌ی سوور له ده‌موچاویدا ده‌رده‌که‌وتن و هینده‌ی هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، به‌سته‌زمانانه سه‌ری داده‌خست که نه‌و دل‌ی پی‌ی سووتا، نه‌و روخساره فه‌قیروکه و بزه

۱- Pachenka سووکه‌له‌ناوی پراسکوڤیا بو خوشه‌ویستی.

میهره‌بان و بی‌گه‌رده‌ی پاشنکا که لیورپژ بوو له مل‌شور کردن و شه‌رمه‌زاریبه‌کی مندالانه وای له‌کرد هه‌رگیز نه‌توانی له بی‌ری بچیته‌وه. باوه‌سیرگی وه‌بی‌ری هاته‌وه که دواي نه‌و روزه ئیتر پاشنکای نه‌دیتبووه. نه‌و دواي ماوه‌یه‌کی زور نه‌و روزه پاشنکای دیتبوو، به‌ر له‌وه‌ی بچیته‌ریزی ته‌رکه‌دنیا‌کانه‌وه. پاشنکا شووی کردبوو، می‌رده‌که‌شی مالیکی بوو، هه‌موو سامانی نه‌وی به‌ بادابوو و تو‌سنانه له‌گه‌لی ده‌جوولایه‌وه و لی‌ی دها. پاشنکا دوو مندالی هه‌بوو، کوړیک و کچیک. به‌لام کوړه‌که‌ی هه‌ر به‌ مندالی مردبوو. باوه‌سیرگی وه‌بی‌ری ده‌هاته‌وه که پاشنکای به‌ چاره‌ره‌شی دیتوو. پاشان نه‌وی له بارودو‌خیکدا وه‌بیر هاته‌وه که می‌رده‌که‌ی مردبوو و هاتبوو بو سه‌ردانی من له په‌رسنگه. له چاو سه‌رده‌می مندالی زور نه‌گورابوو. چاو و گوی‌به‌ستراو یان گه‌مژه نه‌بوو، به‌لام نه‌ دل‌رفینیبه‌کی ژنانه‌ی هه‌بوو و نه هه‌وه‌س‌بزوی‌ن و سه‌رنج‌راکیش بوو، به‌لکوو له‌به‌ر بی‌داروباری پی‌او به‌زه‌یی پی‌یدا ده‌هات. له‌گه‌ل کچه‌که‌ی و زاواکه‌ی هاتبوو و کچه‌که‌ی و زاواکه‌شی دیار بوو ده‌سته‌نگ و هه‌ژارن. پاشان بی‌سته‌بووی که نه‌وان له ناوه‌ندی پاریزگایه‌ک نیشه‌جی بوون و ژیانیکی زور تال و دژواریان هه‌یه، له دل‌ی خویدا گوتی: «ئیستا چبووه که من ئاوا نه‌وم وه‌بیر هاتوته‌وه؟» به‌لام چاری ناچار بوو و یادی پاشنکا له می‌شکی نه‌ده‌چوووه ده‌ری. «ئیستا نه‌و له کوړیه؟ بل‌ی له چ بارودو‌خیکدا بی؟ چو‌ن بژی؟ یانی هه‌روا هه‌ژار و لیقه‌وماوه و وه‌کوو سه‌رده‌می مندالی ساویله‌یه که له سه‌ر

عەرز خۆی ڤادەكیشا و مەلەى دەکرد؟ من بۇ ئاوا كەوتوومەتە بېر و خەيالئى ئەو؟ بەسە ئیترا! دەبى كارىك بکەم.»

ديسان ترسى لى نىشت و ديسان بۇ خۆ دەرباز کردن له دست ئەو ترسه پەناى بۇ خەيالئى پاشنكا بردهوه. ماوهیهكى زور بهو شیوهیه راکشا و هیندی جار بیری پاشنكا بۇ ئەو دەرووی پزگاری بو. ئاخری خەوی لى کەوت و فریشتهیهک هاته خەونی، لىی نزیك بۆوه و گوتى: «برۆ بۇ لای پاشنكا، رینگه چارهى خۆشت له ئەو بېرسه! له ئەو بېرسه که تاوانت کامهیه و رینگای پزگاریت له کوئوهیه؟»

له خەو ڤاپهړی. به خۆی گوت که ئەو خەونه پهيامیکه له لایه ن خوداوه. دلئى خۆش بوو و بریاری دا ئەوهى له خەوهکهیدا پنی ئیلهام کراوه بیکات. دەیزانى پاشنكا له چ شاریکه. ههتا ئەو شارهش دهبوو سیسه د ویرست رینگا بېرئ. بهرهو ئەو شاره وه ریکهوت.

(۸)

پاشنكا ماوهیهک بوو ئیتر پاشنكایان پی نه دهگوت، به لکوو پراسکوڤیا میخاییلوڤنا بوو، پیریژنیکی رهقه له و چرچ ولوچ و خهسووی فه رمانبه ریکی له کار ده رکارا و گیرۆده به ئالکول، که ناوی ماڤریکیف^{۲۹} بوو. لهو شاره ده ژیا که زاواکهى دوايين جار له وئى فه رمانبه ر بوو. له گه ل کچ و زاواکهى ده ژیا و بژیوده رى بنه ماله بوو، کچه کهى و زاوا نه خۆش و گیرۆده کهى به کزیی ئە عساب و له سه ریهک حهوت سه ر خیزانى به ختو ده کرد، داها ته کهى له رینگای فیرکاری مۆسیقاوه بوو که کچانى بازرگان سه عاتى په نجا کاپکیان پی ده دا. رۆژى چوار پینچ سه عات کاری فیرکاری ده کرد و مانگانه نزیکهى شهست رۆبلى داها ت هه بوو. به م شیوهیه ژيانى کوله مه رگیی به رپوه ده هینا و چاوه رئ بوو کاریک بۇ زاواکهى پهیدا ببی. پراسکوڤیا میخاییلوڤنا نامهى بۇ هه موو خزم و ئاشناکانى نووسیوو، یهک له وانه باوه سیترگی بوو، داواى لى کردبوون کاریک بۇ زاواکهى بدۆزنه وه، به لام نامه که کاتیک گه یشته شوینی مه به ست که باوه سیترگی له وئى نه ما بوو.

رۆژى شه ممه بوو و پراسکوڤیا میخاییلوڤنا خه ریکی هه ویر شیلان بوو که شیرینی نقشک و کشمیش دروست بکات، لهو جو ره

شیرینییهی که ئەو کاتەى خوی مندال بوو ئاشپەزەکەى باوکی دروستی دەکرد و زۆری پى خۆش بوو. پراسکۆفیا میخاییلۆفنا دەیویست رۆژی دوایی دلی نەوەکانی بەو شیرینییه شاد بی و شیرین کامیان بکات.

ماشای کچی خەریک بوو شیرى بە مندالە بەرمەمکانەکەى دەدا و دوو مندالەکەى تریشى که گەورەتر بوون کچیک و کوریک له قوتابخانە بوون. زاواکەى که شەوانە نەدەخەوت ئیستا له حەوسالان راست بووبۆو. پراسکۆفیا میخاییلۆفناش شەوی رابردوو ماوہیەکی زۆر بەخەبەر مابۆو و هەولێ دابوو کچەکەى خاوبکاتەوہ که رقی له میزدکەى هەستابوو و وەک هەور دەیگرماند.

دەیدی زاواکەى پیاویکی خویری و کەمغیرەتە و لەبەر دەستەوستانی هیچ کاریکی پى نەدەکرا. دەیدی که لۆمە و سەرکۆنەى کچەکەى هیچ کەلکیکی نییە و بە هەموو توانایەوہ تیدەکۆشا ئارامی بکاتەوہ و ژەنگوژاری رقی و توورەیی له سیمای مالهکەى بسریتەوہ و پڕشنگی شادیی تی بگێری. دەکری بلین بە رۆح و گیان دژی شەپ و قرە بوو و نەیدەتوانی پێوہندیی دژبەرانە و کیشەى نیوان خەلک تامل بکات. بە روونی دەیدی که رقی و توورەیی هیچ کیشە و ئاریشەیهک چارەسەر ناکا، بەلکوو هەموو کارەکانیش دژوارتر دەکات. ئەو تەنانەت لەو بارەوہ هەر بیریشی نەدەکردەوہ. کاتیکی شەرۆقرە و رقی هەستانی دەدی وەها پیتی تیکدەچوو دەتگوت بۆگەنى لاشەى بە سەردا دی یان دەنگیکى گۆئازار دەبیستی یان

زەبری مشتیک له دەموچاوی دەکەوی، بۆیە خەم دلی دادەگرت و گرژ دەبوو.

خۆشحال بوو که چۆنیەتی شیلانی هەویری ئەم شیرینییهی فیری لووکریا^{۲۰} کردووه. لەو کاتەدا میشا نەوہ شەش سالانەکەى بە بەروانکە و پانتۆلی پیناوی و لاقوقولی خواروخیچەوہ بە هەلاتن خوی کرد بە چیشتخانەکەدا و ترساوانە گوتی: «دایە گەورە، پیرەپیاویک هاتووہ کاری بە تۆیە. زۆر سەیرە، پیاو لئی دەترسی!» لووکریا چاویکی له دەری کرد و گوتی: «سوالکەریکە. داوای خیر دەکات، دایەگەورە!»

پراسکۆفیا میخاییلۆفنا دەستە رەقەل و کزەکانی له یەک ساوی و پاشماوہی هەویرەکەى لی هەلپریواند و ویستی کاپکیک بدات بە پیرەپیاوہکە. بەلام وەبیری هاتەوہ سکەى چکۆلەتر له دە کاپکیکی پى نییە و بریاری دا چاوپۆشی له پیدانی پارە بکات و بە هیندی نان پیرەپیاو له کۆل خوی بکاتەوہ و بە پەلە گەرایەوہ بۆ نیو چیشتخانەکە. بەلام لەو چنۆکییەى خوی شەرمەزار بۆوہ و سوور هەلگەر، بە لووکریای گوت نانیکى بۆ بەری، خۆشی چوو سکەیهکی دە کاپکی بیتی و بیداتی، له دلی خۆیدا گوتی: «ئەمەش سزای نینۆکوشکی! دەبی ئەمیش بەدی و ئەویش!»

بە داوای لیبوردنەوہ نان و سکەکەى دا بە کابرای دەروژەکەر و نەک بەو بەخشینەى خوی بائی نەبوو، بەلکوو بە پینچەوانە

شەرمەزارىش بوو كە دەستى خالىيە و ناتوانى لەو ە زياترى بداتى و لە ەمبەر سام و ەبەتەى كابرەى خوازەلۆكدا تریق بوو.

ئەگەرچى كابرەى سۆالگەر سىسەد وىرسەتى رىگا برىبوو و بە ناوى مەسىح سۆالى دەکرد، ئەگەرچى جل و بەرگىكى شىرۆلى لە بەردا بوو و خوشى تەنیا كۆمەلە پىست و ئىسقان بوو، ئەگەرچى برسى و تىنو بوو، قزى درىژى خۆى ەلپاچىبوو و كلاوىكى مووژىكانەى لە سەر نابوو و جزمەكانى لە پىى دادەكەوت، ئەگەرچى زۆر بە زەبوونى لە بەردەمىدا كرنۆشى برد، بەلام لە ەبەتەى رابردووى كە ەموو سەرنجىكى بۆلای خۆى رادەكیشا ەىچ كەم نەبوو بوو. بەلام پراسكۆفيا مىخايلوڤنا ئەوى نەناسىيەو. چۆن دەيتوانى بىناسىتەو. سى سال بوو چاوى پىى نەكەوتبوو.

«ببوورە، باوكەكەم! رەنگە زۆرت برسى بى!»

باوەسىرگى نان و پارەكەى وەرگرت. بەلام پراسكۆفيا مىخايلوڤنا واقى و پما چونكە دىتى پىرەپىياو لە جىى خۆى راوەستاو و تىى راماو.

«پاشنكا، من پەنام بۆ تۆ ەناو، تىايە دەستم بە روو ە مەنى!»

چاوە رەش و سەرنج راکىشەكانى، كە لىورپىژ بوون لە داوا و پارانەو، ەروا لە سەر چاوى پراسكۆفيا مىخايلوڤنا گىرسابۆو و فرمىسكى قەتىس ماوى سەر بىبىلەى چاوى برىقەى دەهات. لىوى لە ژىر سمنلە سىپىيەكەيدا وەها دەلەرزى كە بەزەبى پىدا دەهاتەو.

پراسكۆفيا مىخايلوڤنا چنگى لە بەرۆكى خۆى گىرد كرد، دەمى داچەقاند و چاوە پىر لە واق و پمانەكەى لە كابرەى دەروژەكەر برىبوو و لە جىى خۆى وشك بوو.

«باوەر ناكەم، ستىقا^۱ سىرگى، باوەسىرگى!»

باوەسىرگى لەسەرەخۆ گوتى: «بۆ باوەر ناكەى، باوەر بكە. بەلام ئىتر سىرگى يان باوەسىرگى نىم. ستىپان كاساتسكىم. تاوانبارىكى دل رەش، دل رەش! تىايە دەستم بە روو ە مەنى و يارمەتىم بە!»

«نا، چۆن شتى وا دەبى؟ بۆ خۆت ئاوا زەبوون دەكەى و سووكايتەى بە خۆت رەوا دەبىنى؟ بۆ نايەتە ژوورى؟»

پراسكۆفيا مىخايلوڤنا دەستى برده پىشى بەلام باوەسىرگى دەستى ئەوى نەگرت و بە دايدا چوو ژوورى.

ئەو ژنە بىچارەى داماوو كە مىوانەكەى بباتە كوئى؟ مالهەكە زۆر چكۆلە بوو. وەتاغىكى چكۆلە لە پىشەو و دەكرى بلىين سىندوو قخانەىەكىان پىدا بوو. بەلام دواتر بە ناچارى ئەو سىندوو قخانەىەشى دابۆو بە كچەكەى و ئىستا ماشا لەوى دانىشتبوو و مندالە بەرمەكانەكەى لە باوەش گرتبوو و راپدەژاند كە خەوى لى بكەوى.

كورسىلەىەكى لە چىشتخانەكە پىشان باوەسىرگى دا و گوتى:

«جارى لىرە دانىشە ەتا داوى!»

۱- سووكەلە ناوى خۇمانەى ستىپان.

باوه سیرگی خیرا دانیش، دیار بوو به پیی خووخده، ههگبه که ی سهرتا له شانیکی و پاشان له شانکه که ی دیکه ی دامالی.

«وهی خودایه گیان! ئەم زه بوونییه له کوپوه هات؟ باوکه که م، چ مه زنایه تییهک و له ناکاویش ئاوا زه بوونی!...»

باوه سیرگی وهلامی نه دایه وه و تهنیا بزیه کی دلوقانانه نیشته سهر لیوی و ههگبه که ی له پهنا خویه وه دانا.

پراسکوفیا میخاییلوڤنا چوو بو لای کچه که ی و گوتی: «ماش، تو دهرانی ئه وه کئییه؟»

به سرته کچه که ی تیگه یاند که باوه سیرگی کئییه و به یارمه تییه یه کتر لانکه و جیوبان و کهل و په له کانیاں له و ژووره چکوله یه برده دهری و بو باوه سیرگیان خالی کرد.

پراسکوفیا میخاییلوڤنا باوه سیرگی برد بو ژووره که.

«فه رموو. لیره پشوو بده. لیم زویر مه به که به تهنیا جیتان ده هیلم. ده بی برۆم!»

«ده چی بو کوئی؟»

«وانه م هه یه. هوی شه رمه زارییه. به لام چبکه م؟ وانه ی موسیقا ده لیمه وه.»

«موسیقا! زور باشه! به لام شتیک... پراسکوفیا میخاییلوڤنا، من ئیشم به تویه. کهنگی ده توانم هیندیک له گه لتان بدویم؟»

«له گه ل من بدویی؟ بو من هوی شه رمه زارییه! چ شانازییه که! ئه مشه و باشه؟»

«به لی، زور باشه. تکایه کیشم لیت هه یه. سه بارهت به من له گه ل هیچ که س قسه مه که. نابی هیچ که س بزانی من لیره م. تهنیا توی له رازی من ناگاداری. هیچ که س نازانی من له کویم. من ده بی خو م بشارمه وه.»

«ئه یه رۆ. به لام من به کچه که مم گوت.»

«باشه پیی بلی با ئه ویش له لای هیچ که س دهنگ نه کات.»

باوه سیرگی چه که کانی له پی داکه ند و له ژووره که دا خو ی له که زدا و له رپوه خه وی لی که وت. چونکه شه وی رابردوو نه خه وتبوو و چل ویرستی ریکا بریبوو.

کاتیک پراسکوفیا میخاییلوڤنا گه راپه وه، باوه سیرگی له ژووره چکوله که چاوه پروان دانیشتبوو. بو فراوین له ژووره که نه هاته دهری و سووپ و شورباوی گه نمه ره شه، که لووکر بوی هینا هر له وی خواردی.

باوه سیرگی له پراسکوفیا میخاییلوڤنا ی پرسی: «بو زوتر له وه ی گوتت گه راپه وه؟ ئیستا ده توانین قسه بکه یین؟»

«ده ته وی پیت بلیم چ بووه؟ به خته وه ری رووی تی کردووم و میوانیکی ئاوا خو شه ویست به سهری کردوومه وه! وانه یه کم به جی هیشت. پاشان... دلم هه ر له لای تو بوو، دهمویست زوو بگه ریمه وه خزمه نت. باوه، من دهمویست بیم بو سهردانی ئیوه. نامه یه کیشم نووسی و ئیستا ئه و شانازییه م به نسیب بووه و ئیوه هاتون بو ئیره.»

«پاشنكا، ئەو قسانەى لە لای تۆ دەرىدەبېرم، وەك دان پپانانى تاوانباريک لىي بېوانە. ئەمانە قسەيەكن كە دەبى من لە كاتى مەرگدا بە خوداى بلىم. پاشنكا، من مەرۆفئىكى پېرۆز نىم. تەنانەت مەرۆفئىكى ئاسايى و تاوانباريكي وەك خەلك ئاساييش نىم. من تاوانباريكي دل رەشم، چەپەل، قىزەون، گومرا. تاوانباريكي خۆپەرسىت و لەوانەش خراپتر! نازانم ئەگەر لە تەواوى خەلك خراپتر نەبم، لە زۆربەى خراپكارە گەرەكان بېرەوشتر و ناپاكرتم.»

پاشنكا سەرەتا چاوى زەق كەردبۆو و تىنى رامابوو. بەلام بېراوى بە قسەكانى نەدەكرد. پاشان كاتىك باوەرى تەواوى بە قسەكانى كەرد، دەستى لە سەر دەستى باوەسىرگى دانا و بە چاويكى پر بەزەببەو و تىنى روانى و گوتى:

«ستىفا^{۲۲}، تۆ دلئايى زىدەرۆيى ناكەى؟»

«نا، پاشنكا، من سۆتە و داوین پيس و مەرۆفكوژ و ناپاك و فېلبازم.»

پراسكوڤيا ميخاييلوڤنا گوتى: «وەى خودايە، ئەو چ قسەيەكە تۆ دەيكەى!»

«چبەكم، ژيانە. منىك كە پىم وابوو هەموو شتىك دەزانم رىگاي ژيانم پيشان خەلكى دەدا، تىگەيشتووم هېچ نازانم و تكا لە تۆ دەكەم فېرم بكەى!»

«تۆ چى دەلىيى ستىفا؟ گالته دەكەى. ئاخىر ئىوہ بۆ هەميشە من دەكەنە گالته چارى خۆتان؟»

«باشە، واى دانين من گالته دەكەم. تۆ تەنيا بۆ من باس بكە چۆن دەژى و تا ئىستا چۆن ژياوى؟»

«من؟ هېچ كەس ژيانى لە ژيانى من رەشتر و بىماناترى نەديوہ. ئەم ژيانە رەشەى بۆتە بەشم سزاي رابردووہ.»

«چۆنت شوو كەرد؟ ژيان لەگەل مېردەكەت چۆن بوو؟»

«هەمووى تال؛ شووم كەرد. ئاشق بووم بەلام نازانى چەندە پيس و ناحەز! باوكم دژى ئەو شوو كەردنەم بوو. كورەى بە دل نەبوو. بەلام من شىت بووم. قسەى هېچ كەسم بە گويدا نەدەچوو، هەردوو پىم لە كەوشىك كەردبوو، دەمگوت هەر شووى پى دەكەم. بەلام كاتىك زەماوەندم كەرد بە جىي ئەوہى يارمەتى مېردەكەم بەدم و دل خۆشى بكەم بە ئىرەبى و دل پيسى ئازارم دەدا. ئەوہش بەلايەك بوو لە دلدا كە نەمدەتوانى بە سەريدا زال بىم.»

«بىستوومە مېردەكەت گىرۆدەى مەشرووب بوو.»

«بەلى، ئاخىر من هېمنايەتىم بۆ نەهيشتبۆوہ. بەردەوام لۆمەم دەكەرد، بەلام چارە نىيە ئەو گىرۆدە بوونە جوړىك نەخۆشيبە. نەيدەتوانى بەر بە خۆى بگرئ، من ئىستا دىتەوہ بىرم كە نەمدەهيشت ساتىك بە ئاسوودەبى سەر بكاتە سەر سەرىن و خواردەنەوہكەم لى دەكەردە ژەهرى مار. وەهاش بە گژىدا دەهاتم و ئازارم دەدا مەگىن خودا خۆى بزانى.»

۱- سووكەلەناوى ستىپان بۆ خۆشەويستى.

چاوه جوانه‌کانی به هینانه‌وه بیری ئه‌و بیره‌وه‌ریبانه بوونه ده‌ریای
نازار و له کاساتسکی ده‌روانی.

کاساتسکی وه‌بیری هاته‌وه که بیستبووی می‌رده‌که‌ی لیتی دده‌ا.
ئیتستا ملی ره‌قه‌له‌ی پاشنکای به‌و دهماره به‌رجه‌ستانه‌ی په‌نا گویی و
قژی ته‌نک و نیوه‌سپی و نیوه‌خورماییه‌وه دده‌ی و وه‌ک ئه‌وه وا بوو
که ئه‌و دیمه‌نه‌ی له به‌رچاوه‌ی بی.

«ئه‌و کاته به‌ ده‌ستی خالی و دوو مندالی سه‌روپیچکه‌وه به‌ ته‌نیا
مامه‌وه.»

«چۆن به‌ ده‌ستی خالی! ئه‌ی ملکه‌که‌تان چیی لئ هات؟»

«فاسیا»^{۳۳} هینستا نه‌مردبوو که هه‌موویمان فرۆشت و.. ئاخ‌ر ده‌بوو
بژیین و من وه‌کوو هه‌موو نازپه‌روه‌رده‌کانی هاوشیوه‌ی خوم توانایی
هیچ کاریکم نه‌بوو، ده‌ست‌وپین سپیلکه و ده‌سته‌وستان بووم. داماو و
لیقه‌وماو، له هه‌موو که‌س خو‌پیرتر و له‌ش‌گرانتر. ئه‌وه‌ی هه‌مبوو
گه‌سکی لیدرا. ناچار خوم ده‌رسم به‌ منداله‌کانم ده‌گوت و له‌و
ریگایه‌وه شتیک فیر بووم. له‌ ناکاو میتیا^{۳۴} نه‌خۆش که‌وت. پۆلی
چوارهم بوو، مرد و جه‌رگی به‌ کوچکه‌وه دام. ماچنکا^{۳۵} که‌ گه‌وره‌تر
بوو ئاشقی فانیا بوو که ئیتستا زاوامه‌. کوریکی باشه‌ به‌لام بۆ
به‌دبه‌ختی نه‌خۆشه‌.

۱- فاسیا سووکه‌له‌ناوی فاسیلی.

۲- سووکه‌له‌ناوی دیمتری

۳- ماچنکا و ماشنکا هه‌ردووکیان سووکه‌له‌ناوی ماریان.

کچه‌که‌ی بانگی کرد: «دایه‌ گیان! میشا بانگ که بۆ لای خوت، من
ناتوانم هه‌ردووکیان بحاوی‌نمه‌وه.»

پراسکوڤیا میخاییلوڤنا هه‌ستا سه‌ر پین. به‌ په‌له‌ که‌وشه‌ پاژنه
سواوه‌کانی له‌ پین کرد و له‌ ژوره‌که‌ چوه‌وه‌ ده‌ری. به‌ په‌له‌ مندالیکی
دوو سالان له‌ باوه‌شدا گه‌رایه‌وه و منداله‌که‌ خۆی به‌ پشتدا ده‌خست
و به‌ ده‌سته‌ خرینه‌کانی له‌چکه‌که‌ی دایه‌گه‌وره‌ی گرتبوو ده‌یکتیشا.

«چیمان گوت، به‌لئ، که‌سپیکی باشی هه‌بوو، به‌رپرسه‌که‌شی
مرۆڤینکی می‌هه‌ره‌بان بوو. به‌لام فانیا تاقه‌تی نه‌هینا و وازی له‌
که‌سپه‌که‌ی هینا.»

«نه‌خۆشییه‌که‌ی چیه‌؟»

«لاوازیی ئه‌عساب! نه‌خۆشییه‌کی ترسناکه‌. زۆرمان هه‌ول داوه‌ بۆ
ماریجه‌ی. هه‌موو ده‌لین ده‌بی سه‌فه‌ر بکات. گورینی ئاو و هه‌وا! به‌لام
خۆ ئه‌وه‌ بۆ ئیمه‌ ناگونجی. من به‌رده‌وام دوعا ده‌که‌م و هیوادارم
خۆی چاک بیته‌وه. خو نه‌خۆشییه‌کی تایبه‌تی نییه‌. به‌لام....»

ده‌نگی زاواکه‌ی که‌ ره‌گه‌ی له‌ش‌گرانی و بی‌تاقه‌تی پتوه‌ دیار بوو
له‌و دیوه‌وه‌ به‌رز بۆوه: «لووکریا! راست له‌و کاته‌دا که‌ پیاو کاری
پتیه‌تی ده‌ینیرن به‌م‌لا و ئه‌ولادا.»

دیشان پراسکوڤیا میخاییلوڤنا قسه‌که‌ی خۆی بری: «ئیتستا دئ!
هینستا نانی نیوه‌پۆی نه‌خواردوووه. ئاخ‌ر خو له‌گه‌ل ئیمه‌ نان ناخوا.»
چوو نانی بۆ زاواکه‌ی دانا و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌سته‌ کز و
ره‌ش‌ه‌لگه‌پاوه‌کانی وشک ده‌کرده‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌.

«بەلى، ئىمە ئاۋا دەژىين و بەردەوام سكالامان لە دەست ئەو ژيانە ھەيە. بەلام قەيناكا. شوكر بۆ خودا نەوھكانم ساغ و سلامەتن و ھىشتا دەتوانين سەرى خۇمان راگرين. بەلام بۆ باسى من بکەين؟ چ شتىكى سەرنج راکيش لە ژيانى مندا ھەيە؟»

«دەى، لە چ رىگايەكەوھ ژيانى خۇتان بەرپوھ دينن؟»

«من ھىندىك كار دەكەم. مۇسقىايەك كە بە ھەزار حال فىرى بووم ئىستا بەكەلكم دى.» قامكە بارىك و شووشەكانى لە سەر دۆلابى چكۆلەى پەنا خۆى دانا، وەك ئەوھى بە سەر جگى پىانۆيدا بەينى، جوولاندىيەوھ.

«بۆ ھەقەستى ئەو كارەت چەندەت دەدەنى؟»

«ھىندى كەس سەعاتى رۆبلىك، ھىندىكيش پەنجا كۆپك و ھى واش ھەيە تەنانەت سى كاپكى بە زۆر لە چنگ دەردى. ھەموويان بە چاوى ريزەوھ لىم دەروانن و زۆر لەگەلما مېھرەبانن.»

«كاساتسكى بە زەردەخەنەيەكەوھ پرسىي: «دەى باشە، ھىچ پيشكەوتنىك ھەيە لە كارەكانياندا؟»

پراسكوفيا ميخاييلوۋنا سەرەتا باوھرى نەدەكرد كە پرسىيارەكەى ئەو جىددىيە و سەرنجە پىرسىيارەكەى لە چاوى كاساتسكى برى.

«بەلى، ھىندىكيان پيشكەوتيان ھەيە. بۆ وینە يەكيان كچى قەسابىكە. زۆر قوتابىيەكى باشە. زۆر دلنەرمە و لە سەر كارەكەى خۆى سوورە. بۆ وینە ئەگەر من ژنىكى لىزان بوايەم لە رىگاي دۆست و ئاشناكانى باوكى ئەو قوتابىيەوھ كارىكم بۆ زاواكەم

دەدۆزىيەوھ. بەلام نا، من ھىچ كارىكم لە دەست نايە و ئەو مندالە بەستەزمانانەم تووشى ئەو چارەپەشيبە كردوھ.»

«كاساتسكى سەرى داخست و گوتى: «بەلى، بەلى، تىدەگەم!» پاشان پرسىي: «ئىستا پىم بلى بزانم پاشنكا، پىوھندىتان لەگەل كلىسە چۆنە؟»

«ئاخ، باسى كلىسا مەكە! ھىندە بى ئىرادەم بە جارى وازم لە كاروبارى كلىسا ھىناوھ. لەگەل مندالەكان دۇعا دەخوینم. ھىندى جار دەچم بۆكلىسە. بەلام برى جار چەند مانگى پىدەچى و سەر بە كلىسەدا ناكەم. مندالەكان دەنیرم.»

«بۆچى خۆت ناچى؟»

تۆزى سوور ھەلگەرا و گوتى: «راستت دەوى ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. بەو جلوبەرگە شر و كۆنانەوھ چۆن لەگەل كچ و نەوھكانم بچمە نىو خەلك؟ خۆ پارەشم نىيە جلوبەرگى تازەى پى بکرم. جگە لەوھ زۆرىش تەوھزەل و لەشگرانم.»

«دەى باشە، لە مالەوھ دۇعا دەخوینى؟»

«بەلى، لە مالەوھ دەخوینم. بەلام چ دۇعايەك! ھەر دەلىي قورمىش كراوم. دەزانم بەو چەشنە دۇعا خویندن باش نىيە. بەلام چبکەم بىرم ئالۆزە و ئىمانى راستەقىنەش لە دلما نىيە. تەنيا شتىك كە پوون و ئاشكرايە ئەم چارەپەشيبەيە و بەس.»

«كاساتسكى وەك ئەوھى قسەكانى پاشنكا پشتراست بكاتەوھ، گوتى: «بەلى، بەلى، ھەروايە...»

له و کاته دا دیسان زاواکه ی پاشنکا دهنگی گر و توورهی بهرز کرده وه.

پاشنکا له وهلامی زاواکهیدا گوتی: «ئیسنا، ئیسنا دیم.» به پهله له چکه که ی سه ری راسته و پاسته کرد و له ژووره چکوله که چووه ده ری.

ئه مجاره بیان ماوهیه کی زور له ده ری مایه وه. کاتیک هاته وه ژووری، کاساتسکی هر به و جوره دانیشتبوو که ماوهیه ک له مه و بهر به جیی هیشتبوو. دانیشتبوو، هر دوو به له مرکی له سهر ئه ژنوی دانابوو و چه ناگهی نابوو له سهر له پی هر دوو دهستی و سه ری داخستبوو. به لام ئه مجاره بیان هه گبه که ی له کول کردبوو.

کاتیک به چرا لامپایه که وه هاته ژووری، کاساتسکی سه ری بهرز کرده وه و به چاوانی جوان و زور ماندوویه وه له پاشنکای روانی و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا.

پراسکوفیا میخاییلوڤنا شه رمانه گوتی: «من پیم نه گوتن که ئیوه کین. ته نیا گوتم پیایکی هه ژاری ده روزه که ره و له بنه ماله یه کی خانه دانه و ئاشنای قه دیمیمانه. با بچین بو ژووری نان خواردن له وئ چاییه ک بخووه.»

«نا...»

«باشه، چاییه که ت بو دینم بو ئیره!»

«نا، پیویست ناکا. خودا پرزگارت بکا، پاشنکا! من ده روم. ئه گهر دلت پیم ده سووتی به هیچ کهس مه لی منت دیتووه. تو ئه و خودایه ی

زیندوو و ئاگاداری ئیمه یه به هیچ کهس مه لی. زورت سپاس ده که م. له بهر خاتری مه سیح بمبووره و گهر دنم ئازاد که!»

«متفه رکم بده یه باوه.»

«خودا متفه رکت بداتی. بمبووره که ئه وه م له ده ست نایه.»

ده یویست بر وا به لام پاشنکا نه یه یشت. خیرا چوو نان و غورابی و نقشکی بو هینا. کاساتسکی هه مووی وه رگرت و رویشت.

هه وا تاریک بو بوو. هیشتا ده هه نگاه دور نه که و تبوو که ئیتر نه ده بیندرا و ته نیا به وه رینی سه گی مالی قه شه دا بو ی ده رکه وت که له به رمالی ئه وان وه تیپه ریوه.

«که وایه ئه وه بوو مانای خه وه که ی من. پاشنا بو من

سه رمه شقیکی باش بوو. به لام من به ریگای ئه ودا نه رویشتم. خودا و خزمه ت کردن به ئه وم کرده بیانوو و چاوم له خه لک بوو. پاشنکا بو

خودا ده ژی، به و خه یاله ی که له بهر خه لک زیندوو. به لی، کاریکی باش، پیاله ئاو یک که به بی ته ماح و پاداش ده ری به تینوویه ک، زور

پر بایختره له هه موو ئه و کاره باشانه ی که من له ریگای خه لکدا کردوومه.» له خوی پرسی: «یانی به راستی ریزه یه ک خواستی

سادقانه ده رهق به خودا له دلی مندا هه بوو؟» وه لامه که شی ئه مه بوو: «به لی، هه بوو، به لام هه مووی به هه رزه گیای ناو بانگ خوازی و

هه وه سی ناو له چاوی خه لکدا داپوشراو و رموده بو بوو. به لی، بو که سیک که وه ک من بو ده سته بهر کردنی ناو له بهر چاوی خه لک

ژیاوه، خودا بوونی نییه. من له مه به دواوه بۆ دۆزینه وهی خودا ههول ددهم و دهست دهکهم به گهران.»

وهریکهوت. ههروهک چۆن هاتبوو بۆ لای پاشنکا، ئاوا درێژهی به گهران دا و لهم گوندهوه بۆ ئه و گوند دهچوو. لهگهڵ پارسهکی تر، جا ژن بوایهن یان پیاو، یهک دهکهوت و دئ به دئ دهسوورانهوه، سوالی نانی دهکرد و قوژبنیکی دهویست که شهوی تیدا رۆژ بکاتهوه و مهسیحی دهکرده تکاکار. هیندی جار خاتوونیکی زمان تال تهشهر و توانجی پیدا دهدا و به دژوین دهیتهزاند و له بهر دهراگهکیان راوله دهنا و به مهست و به رهلالای ناو دهبرد، بهلام زۆربهی خهک نان و ئاویان پی دهدا و تیریان دهکرد، تهنا ته دراوکیان دهخسته قاپه که یه وه. توانایی و دهسهلات و ههیهتی ئه ربابانهی ههستی خیرخوازیی دهخسته دلی هیندی که سه وه، بهلام بری کهس شایی له دلیان دهگهرا که دهیاندی ئه ربابیک ئاوا تووشی دامای و ليقه وماوی بووه و کهوتوته سوال. بهلام نه رمی و له سه رهخوی و ئاکاری خاکه رایانهی شوینی له سه ر دلی زۆربهی خهک داده نا.

هه ر جاریک که له مالی خیرخوازیکی خانه خوی ئینجیلیکی ده دی، دهستی ده دایه و به دهنگی بهرز دهیخوینده وه و هه میشه له هه موو شوینیکی ئوخزنی دهخسته دله کانه وه و هه مووانی تووشی سه رسوورمان ده کرد که وته یه کی نوئ ده بیستن، بهلام له میژ بوو به گوئیان ئاشنا بوو و دلیان به هه وا خو شه که ی ده سپارد.

ئه گه ر بیتوانیایه خزمه تیک به خه لک بکات یان به رینوینی گرفتیکیان بۆ چاره سه ر بکات یان کیشه و ئاژاوه یه ک داکوژینی و دهنگ داکوژیان له گه ل یه ک ئاشت بکاته وه، قهت سپاسی لی نه ده کرا چونه که له شوینیکی نه ده مایه وه و گه رۆک و ماندوو گونداو گوندی ده کرد، له گه ل ئه وه شدا ورده ورده خودا له ناخیدا خویا ده بوو.

جاریک له گه ل دوو پیریژن و سه ربازیکی بووه هاوړی. پیاویک و ژنیک که سواری فایتوونیک بوو بوون و دوو ئه سپی تیژرۆی تیکرابوو، ژن و پیاویکی تریش به سواری ئه سپ شان به شانی فایتوونه که ده رۆیشتن، که تووشیان بوون رایانگرت. میردی خاتوون و که که ی سواری ئه سپ بوو بوون و خاتوون له گه ل مسافیریکی فه ره نسی له نیو فایتوونه که دا شان به شانی یه ک دانیشتیوون.

ئه وان باوه سیرگی و هاوړیکانی ئه ویان راگرت تاکوو Pelerins بیابانگه ر پیشانی میوانه کانیان بدن. «ئه و زیاره تکه رانه ی که به پیی باوه ری پرپووچی تاییه تی رووسه کان له بیابانه کاندای سه رگه ردانن و له شوینیکی وه بۆ شوینیکی تر ده رۆن.»

ئه وان به زمانی فه ره نسی قسه یان ده کرد و پییان وا بوو هیچ کهس له قسه کانیان تی ناگا. کابرای فه ره نسی گوتی:

“Demandes, leur s’il sont bien surs de que peleringe est agreeable a’Dieu.”³⁶

فه ره نسییه، یانی لیان بپرسن که دلیان خودا له و سه فه ره زیاره تیبیه ی ئه وان رازییه. 36

ئەوان پرسىيارىيان دەکرد و پېرېژنەکان وەلاميان دەدايه وە: «ئەگەر خودا قەبوولى بکات. هېشتا هېزى لاقمان ماوه، بەلام ئەوهى که دلەکانمان لەگەلئانە يان نا، خودا خوى دەزانئ!»
 ھەر ئەو پرسىيارەيان لە سەربازەکه کرد، سەربازەکه گوتى تەنيا و بئىمال و حالە و هېچ کوئى نېيه بچئ.

لە کاساتسکىيان پرسى کئيه. گوتى: «بەندەيه کى خودا!»

“Qu’est-ce qu’il dit? Il ne repond pas.”³⁷

“Il dit qu’il est un serviteur de Di’eu.”³⁸

“cela dait etre un fils de pretre. Il ade larace avez- vous de la monnaie?”³⁹

کابراى فەرەنسى دراوى وردەى پئ بوو ھەر کەسەى بىست کاپکى پئ دان.

“Mais dites lew que ce n’est pas pour les cireges que le leur donne, mais pour qu’ils serogaleut duthe’.”⁴⁰

بە زەردەخەنەيه کەوہ گوتى: «بۆ چايى، چايى!» پاشان دەستى بە دەستەوانە داپۆشراوى لە شانى کاساتسکى دا و گوتى: « Monvieux pour rous »⁴¹

کاساتسکى که کلاوہکەى لە سەر نەنابوو، سەرى پووتى دانەواند و گوتى: «مەسىح ئاگادارتان بئ.»

کاساتسکى زۆرى ئەو دیدارە بە دل بوو چونکە گوئى بە بىر و باوہرى خەلک نەدەبزوا سەبارەت بە خوى، سادەترین و سانترین کارى کرد که لە دەستى دەھات و بىست کاپکەکەى بەوپەرى خاکەراييه وەرگرت و داى بە پارسەکئکى پووناکدل. ھەتا کەمترى گرنگى بە بىر و باوہرى خەلک دەدا، بوونى خوداى لە ناخى خويدا بەھىزتر ھەست پئ دەکرد.

ھەشت مانگ بەو شيوہ بە بيابانگەرى رايبوارد. مانگى نۆھەم لە ناوہندى پاريزگايەک، لە پەناگايەکدا که شەوى لەگەل زيارەتکەران رۆژ کردبوو، دەست بەسەريان کرد، چونکە پەساپورتى نەبوو و بە قول بەست کراوى برديان بۆ ئاسايش. لەوى لئيان پرسى پئناسەکەى کوا و ناوى چييه. گوتى پئناسەى نېيه و بەندەيه کى خودايە. ئەويان بە تاوانى ھەلەگەرى حوکم دا و دوورىان خستەوہ بۆ سيبىرى.

لە سيبىرى وەکوو کرىکارىک لە لای وەرزيپئکى ساماندار نرايه بەر کار و ئىستاش ھەر لەوييه. لە باخى ميوہى وەرزيپەکەدا کارى دەکات و دەرسى بە مندالى ئەربابەکەى دەلئى و پەرستارى لە نەخۆش و لەش بەباران دەکات.

۱- فەرەنسييه، يانى چى دەلئى؟ وەلام ناداتەوہ؟

۲- فەرەنسييه، يانى دەلئى بەندەيه کى خودايە.

۳- فەرەنسييه، يانى ئەو دەبئ قەشەزادە بئ. ديارە نەجيم و خانەدانە.

۴- فەرەنسييه، يانى بە ئەوان بلئن کہ ئەو پارەيه بۆ مۆم نېيه، بۆ ئەوہيه ئەوہندە پئيان خۆشە چايى بخۆنەوہ.

۵- فەرەنسييه، يانى بۆ ئيوہيه، ھاوئى!

فەرھەنگۆك

ئارىشە: كىشە، گرفت و ئاپۇرى دژوار و نالەبار.

ئۇخۇن: دل ھەسانەو، ئۇقرە گرتن.

بەلەمرک: ھەنىشک، ئانىشک (آرنج)

بەردیلە: فوسیل (سنگوارە)

پارسەك: سوالکەر، خانەلۆك، دەرۆزەكەر

پىسىر: بەرۆك، يەخە، بەروى

پەرجۆ: مۆجرات

تەوہزەل: لەشگران، قوونقورس، تەمبەل.

تەوسەبىزە: بىزەى مانادار و تەشەراوى (ریشخند)

جەرگ بە كوچكەوہ دان: برىتى لە دل سووتان و دىتنى مەرگى رۆلە.

چۆلەپىچ: پشتبەستى درگا، دارىكە بۆ داخستنى دەرگا لە دىوى

ناوہوہ

خەنىم: نەيار، دژ، دوژمن

دابەرزىن: ھىرش بردن، ھۆمەن بردن (خوین بەرہو سەرى

دادەبەرزى)

دالەدە: پەنا

دالەدان: پەنادان، چەپالەدان

دژكام: تەرکەدنیا، كەسىك كە خۆشىيەكانى دنيا لە خۆى ھەرام دەكا.

دژوین: جنىو، جوین، دژمان، سخيف، دژوون

دەرۆزەكەر: سوالکەر، پارسەك

پشقنجاپ: گالتەجار

پموودە: ئالوودە، خووپىگرتوو

سەرۋىچكە: مندالى ساوا و مەلۆتكە كراو.

سۆتە: بىدىن، كافر، تاوانبار

سەرامە: سەرامەت، بەرچاۋ و ديار لە نىو خەلكدا

سەرباشقە: سەرتۆپ، ھەلكەوتە لە نىوان چەند كەسدا و ئازاتر و

تىگەيشتووتر لە ئەوانى تر.

فەھىت: شەرم، ھەيا

قسقانج: جورىك قالۇنچەى وەك كۆ وایە ئىواران بۆ لای پرووناكايى

دەفرى.

قورساخ: مەند و ماقوول، بەويقار

كالقام: گەمژە، ھەپۆل

كەلبەدوون: پەراۋىزى بەزەپى گولدۆزى كراوى عەبا و كەوا

گەپۆك: گەپال، كەسىك كە ھەمىشە لە ھالى گەپاندایە.

نقشك: رۆنەكەرە.

ھەلەمووت: ھەلدیر، ھەلەت (پرتگاھ)

بەرھەمى بلاوكراوھى وەرگىر:

- ۱- تاپۇى وەرزيكى سەوز، شيعر، ۱۹۹۷
- ۲- شەوژانى ئەستىرەيەك، شيعر، ۲۰۰۰
- ۳- مەرگەخەون، شيعر، ۲۰۰۳
- ۴- ديسان لەو شەقامانەو، كۆچىرۆكى بىژەن نەجدى،
۲۰۰۵ وەرگىردراو،
- ۵- تەپلى ئاور، كۆچىرۆكى بيانى، وەرگىردراو، ۲۰۰۵
- ۶- جىگەى بەتالى سلوچ، پۇمان، مەحمود دەولەتئابادى، وەرگىردراو، ۲۰۰۶
- ۷- خور و لاو، كوشىعرى مندانان، ۲۰۰۷
- ۸- برايانى كارامازوف، پۇمانى داستايوفسكى، وەرگىران ۲۰۰۷
- ۹- يەكگرتن، چىرۆكى مندانان، قودسى قازى نور، وەرگىردراو،
۲۰۰۷
- ۱۰- خولياى نووسين، رەزا بەراھەنى، كۆمەلەوتار، وەرگىردراو،
۲۰۰۸
- ۱۱- فەرھەنگى رىژگە (ئەو وشانەى لە ھەمبانەبۆرىنەدا نين)، ۲۰۰۹
- ۱۲- كەلەشىرى وركن، گىرانەوھى چىرۆكىكى فۆلكور، ۲۰۱۰
- ۱۳- تازىبەارانى بەيەل، پۇمان، غولامحوسين ساعيدى،
۲۰۱۰ وەرگىردراو،
- ۱۴- ئاناكارنينا، پۇمان، ليون تولىستوى، وەرگىردراو، ۲۰۱۰

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- ۱- نارنجى فرين، كۆچىرۆك
 - ۲- دار و پەپولە و پوبار، چىرۆكى مندانان، فەرىدە شەبانفەر، وەرگىردراو
 - ۳- سترانى شەپۆلەكان، شيعرى ھاوچەرخى فارسى، وەرگىردراو
 - ۴- رىگايەك بەرەو ھەتاو، كۆچىرۆك، وەرگىردراو
 - ۵- ئەرباب و نۆكەر، پۇمان، تولىستوى، وەرگىردراو
 - ۶- باوہ سىرگى، پۇمان، تولىستوى، وەرگىردراو
 - دىلى قەفقاز، پۇمان، تولىستوى، وەرگىردراو
 - مەرگى ئىقان ئىليچ، پۇمان، تولىستوى، وەرگىردراو
 - ئاپۇرەى خەو، كۆمەلە شيعر
 - زايەلەى شاخ و قىژەى گولەباخ، كۆمەلە شيعر
 - ھاوار و ژىلەمۆ، كۆمەلە شيعر
- سەرچاوه: باوہ سىرگى، ليو تولىستوى، ترجمەى شروش حىببى، چاپ اول، پايىز تهران نشر چشمه